

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය [නි. 323] :

ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ කාරක සභා

පිළිගත් වන ලද කෙටුම්පත් පණත් [නි. 326] :

ජාතික නිවාස (සංශෝධන) පණත් කෙටුම්පත

හෝමියෝපති පණත් කෙටුම්පත

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව [නි. 332] :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [හතර වන දින]

විවාදය අත්හිටුවන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு [ப. 323] :

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்ற மசோதாக்கள் [ப. 326] :

National Housing (Amendment) Bill
Homoeopathy Bill

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 332] :

உரைம்தான விவாதம் [நான்காம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Volume 59

No. 5

Wednesday,

2nd December, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT [Col. 323] :

Legislative Standing Committees

BILLS READ THE FIRST TIME [Col. 326] :

National Housing (Amendment) Bill

Homoeopathy Bill

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 332] :

Debate on the Address (Fourth Day)

Debate adjourned.

නිවේදනය

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1964 දෙසැම්බර් 2 වන බදාදා

1964 டிசம்பர் 2, புதன்கிழமை

Wednesday, 2nd December 1964

අ. හා. 2ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය.

சபை பி.ப. 2 மணிக்குக் கூடியது.

The House met at 2 p.m.

ලේකම්

(செயலதிகாரி)

(The Clerk)

I have to inform this honourable House that Mr. Speaker is unavoidably absent. I call upon the Deputy Speaker to take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මයා.] මූලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு உபசபாநாயகர் [திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ] தலைமை வகித்தார்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER [MR. D. A. RAJAPAKSA] took the Chair.

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභා

சட்டவாக்க நிலையற்குழுக்கள்

LEGISLATIVE STANDING COMMITTEES

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

122 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව තේරීම් කාරක සභාව විසින් මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් “ඒ” සහ “බී” ව්‍යවස්ථාදායක ස්ථාවර කාරක සභාවට සේවය සඳහා නම් කර ඇත:

“ඒ” ස්ථාවර කාරක සභාව

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

ලෙස්ලී ගුණවර්ධන මයා.

නිවේදනය

එස්. ඩී. ආර්. ජයරත්න මයා.

යූ. පී. වයි. ජිනදාස මයා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

වී. ධර්මලිංගම් මයා.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

ටී. ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.

පී. බී. බාලසූරිය මයා.

එම්. ඊ. එච්. මොහමඩ් අලි මයා.

කේ. බී. රත්නායක මයා.

බී. ජායර් ලයි මයා.

එම්. ඒ. ජේ. විජේසිංහ මයා.

ඊ. විජේසූරිය මයා.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.

සේනපාල සමරසේකර මයා.

ඩබ්ලිව් සේනානායක මයා.

“බී” ස්ථාවර කාරක සභාව

පී. ද එස්. කුලරත්න මයා.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

ටී. බී. ජයසුන්දර මයා.

නීල් ද අල්විස් මයා.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.

හෙන්රි ඩබ්ලිව්. දිසානායක මයා.

ශ්‍රීමත් රසික් පෙරේරා, ඩී.බී.ඊ.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.

ඒ. එච්. මාකන් මාකර් මයා.

චන්ද්‍රසේන මුණවිර මයා.

ඩී. රාජදරෙයි මයා.

කුසුමා රාජරත්න මයා.

එස්. බී. ලේනව මයා.

සෝමා වික්‍රමනායක මයා.

එඩ්මන් සමරක්කොඩි මයා.

ස්ටීවන් සමරක්කොඩි මයා.

ටී. සිවසිතම්පරම් මයා.

In terms of Standing Order No. 122, the following Members have been nominated by the Committee of Selection to serve on Legislative Standing Committees “A” and “B”:

STANDING COMMITTEE “A”

Mr. K. H. G. Albert.

Mr. D. B. R. Gunawardena.

Mr. Leslie Goonewardene.

මන්නි මණ්ඩලයේ කටයුතු

Presented by the Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena, Minister of Labour and Housing; to be read a Second time upon Thursday, 3rd December 1964, and to be printed.

HOMOEOPATHY BILL

“to provide for the establishment of a Homoeopathic Council which will be responsible for carrying out the following objects, namely, the promotion and encouragement of the homoeopathic system of medicine, the registration of homoeopathic practitioners, the recognition of homoeopathic institutions, the regulation and control of the importation, sale and dispensing of, homoeopathic medicines, drugs and other preparations, and to provide for matters connected therewith or incidental thereto.”

පිළිගත් වන ලද්දේ සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමති ගරු බදිලද්දින් මන්දිත විසිනි. 1964 දෙසැම්බර් 3 වන බ්‍රහස්පතින්දා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

சகாதார அமைச்சர் கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1964, டிசம்பர் 3, வியாழக்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்படவேண்டுமெனவும் ஆணை யிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Badiuddin Mahmud, Minister of Health; to be read a Second time upon Thursday, 3rd December 1964, and to be printed.

මන්නි මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාට්මාන් හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සහායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

I move,

“That Government Business do have precedence this day.”

ප්‍රශ්නය සහතිමිබ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question proposed.

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත් සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி—புளத் சிங்ஹா)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

I would like to raise the question of the Throne Speech Debate. The original agreement was that we should have a five-day Debate.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That can be raised under the next Motion, item No. 4. Why mix up the two?

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

The arrangement was that Friday would be set apart for Private Members' Motions.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

That stands. It was agreed at the express request of the hon. Leader of the Opposition that we should have another day, in place of today, for Private Members' Motions.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්නි මණ්ඩලයේ රැස්වීම

சபை அமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

“That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 8, the hours of Sitting on Thursday, 3rd December, 1964, shall be 10 a.m. to 12 Noon; 2 p.m. to 4 p.m.; 4.30 p.m. to 8 p.m. and at 8 p.m. Mr. Speaker shall adjourn the House without Question put.”

ප්‍රශ්නය සහතිමිබ කරන ලදී.

வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question proposed.

එඩ්මන්ඩ් සමරක් කොඩි මය.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The House is aware that five days were allotted for the Debate on the Throne Speech, and we have had so far only two days' Debate last week. Yesterday was also an allotted day, and today and tomorrow are also allotted days. We know that there was no Sitting of the House yesterday and also this morning.

The question that arises for consideration is this. The House cannot be deprived of the right to debate the Throne Speech adequately, that is, in the manner decided upon earlier by the leaders of parties.

It is the duty of the Government to maintain a Quorum, and if the Government has failed in its duty, we are not to blame. We have a right to demand that the time that has been lost for the Debate—one day yesterday and half a day today—should be given for the Debate. I would insist on that, and I trust that other hon. Members will give their views. The House has a right to demand that we keep to the agreement that was arrived at; that is to say, the House should have full five days for the Debate on the Throne Speech.

The occasion of the Debate on the Throne Speech is not an ordinary one and hon. Members should have the opportunity of expressing their views fully. The Government in its wisdom or unwisdom decided that there should be a Throne Speech and a Debate on the Throne Speech.

The country has a right to ask that the views of the hon. Members of this House, at least those of the Opposition, should be fully expressed.

I would insist on behalf of my party that we have the full five days for the Debate.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ඨාස)

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

දවස් ගණනට පැය ගණනක් නියම කර තිබුණා. ඒ පැය ගණන සම්පූර්ණයෙන්ම ලැබෙනවාද? විවාදය පවතින දින පහේදී ඊට දිය යුතු පැය ගණනත් නියම කර ගෙන තිබුණා. ඒ සම්පූර්ණ පැය ගණන ලැබෙනවාද කියන එකයි, අපට දැන ගන්න වුව මනා කරන්නේ. ආණ්ඩුවේ වැරදි නිසා විවාදයට වෙන් කර තිබුණු කාලය අඩු කරන්න දෙන්න බැහැ. මේ ගැන සභා නායකතුමාගෙන් පිළිතුරක් බලා පොරොත්තු වෙනවා.

ଗରୁ ଷ୍ଟି. ପି. ଓ ଷ୍ଟିଲ୍‌ସ,

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

If everybody who wishes to speak has spoken, may I say this?—*[Interruption]*. Obviously nobody cared to come and speak yesterday. That shows the interest taken—*[Interruption]*.

බඩ්දිට්. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (සෞඛ්‍ය
කටයන පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. ஆரியதாசு—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) did not come yesterday. He was in court.

එබිමන් ඩි සමරක් කොට් මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It is not my problem. It is the problem of the Government. You cannot take these things lightly. You have failed in your duty.

ගරු චම්පි ගුණවර්ධන (රජයේ වැඩ ඇමති)

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன—அரசாங்கக் கட்டுவேலை அமைச்சர்)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene—Minister of Public Works)

He spoke for one hour at the Town Hall yesterday—[*Interruption*].

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

You cannot play the fool of the House.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

The hon. Member was playing the fool in the courts yesterday.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

You must withdraw that.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

I withdraw that, but I would point out that you were not here yesterday.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Do not let me tell the House where you were.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

We do not care where a Member was, if he was not in the House. I would say this: I am not agreeable to amend this Motion, but I am prepared to agree to a proportionate cut in the time allotted to both sides of the House.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

No.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

In that case you will have to take a decision of the House.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Sir, we have to vote against this Motion. I move that the Question be put. I do not know what arrangements have been made between the other parties. So far as my party is concerned, I demand that we be given the five days agreed upon.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[සිව්වන දිනය]

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு

உரை மீதான விவாதம்

[நான்காம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH DEBATE ON THE ADDRESS [FOURTH DAY]

සංශෝධන [නොවැම්බර් 26 සහ 27] පිළිබඳ විවාදයට තව දුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝජ්‍ය කීයවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [නොවැම්බර් 20]—

வினாவின் [நவம்பர் 20] திருத்தத்தின் மீதான ஒத்தி வக்கப்பெற்ற விவாதம் [நவம்பர் 26, 27] மீள ஆரம்பிக்கப்பட்டுவண்டுமெனும் ஆணை வாசிக்கப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Amendments [26th and 27th November] to Question [20th November.]

“අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් පහත දැක්වෙන ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුතුය:—

‘අතිගරු උතුමාණනි,

පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තූති කරමු. අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට සමීර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.’—[පී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව
යෝජිත සංශෝධන, ස්තුති යෝජනාව අගට එකතු කිරීමට :

“ එතෙකුදු වුවත්,
රැකිරක්ෂා හිඟය, අධික ජීවන වියදම සහ නිවාස හිඟය වැනි බලගතු මහජන ප්‍රශ්න විසඳීමට ආණ්ඩුව ඉතා දින ලෙස අපොහොසත් වී ඇති නිසා මෙම ආණ්ඩුව කෙරෙහි මහජනයා තුළ විශ්වාසයක් නොමැතිවීම ගැන කනගාටුවෙමි.”—[ආවායඝී ඔබ්ලිවි. දහනායක]

II

“ එතෙකුදු වුවත්,
ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී මාර්ගය ඔස්සේ රට ගෙන යාම මුළුමනින්ම පසෙක තිබියදී, ශ්‍රී ලංකා තීදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තුළට ලංකා සම සමාජ පක්ෂය (ප්‍රතිසංස්කරණවාදීන්) ප්‍රවිෂ්ට වීමෙන් පසු තාවකාලික අවිනිශ්චිත තත්ත්වයට වැටුණු මාක්ස් වාදී සහ කම්කරු පක්ෂී ව්‍යාපාරයට විරුද්ධව සටන් කිරීම සඳහා බැමිවලින් මිදී සියළුම ජාතිවාදී සහ පූජ්‍යවාදී බලවේගයන්ට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකත්වය යටතේ සමගි වීමට ඉඩ ලැබෙන අයුරින් සහාග ආණ්ඩුව අඩියෙන් අඩිය ප්‍රතිගාමී බලවේගයන්ට වාසි සලසා ඇති හෙයින්ද ;

- (අ) දැනට රැකියා ඇති කොටස්වලත්, ගම්බද සහ නගරබද උගත් තරුණ පෙල අතරත් වැඩෙමින් පවතින රැකිරක්ෂා විරහිත භාවය ;
- (ආ) අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, ඇඳුම්, පොද්ගලික සහ ගෘහ්‍ය අවශ්‍යතාවන් සම්බන්ධයෙන් දිගින් දිගටම පවතින හිඟය සහ මෙම ද්‍රව්‍යවල මිල කිසි බාධාවක් නොමැතිව ඉහළ යාම ;
- (ඉ) නගරබද සහ ගම්බද පෙදෙස්වල උග්‍ර නිවාස හිඟය ;

වැනි වැදගත් සහ බරපතල ප්‍රශ්න ගැන සඳහන් කිරීමට පවා උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් අපොහොසත් වී ඇති හෙයින්ද ;

මේ ප්‍රශ්නයන්ට කුමන විසඳුමක් හෝ සොයන්තට උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වීම මහජනයාට වැඩි වැඩියෙන් පීඩා කර උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි අප්‍රසාදය උපදවන හෙයින්ද ;

තවද, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන්, කම්කරු පක්ෂයේ ප්‍රශ්න නොසලකා හැර ඇති අතර ඉල්ලීම් 21 ගැන, එනම් විශේෂයෙන්ම—

- (අ) ඊනියා වෙළඳාම ලංකික කිරීම සහ අපනයන සීමා කිරීම පිළිබඳව උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති නිසා සිදු වන සේවක සංඛ්‍යාව අඩුකිරීම පිණිස සේවකයන් අස් කිරීම සහ සේවයෙන් පහකිරීම ;
- (ආ) වේතන ඇවිරීම එසේම දිගටම පැවතීම ;
- (ඉ) ආණ්ඩුවේ ව්‍යාපාරවල සහ රජයේ සංයුක්ත මණ්ඩලවල පවත්නා නිලධාරී පැලැන්තියේ අනිසි පාලනය ;

ගැන කිසිම සඳහනක් කරන්නට අපොහොසත් වී ඇති හෙයින්ද ; තවද,

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(1) වෘත්තීය සංගම් කටයුතුවල යෙදෙන නිසා පළිගැනීම්වලට භාජන වන කම්කරුවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් ගැන උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවේ සඳහන් වී නැති හෙයින් හා විශේෂයෙන්ම, රටේ කම්කරු නීති එළිපිට උල්ලංඝනය කරමින්, තමන්ගේ නිත්‍යානුකූල අයිතිවාසිකම් සඳහා සටන් කරන කම්කරුවන්ට විරුද්ධව අපරාධ සාහසික ක්‍රියා පවා විරස්ථාසි කරන වෙලෝනා කර්මාන්තශාලාව හිමියා වැනි සේව්‍යයන්ගේ දේපොල තහනම් කිරීමේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් නිහඬව සිටින හෙයින්ද ;

(2) උග්‍ර ඉඩම් හිඟය වැනි ගැමි ජනතාවගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවේ කිසිම සඳහනක් කර නැති හෙයින්ද ;

(3) ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී මාවත ඔස්සේ උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව ගමන් කරන බව පවසතත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා සමාජවාදී වීම වෙනුවට ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ක්‍රම මගින් පාලනය කිරීමට ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන බව පෙන්වුම් කරමින් දැනට පවත්නා පොද්ගලික මුද්‍රණායතන උතුමාණන් වහන්සේගේ සැපයුම් ආණ්ඩුවේ ප්‍රචාරක යන්ත්‍රයක් වශයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට අදහස් කරන අතර, අහිංසක මිනිසුන්ට හිරිහැර කිරීමට සහ තැලීමට ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව පොලීසිය යෙදවීමෙන්ද, සාහසික ක්‍රියා මගින් වැඩ වර්ජන බිඳ දමා, හාෂා සහ ආගම් පිළිබඳ සුළු කොටස්වලට හිමි අයිතිවාසිකම් පාහේ දැමීමෙන්ද, ප්‍රචන්ද්‍රත්වලට මුකවාඩම් බැඳීමටත්, කම්කරු පක්ෂී ව්‍යාපාරයට සහ මිනිසුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම්වලට පහර ගැසීමටත් ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව නීති කෙටුම්පත් ඉදිරිපත් කිරීමෙන්ද, එළිපිටම ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී සහ කම්කරු පක්ෂී විරෝධී බව ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව ඔප්පු කර ඇති හෙයින්ද ;

(4) උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව මූලික වශයෙන් කම්කරු පක්ෂී විරෝධීවූත්, උග්‍රතම ලෙස ජාතිවාදීවූත් සමාජීය ප්‍රතිපත්තිවලට අනුව ක්‍රියා කරමින්, ඉන්දියානුන්ගෙන් පැවත එන ඊනියා නිර්රාජ්‍ය පුද්ගලයන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන්, එම ප්‍රශ්නයට සම්බන්ධ මිනිසුන් සමග කිසිම සාකච්ඡාවක් නොකර, ඉන්දියානු ආණ්ඩුව සමග ගිවිසුමකට ඇතුළත් වී ඇති හෙයින් සහ ඊනියා නිර්රාජ්‍ය පුද්ගලයන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට නිසි විසඳුමක් ඇති කිරීමේදී ඔවුන් අතුරෙන් ලංකාව සිය ස්ථිර වාසස්ථානය කර ගැනීමේ අභිලාශයක් ඇතියවූ තට පුරවැසිභාවය ප්‍රදානය කිරීම අවශ්‍ය වන බැවින් මෙවැනි ගිවිසුමකට එළඹීම ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් වන හෙයින්ද ;

(5) උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව ද්‍රවිඩ භාෂාවන් රාජ්‍ය භාෂාවක් කර සුළු ජාතික පිරිසක් වන ද්‍රවිඩයන්ට සාධාරණ අයිතිවාසිකම් දීම කෙසේ වෙතත් ඒ වෙනුවට උග්‍ර ජාතිවාදී කොටස්වලට වාසි සලසා දීමෙන් ද්‍රවිඩයන්ට එරෙහිව ඕනෑකමින් ම වෙනස්කම් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන හෙයින්ද ; තවද,

(6) උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව රජය මගින් යම්කිසි ආගමකට විශේෂ වරප්‍රසාද නොදීමේ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්තිය ඉවත ලා, බෞද්ධ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

මමට ඊතියා නිසි තැන ලබාදීම සඳහා නීති සකස් කරන බවට ප්‍රතිඥා දීමෙන් මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාවගේ ආගමික හැඟීමවලින් ප්‍රයෝජනය ගැනීමට තීරණය කර ඇති හෙයින් ද;

උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි මෙම සහවේ විශ්වාසය නොමැති බව කතාහුවුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.”—[මෙරිල් ප්‍රකාශන මයා.]

III

“එතෙකුදු වුවත්,

ශාස්ත්‍රී-සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක ගිවිසුම, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිපත්ති ගැන නොතකා මිනිස් අයිති වාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියටද නිගරා කරන අතර, දෙමළ භාෂාවේ ඓතිහාසික තත්ත්වය හා මේ දිවයිනේ එම භාෂාවට හිමිවන ආපසු ලබාදීම උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව දිගින් දිගටම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් ද; රජයේ සේවයෙහි නියුතු දෙමළ ජාතිකයින්ට අයුතු අසාධාරණකම් කිරීමෙන් ද; එමෙන්ම ජනපද ව්‍යාපාර, ඉඩම්වල පදිංචි කරවීම, ආනයන හා අපනයන වෙළඳාම හා කාර්මික පුහුණුව යනාදී කරුණු සම්බන්ධයෙන් දෙමළ කථා කරන පුරවැසියන්ට විරුද්ධවත්, ජාතික සංවර්ධන ව්‍යාපාර හා ප්‍රාග්ධන මුදල් යෙදවීම අතින් දෙමළ භාෂාව කථා කරන ප්‍රදේශවලට විරුද්ධවත් පක්ෂ භාවය ක්‍රියා කිරීමෙන් ද උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව පැහැදිලිවම පෙන්වා දී තිබෙන පරිදි, මේ රටේ භාෂා වශයෙන් හා ආගම් වශයෙන් සුළු කොටස් වන්නාවූ පිරිස්වලට විරුද්ධව එල්ල කිරීමට සකස් කර ඇති හිංසාකාරී ජාතිවාදී ප්‍රතිපත්තිය හා ප්‍රතිහාමී නව යටත් විජිතවාදී ප්‍රතිපත්තිය තව දුරටත් උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව ගෙන යන බව එකී ශාස්ත්‍රී-සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක ගිවිසුමෙන් හෙළිදරව්වීම ගැන අපි කතාහුවුවෙමු. තවද, ඊතියා නිර්දේශ ජනයින් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට ශාස්ත්‍රී-සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක ගිවිසුමෙන් දුන් විසඳුම නිසා මෙරට ජාතීන් අතරේ පවතින ක්‍රෝධය හා අසමගිය වැඩිවන බවත්, එමගින් මේ රටට විනාශකාරී ප්‍රතිඵල ගෙනදෙන අයුරින් ජාතික ආර්ථික ක්‍රමයට බරපතල ලෙස බාධා ඇති කරන බවත්, මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ අදහස බැවින් උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි අප තුළ කිසිම විශ්වාසයක් නොමැති බව ප්‍රකාශ කර සිටිමු.”—[වෛද්‍යවෘය් ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්].

IV

“එතෙකුදු වුවත්,

(1) උතුමාණන් වහන්සේ ගේ ආණ්ඩුවේ සුරා ප්‍රතිපත්ති හේතුකොටගෙන ද; සීමා රහිතව අරක්කු බලපත්‍ර නිකුත්කිරීම, ලංකා භූමන් විදුලි සේවය අයදා ලෙස යෙදවීම සහ ප්‍රවාහන පත්‍රවලට මුකවාඩම් දමා එමගින් මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් වන සිතීමේ, කථා කිරීමේ හා අදහස් පළ කිරීමේ නිදහස පැහැර ගැනීමට තැත් කිරීම හේතුකොට ගෙන ද; ජාතික වෙළෙන්දා හා කාර්මිකයා නිසා සුළු තේ තා රබර් වතු හිමියන් තුරන් කිරීමේ අදහස් ඇති යෝජනා ප්‍රකාශ කර ප්‍රචාරය කිරීම හේතුකොට ගෙන ද; මිනිසාට

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අවශ්‍ය බඩුවල මිළ අධික ලෙස ඉහළ යාමටත්, ජීවන වියදම ඉහළ යාමටත්, රැකියාවල නියුක්තවුවන්ගේ නියමාකාර වැටුප් අඩුවීමටත්, ගොවි ජනයා විනාශයට පත් කිරීමටත්, ආර්ථික තත්ත්වය පවුච්ඡිම හා රැකිරක්ෂා හිඟය උග්‍රවීමටත් හේතු වූ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙලවල් නිසා ද; පාර්ලිමේන්තු ජනසම්මත වාදය අහෝසිකර දැමීම සඳහා කුමන්ත්‍රණය කිරීමත්, මහා සංඝ රත්නයේ අවවාද වලට හා මහජන මතයට කන් නොදීමත් හේතු කොට ගෙනද මේ රට ජනසම්මත වාදී වූ ද සමාජවාදී වූ ද පිළිවෙත් ඔස්සේ ගමන් කරනු වෙනුවට, ඉහතකී හැම දෙයක්ම හේතුකොට ගෙන අපේ සංස්කෘතික හා ජාතික නිදහස වැනසී, වැඩවසම් ක්‍රමය, ධනපතිවාදය සහ අධිරාජ්‍ය වාදය තහවුරුවී, ශක්තිසම්පන්න වී, ආරක්ෂාවන පැසිෆික්වාදී පාලන ක්‍රමයක් ඔස්සේ මේ රට ගෙනයාමට හේතුවී ඇති නිසා ද;

(2) මේ රටේ ඓතිහාසිකවූද සංස්කෘතිකවූ ද අවශ්‍යතාවයන්ට ගැලපෙන අන්දමේ සමූහ ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීම පිණිස ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම රාජසභා ආඥාව සංශෝධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය සහ වැදගත් කම ගැන කිසිම සඳහනක් හෝ උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවේ නැති නිසා ද;

(3) ලංකාවේ සිටින ඉන්දියානුන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන උතුමාණන් වහන්සේගේ අග මැතිණියන් ඉන්දිය අගමැතිවරයාත් විසින් අත්සන් තබනලද ගිවිසුමෙන් ලංකා අගමැතිණිය මෙරට වෙසෙන ඉන්දියානුවන්ගෙන් 3,00,000 කට පුරවැසි හා දේශපාලන අයිතිය දීමටත්, තවත් 1,50,000 ක් ගැන සලකා බැලීමටත් ගිවිස ගෙන තිබෙන හෙයින්, එම ගිවිසුම අනුව අපේ රටවැසියාගේ අයිතිය සම්පූර්ණයෙන්ම ඉන්දියානුන්ට පාවාදීමක් වන නිසා ද;

(4) බෞද්ධාගමට හිමි තැන ලබාදෙනුවස් ව්‍යවස්ථා ඉදිරිපත් කරන්නෙමු යනුවෙන් උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය වූ කලී, අගමැතිණිය හා හවුල් රජයේ ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ සාමාජිකයින් විසින් මහා සංඝරත්නයටත් බෞද්ධ ජන නායකයන්ටත් කරන අවමාන, අපහාස හා නිහානිකිම්වලට විරුද්ධවත්, ආණ්ඩුවේ බෞද්ධ සේවකයන්ට හා ත්‍රිවිධ හමුදාවල සිටින බෞද්ධ සේවකයන්ට කරන හිරිහැර වලට විරුද්ධවත්, අද මහා සංඝ රත්නය හා බෞද්ධ ජනතාව විසින් පවත්වා ගෙන යනු ලබන බලවත් උද්ඝෝෂණය නිසා, මහා සංඝරත්නය හා බෞද්ධ ජනතාව රැවටීමට කරන ලද හිරිපෑම, නින්දිත ප්‍රයත්නයක් නිසා ද;

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

(5) අද රටේ මතුවී තිබෙන දේශපාලන සිසිත් මැද්දේ උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද මේ ප්‍රකාශය වනාහි, ආණ්ඩුව විසින් ගෙනයාමට අදහස් කරන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන ඒකාධිපති වැඩපිළිවෙලට් කෙරෙහි යොමුවී ඇති ජනතාවගේ සිත අත් අතකට යොමු කොට, ආණ්ඩුවේ එවැනි වැඩ පිළිවෙලට් දැංගි හොරු සම්මත කරවා ගැනීමට ඉදිරිපත් කරන ලද සියුම් උපක්‍රමයක් නිසාද;

(6) රාජ්‍ය භාෂා පණත (සිංහල පමණක් පණත) තසා, දෙමළ හා සිංහල භාෂාවලට සම තැන් දීම පිණිස දීර්ඝ කාලයක සිට පැවත එන ලංකා සම සමාජ පක්‍ෂයේ ඇමතිවරුන් හා වෙනත් ඇතැම් ඇමති වරුන්ගේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඔවුන්ට ඉඩ නොදෙන බවට උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කිසිදු ප්‍රකාශයක් කර නැති නිසාද;

(7) ආණ්ඩුවේ ඇතැම් අපරික්ෂාකාරී ක්‍රියාවන් නිසා ඉහළ නැග ඇති බඩු මිල අඩු කරන බව උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව සඳහන් කර නැති නිසාද;

අපේ කතාහඬුව පළකරමු; තවද:—

(1) ලංකා හා ඉන්දියානු අගමැතිවරුන් විසින් අත්සන් තබන ලද ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම අහෝසි කොට ලංකාවේ වෙසෙන දහසය ලක්ෂයක් පමණවූ ඉන්දියානුවන් සියලු දෙනාම ඉන්දියාවට යැවීමට පියවර ගත යුතුයි ද;

(2) (අ) බෞද්ධාගම රජයේ ආගම බවට පත් කිරීමෙන් ද,

(ආ) ඉරිදි වැඩ කරන දිනයක් බවට පත් කොට ඒ වෙනුවට සතර පෝය නිවාඩු දින හැටියට ප්‍රකාශ කිරීමෙන් ද,

(ඇ) අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා, අගමැති, කැබිනට් ඇමතිවරුන්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්, මාණ්ඩලික නිලධාරීන්, ත්‍රිවිධ හමුදා නිලධාරීන් හා පාසල් ප්‍රධානීන්, බෞද්ධයන් වියයුතුයයි නීති පැනවීමෙන් ද,

(ඈ) සුරුව තහනම් කිරීමේ නීති පැනවීමෙන් ද,

(ඉ) පාසල්වල බුද්ධ ධර්මය ඉගැන්විය යුත්තේ මහා සංඝයා විසින් පමණක් බවට නීති පැනවීමෙන් ද,

(ඊ) බෞද්ධයන්ගේ පූජනීය සිද්ධස්ථාන තබන්නා කිරීමෙන් හා මහා සංඝ රත්නයට දිනපතා අවශ්‍ය දේ සපයා දීමෙන් ද,

(උ) රජයේ සම්පූර්ණ මුදල් ආධාර දීමෙන් පිරිවෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රමය දියුණුකර එය ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් බවට පත් කර ගැනීමෙන් ද,

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(ඌ) ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්පූර්ණ කිරීම පිණිස ගාස්තු අය කරන සහ අය නොකරන පාසල් සියල්ලම රජයට ගැනීමෙන් ද,

(එ) සියළුම සාහික දේපොළ බදු බරින් නිදහස් කිරීමෙන් ද,

බෞද්ධාගමට හිමි තැන දිය යුතුයයි සඳහන් කරන අතර, මේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි අපේ කිසිම විශ්වාසයක් නොමැති බව ප්‍රකාශ කරමින් වහාම පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර මහජනතාවට වුවමනා ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීම පිණිස නිදහස් මහා මැතිවරණයක් පැවැත්විය යුතු යයි ඉල්ලා සිටිමු.”—[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

“එම වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය යලිත් සහානිමුඛ කරන ලදී.

“அந்த வசனங்கள் அங்கு சேர்க்கப்பட வேண்டும்” என்றும் வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Question again proposed, “That those words be there added.”

අ. හා. 2.15

එස්. තොන්ඩමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

Mr. Deputy Speaker, when the House adjourned on Friday, I was speaking on my amendment, and the point I was dealing with was the proposal in relation to a separate electoral register. I was in fact trying to show by quoting extracts from the speeches of the late Mr. Bandaranaike, that this proposal is against the policy of Mr. Bandaranaike.

I propose even today to quote some more extracts from speeches not only of Mr. Bandaranaike, but of the present Minister of Finance, Dr. N. M. Perera, and others who have formed the Coalition Government. Before doing so, I would like to refer you to the Statement made by the Prime Minister in the Senate the other day, wherein she has given the reason for this proposal. In her Statement at Column 2069 of the HANSARD of 10th November, 1964, she says :

“The results of the elections held under the Soulbury Constitution in 1947 brought home to all the need for an early settlement of the problem. The election results had shown how close were the communal

ties among the Indians in that they always voted in a block. Where the Indians had a majority, they selected one of the members of their communal organization and thereby virtually disenfranchized the Kandyans in seven constituencies ;”

That is another point I wish to stress. What utter rot it is to say so ; either the Prime Minister is ignorant or she is deliberately trying to mislead the country. We all know, Sir, that constituencies are carved out in terms of the population resident in a constituency. If a particular area has a resident population of 75,000 people a constituency is thus carved out.

In fact, when the Board of Ministers went before the Soulbury Commission they made representations to it that the Indian population in this country will be in a position to elect as many as 14 Members of Parliament. Their numbers warranted it and even today the stateless population of 975,000—the Member for Welimada says it is 16 lakhs—enjoy it. Let us for a moment leave aside the figure given by him and confine ourselves to the figures given by the Government. On the basis of that figure of 975,000, wherever these Indian people may be resident, even today, they are enjoying as much as 13 to 14 seats. If this population of 975,000 is taken out of this country, 13 or 14 Members who now represent those areas where these Indians are resident will be eliminated. This House will then not have that number of Members who are now elected from those areas. Therefore, to say that the plantation workers who were able to return seven Members of their own choice, have disenfranchized the people of that area, is an utterly incorrect statement and contradicted by facts. On the basis of the population these people were entitled, and rightly entitled, to elect not seven but thirteen or fourteen Members. They were able to send only seven Members to this House. It is only to that extent that the people who predominate in those areas have benefited. People other than the Indian plantation workers have been

able to elect men of their choice in seven other areas where the Indian population predominates. It is, therefore, unfortunate that the Prime Minister has presented, on behalf of the Government, a document which can mislead the public.

The second statement of the Prime Minister, on which I wish to comment, appears in the same column of the Senate HANSARD of 10th November, 1964, and reads as follows :

“Where they were not in a majority, they had more or less carried out the instructions of their communal organization to vote for a particular Sinhalese candidate. In 13 or 14 constituencies the Indians secured, by these means, the election of a candidate who owed his election primarily to the Indian block vote. An alien population was thus able to effect the result in one-fifth of all the constituencies of Ceylon thereby creating a serious political problem in the Kandyan Provinces.”

This is not a new statement. As I said, this statement is contained in a document prepared long, long ago at the instance of Sir John Kotelawala when the United National Party was in power. I can understand the United National Party, when it was in power, making a suggestion of this nature, for the reason that not one of these plantation workers voted for the U. N. P. The plantation workers knew they were part of the working classes and voted for men who called themselves progressives and leftists and promised to work for the common man. When that was the attitude of the plantation workers, Sir John Kotelawala made this suggestion. I do not say that he was justified in making it, but I can understand the suggestion coming from a party in power which did not get the support of these plantation workers. The same cannot, however, be said of this Government and the present Prime Minister. It is quite inappropriate for the present Prime Minister to echo the cry of Sir John Kotelawala.

Let us see who were these Sinhalese Members who were elected from constituencies where the Indian population predominates. One is no less a

[தொண்டமன் மொ.]

person than the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply. Another is the present Minister of Finance. He came at a time—

சோமா விக்கிரமநாயக மொ. (தேஹிவிட்ட)

(திருமதி சோமா விக்கிரமநாயகம்—தேஹி யோவிட்ட)

(Mrs. Soma Wickramanayake—Dehi-owita)

Your people voted against him.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

You turned a somersault so far as your political ideals were concerned. Now you are turning a somersault so far as facts are concerned. The whole country knows what happened. The whole country and the Government know how the plantation workers voted. Do you mean to suggest that they voted for the U. N. P. ?

சோமா விக்கிரமநாயக மொ.

(திருமதி சோமா விக்கிரமநாயகம்)

(Mrs. Soma Wickramanayake)

Of course, they did.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

If you say that, then it is not difficult for us to know who is speaking the truth. We can safely leave it to the country to judge. I say that Dr. N. M. Perera got the support of the plantation workers in that area.

விவியன் குனவர்தன மொ. (பலான் பாலன் கமிட்டி)
கா ஸ்டேஷன் கமிட்டி பிளேஸ் பார்டிமென்ட்
லேகல்)

(திருமதி விவியன் குனவர்தன—உள்ளூர்
ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

They are a minority in that area.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

Yes, but you are merely repeating what the Prime Minister said.

விவியன் குனவர்தன மொ.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

They are a minority of the population.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

I do not deny it.

விவியன் குனவர்தன மொ.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

The superintendents did not allow them to go to the polls.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

Earlier you claimed that superintendents did not allow it and you then organized the workers. Next, you claimed that the plantation workers were behind you. You shouted that Thondaman and the Ceylon Workers' Congress were shouting about nothing but that the L. S. S. P. was providing the leadership. You now say that superintendents do not allow the plantation workers to go to the polls. Plantation workers sacrificed their lives for your sake.

விவியன் குனவர்தன மொ.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

Representations have been made to the police.

தொண்டமன் மொ.

(திரு. தொண்டமன்)

(Mr. Thondaman)

Even today you have got organizations where the Minister of Finance is the President, like the L. E. W. U.,

අනුබලකාරකයාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

and it is a shame on your part to say that they are being prevented by the superintendents from voting.—[Interruption]. The superintendents cannot do it. You and I have worked together for the last 25 years. It is a shame to say that the superintendents prevented them from voting. The Prime Minister is preventing you from getting out of the Parliamentary Secretaryship. You will never be able to get out of the Parliamentary Secretaryship.

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(තිருමති විවියන් ගූනවර්ධන)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

The workers wanted to vote but the superintendents did not allow them.

තොන්ඩමන් මිය.

(තිரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

You can never say that. I challenge you. Tomorrow every worker will be prepared to come out not only against the planters but also against the entire Government. You will not be able to get out of the Parliamentary Secretaryship. I challenge you. You forget what you have done for the last 25 years.

Now, coming to the point, it is not for the Prime Minister or this Government, having on one side the Minister of Finance and on the other the Minister of Trade—people whom these workers created by their votes—to say that they are right. Thanks to people who really worked for a progressive Government, people who work for the common working class whether Sinhalese or Tamil, it was possible for you to come into power. If not for that, we would never have seen the dawn of 1956.

Today, after about eight years, we are going back to a policy we despised and condemned. It may not be the U. N. P. that will come into power. The S. L. F. P. through the Prime Minister's mouth is today espousing the policy, not of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike but of Sir John Kotelawala.

I do not see any of the historical statements being quoted by the Prime Minister. A document prepared before 1954 with little additions here and there has been produced here verbatim. I just mention this to show how improper and unfortunate it is for a Government that was put into power by the sacrifices and sufferings of the common man to get together with these people in a coalition and say, "This is our proposal for the good of the country".

සෝමා වික්‍රමනායක මිය.

(තිருமதி சோமா விக்ரமநாயக்க)

(Mrs. Soma Wickramanayake)

How did you come here ?

තොන්ඩමන් මිය.

(තිரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

You know it.

සෝමා වික්‍රමනායක මිය.

(තිருமதி சோமா விக்ரமநாயக்க)

(Mrs. Soma Wickramanayake)

I know it.

තොන්ඩමන් මිය.

(තිரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

Then why do you ask ?

සෝමා වික්‍රමනායක මිය.

(තිருமதி சோமா விக்ரமநாயக்க)

(Mrs. Soma Wickramanayake)

Do you want me to admit it ?

තොන්ඩමන් මිය.

(තිரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

I come here and speak from my conscience. I am not like you. I am not mortgaging my conscience to anybody. I repeat it: I have come here, I will be here and nobody will prevent me from saying what, according to my conscience, is good for my

[තොන්ඩමන් මයා.]

people. Because you get into a coalition you should not surrender all that you and we stood for these last 25 years.

On the last occasion I quoted to you a number of passages. Today members of the S. L. F. P. blindly follow this Government in the fullest hope, the sincere and genuine hope, that these people are really following the policies of the late Mr. Bandaranaike. —[Interruption]. Please be silent, hear me and you can then decide whether the present policy of the present Government in regard to the plantation workers is really the policy of Mr. Bandaranaike. If you are satisfied that it is Mr. Bandaranaike's policy, I have no objection to your supporting it, but I will prove to you beyond any doubt that it is an absolutely anti-Bandaranaike policy and a pro-Sir John policy.

Let me refer to HANSARD of 8th July, 1954; Volume 18, column 45.

The late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike speaking on the Ceylon Constitution (Special Provisions) Bill said:

"Again, this is like the Indo-Ceylon Pact"—

Not this Pact, but the 1954 Pact:

"—again, this is like your segregation of that section of the citizens of this country who may be registered under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act; it is like the utterly callous as well as cynical considerations of the advantages that might accrue or disadvantages that might result to the party in power"—[OFFICIAL REPORT, 8th July, 1954; Vol. 18, c. 45].

He indicates that he does not like citizens of this country, whether registered under this Act or any other Act, to be segregated. He has also given his views on this matter on the 5th January, 1959 speaking on the Ceylon Constitution (Amendment) Bill. In terms of the 1954 pact Sir John Kotelawala had amended the Constitution and introduced separate electorates. Mr. S. W. R. D. Bandaranaike opposed it in a forthright manner from the Opposition benches and when he became Prime Minister

amended the Constitution and deleted once for all the provision to have separate electorates and segregation. He said:

"It will be remembered that the last Government in introducing these Amendments did something else. They even divided citizens of this country into certain categories, one category being those who were registered as citizens under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act. They made provision for them separately to return four Members. An amending Act was passed with regard to that. That was, I believe, Act 36 It made provision for that. They were to be put on a separate voters' list and they were to elect four Members. Now that Act though passed was not actually brought into operation because we had to wait till the inquiries into the applications for registration as citizens under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act were completed; they were completed only quite recently.

Then the question arose whether we should proceed to hold elections under that Act or whether we should bring all those people into the general voters' list. I think the entire Cabinet was of the opinion that it was most anomalous to separate citizens in this way, and the Cabinet was not at all satisfied with the arguments urged by the previous Government for this step.

A provision for this purpose was made in a pact that my predecessor entered into with the Prime Minister of India at a conference held over the Indian issue at Delhi in 1953 or 1954."—[OFFICIAL REPORT, 5th January, 1964; Vol. 33, cs. 2484-5.].

He said that those were not only his own views but the views of the entire Cabinet. He said:

"Indeed I opposed this very provision at that time—

MR. SUNTHARALINGAM: You did?

THE HON. S. W. R. D. BANDARANAIKE:—this provision for having these people on a separate electoral list.

Therefore, the Joint Select Committee decided that they should all be put on the general list of voters. So, provision for that is included in the present amending Bill. You will find that in Clause 5. It says:

'The Ceylon Constitution (Special Provisions) Act, No. 35 of 1954 and the Indian and Pakistani (Parliamentary Representation) Act, No. 36 of 1954, are hereby repealed.'

Therefore, Sir, Mr. Bandaranaike rightly repealed from the Constitution of this country after he became Prime Minister the provisions which could have led to segregation of one class of citizens from another. Today, the Prime Minister of the present Government, which claims to follow the policies of the late Mr. Bandaranaike, is trying to reintroduce those provisions.

This is not all. I do not think it is necessary for me to quote anything more. What I have already quoted should convince the Members on the other side of the House how strongly and how firmly Mr. Bandaranaike felt on this question of a separate electorate.

These people speak of the Kandyan areas, how the Kandyans are suffering and how they must be protected. How are the Kandyans really suffering? Let us see how a Kandyan himself feels about this. The late Mr. Bernard Aluwihare was a Member of Parliament, a Member of this House, and I do not think anybody will say that he was not a Kandyan or that he had no interest in the Kandyans. I refer you to what Mr. Bernard Aluwihare said on the 9th of July, 1954, in Parliament. He is reported in HANSARD, Volume 18, columns 228 and 229, as having said :

“Even from that point of view, the introduction of purely communal seats among citizens is a retrograde step. I agree that as a result of adopting my point of view some constituencies that are today represented by Sinhalese may be represented by Indians, but the remedy was suggested by the Leader of the Opposition and the hon. First Member for Colombo Central, and that remedy is the creation of multi-member constituencies large enough to enable the village population to make a big enough impression on the election of the second Member.

That will prevent, as the hon. First Member for Colombo Central pointed out, another evil arising out of this proposal—the existence of constituencies which cater for a section of the population which

will be less than one-twelfth of the normal population ratio applying to other constituencies.

The foundation of our Constitution is at stake, and simply because a tile or two or a window has to be repaired, we must not dig up the foundations. That is what we are seeking to do in this Bill.”

Therefore, he says, it is a principle that may affect a few Members ; but because a few Sinhalese Members may be replaced, the Government for that reason should not take a retrograde step. The Government must see to the interests of the country as a whole. No one will take any objection to finding a formula which would safeguard the interests of all sections of the people. It should not be something wrong, something of which we cannot be proud.

Now, I will come to what my good Friend, the present Minister of Finance, had to say about the Indo-Ceylon Pact. Despite whatever differences of opinion there may exist between his party and us, we always considered the Lanka Sama Samaja Party as the champion of the working class, and it is very unfortunate that this proposal of a separate electorate has been put forward by the Government which has as its coalition partner the champions of the working class. I would like to give you a quotation from the speech of the Hon. Minister of Finance when he spoke in this House on the 5th March, 1954. I am reading from HANSARD, Volume 16, at column 3228. This is what Dr. N. M. Perera says speaking on the Indo-Ceylon Pact of 1954. I am sorry he is not present in the House. The present pact has been adopted by the Cabinet of which Dr. N. M. Perera is a Member. As he is not here I would like to hear at least from somebody on his behalf, from his party, what his views are on this pact. I hope they will not be silent in the course of this Debate. Dr. N. M. Perera says :

“You are objecting to Ceylonese as citizens casting their votes. Once they get on to the electoral list they will be citizens and Ceylonese whether by registration or otherwise. So it is utter rot to say that this is a special communal

අමුණිකුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

[තොන්ඩමන් මයා.]

organisation. If that is so, what about the Tamil league of Mr. G. G. Ponnambalam?

MR. SUNTHARALINGAM : Tamil Congress.

DR. PERERA : A thoroughly communal organization. Did not the Tamil people get together and vote for their own man? What about the Muslim League of Sir Razik Fareed? It is a communal organisation and they vote *en bloc* in certain areas. Take even the case of the Catholics. . . They are brow-beaten to vote for certain candidates by the Catholic hierarchy. Therefore must you segregate the Catholics, the Tamils and the Muslims? Take the case of the hon. Member for Kalutara. Are we to say that because the Muslims voted *en bloc* for him he represents only a minority of the Sinhalese? According to that people of Indian origin are not Ceylonese, Muslim citizens are not Ceylonese. That is the basis on which you have argued."

MR. HERAT : These are Muslim Sinhalese.

DR. PERERA : I am very glad to hear that. Why cannot there be Indians on that basis? The whole proposal without depriving citizens if they get into the register of their vote, is to divide them, to separate them, to compartmentalize them. That is the whole basis of the proposals. If that is the criterion on which the Hon. Prime Minister is working merely because they vote *en bloc*, what is wrong about that? Surely the correct democratic process is to get them together, to win them—"

That is the view of Dr. N. M. Perera on the proposal of a separate electorate, when he was not a Minister and when he was in the Opposition. It is strange that today the Government, of which he is a Member, is proposing the same thing that he condemned then. That is not all. Speaking on that same occasion he says—column 3233 :

"May I, in passing remind the hon. Member for Dedigama of the Jackson Report of 1936? Sir Edward Jackson said in his Report :

"Not less than 60 per cent. of the estate population are permanently settled in Ceylon."

That was the position taken up by him. You find that in Sessional Paper III of 1936 at page 26. I will not read the whole thing.

So that, we are having a large number of people who have been resident in this country for generations. Surely, it is our

duty, if we are to solve this problem, to absorb them, to give them every opportunity, to throw open the schools to them, break those curtains and let them mix with the rest of the population. If we segregate them and keep them apart and treat them as pariahs, as below the normal citizens, fresh problems will arise in the future. That is why we stated that this Agreement is going to create complications in the immediate future. The trouble will start when you attempt to send away people whom you imagine you can send out."

This is the view of Dr. N. M. Perera, the present Minister of Finance. According to him if you put a person of Indian origin on a separate electorate register you would be treating him as a pariah. That is the golden word that came from the mouth of the present Minister of Finance. Today that very gentleman, as a member of the Government, is going to treat these people of Indian origin as pariahs.

He went on to say on that occasion :

"Instead of adopting this reactionary proposal it would be much better for us frankly to accept the position that we must absorb these Indians. After all, are we frightened of seven lakhs of Indians? . . . It is amazing that our people who are supposed to have carried the sword against India should be so frightened of seven lakhs of Indians. They who were prepared to wage war against India are today so frightened of seven lakhs of Indians to say, 'My God! Our whole civilization is gone, our religion is gone, everything is gone.' All because of seven lakhs of Indians. Surely, let us get away from that mentality and instead treat these people as human beings and absorb these people as citizens of this country. It is only by doing so that we will be able to break through this communal organization also and thus have a contended, homogeneous and an integrated nation of Ceylon."—[OFFICIAL REPORT, 5th March, 1954; Vol. 16; c. 3236.]

I do not know whether these views expressed by a member of the Lanka Sama Samaja Party have changed. I do not know whether the Lanka Sama Samaja Party has altered its views, whether it has done a somersault, or whether it still adheres to those views.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්තූති සෝපනාව පිළිබඳ විවාදය

I would now like to refer to a speech made by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) in the House of Representatives on 4th March, 1954, and reported in volume 16 of HANSARD at columns 3043-3044.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The whole thing is over now ! The marriage has taken place !

මොන්ඩමන් මය.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

But it is good to point out these things, what they said. If I say things like that, it will be said that I am trying to sabotage the Agreement. So I shall quote from their own speeches. I will quote from the speeches of the friends of the Government, friends on whom they can rely. It is better to quote the views of the friends of the Government.

This is what Mr. Keuneman said :

"The proposal to create separate communal electorates for Indians who become Ceylonese by Registration is vicious in principle and reactionary in practice. I can think of only one other parallel in recent political history, and that is the action of Dr. Malan who, in South Africa, decided to put coloured voters on a separate electoral list.

The decision of Dr. Malan to have a separate electoral register for coloured voters was attacked and criticized right throughout the civilized world. I am sorry to see the Prime Minister of Ceylon deciding to follow the malodorous policy of Dr. Malan. In fact, judging from his recent political announcements, the Prime Minister has two political mentors. One is Senator McCarthy and the other Dr. Malan."

These two seem to be the political mentors of the Prime Minister today. I do not know whether Mr. Pieter Keuneman will repeat these today for the present Government to know —[*Interruption*]. Similar substitutes will be there always. Hitler died but other Hitlers will arise. I will continue reading his speech :

"This country in its political history of the twentieth century has fought and up to now fought successfully against the principle of communal representation. Whatever criticisms I have made and still have to make of the late Rt. Hon. D. S. Senanayake, it should be said to his credit that on this matter he stood firm and did not compromise. This will be a matter for which he will always be remembered as having made a contribution towards this country. But with one stroke of the pen in the interests of a purely political arrangement my honourable Friend the Prime Minister has undone the work of many decades. He has endorsed a principle which has dangerous implications for the unity of the peoples of Ceylon and which can easily lead to further divisions and factions among the people of this country.

Mr. Speaker, just consider the position. If it can be argued that the Indians who become Ceylonese should have separate electorates, by what logic can you refuse the claims of other communities or even of different castes, especially the underprivileged castes, for separate representation? Cannot they say that they have been longer in Ceylon and have more right than the Indians to be separately represented? If these Indians are, in the terms of the Government's own citizenship laws, worthy in every way of being registered as citizens of this country, on what principle of democracy can you justify their being treated differently from other citizens of Ceylon?

It is interesting to examine the various reasons which have been given to justify this decision to introduce separate communal electorates into Ceylon for a period of ten years. By far the most frank and by far the most correct one was given by Prime Minister Nehru in the Indian Council of States. He did not try to justify it at all. In fact, he said 'it has no natural element in it at all'; those were his own words."—[OFFICIAL REPORT, 4th March, 1954; Vol. 16, c. 3043.]

That is what Mr. Keuneman said. It is not necessary for me to quote any more of the speeches to show what their views were then. I think this would suffice.

But it is necessary, before I conclude, to quote from a speech made by the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) regarding this matter. He is a great fighter and I hope we will have the benefit of his fighting spirit both physically and in other respects. This

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[තොන්ඩමන් මය.]

is what he states at column 2735 of HANSARD of this House of 7th January, 1959 :—

“I was saying, Mr. Speaker, that the wheel is turning full circle. Federalism is now apparently to be associated with the principle of communal representation. It is a belief I have always held, and I am glad that it is being exposed through this Amendment.

No. For our part we will continue without remission our struggle to right the wrong that was done to plantation labour, whatever be its race, whatever be its tongue. We shall—and I say it here openly and forthrightly—in that matter too, rather die fighting than live on our knees in supplication.”

That was the position of the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) in 1959. What does the Prime Minister, of a Government of which he is a member, say today? She refers to the people of Indian origin as an alien population with strong communal ties, with differences in religion, language, social customs and occupation, and carrying out the instructions of their communal organization. In 1959 the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia made a pledge, solemnly, openly and forthrightly, on the Floor of this House that he would rather die fighting than live on his knees in supplication. I hope that, true to his words, he will rise to the occasion now. Unfortunately, his seat is empty.

I have outlined the position of various political parties and persons in regard to the proposal of a separate electoral register when it was made by Sir John Kotelawala. I maintain that the policy which this Government is following is that of Sir John, not even of the U. N. P., because, as the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) has himself said, Mr. D. S. Senanayake was strongly opposed to the presence of a communal outlook in all these matters.

When a separate electoral register was proposed and when public opinion in India began to condemn the proposal, the High Commissioner

for Ceylon in India issued a statement, perhaps with the approval of the Government of Ceylon. This is what he said among other things :

“The late Pundit Nehru agreed that all persons of Indian origin who are registered as Ceylon citizens under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act may be placed by the Government of Ceylon on a separate Electoral Register, particularly in view of the fact that the bulk of them do not speak the language of the area in which they reside.”

This statement is unfair by Pandit Nehru. It also does not reflect creditably on this Government. When a statement such as this is made on behalf of the Government by the High Commissioner, care should be taken to see that a proper picture is presented. In the words of the late Mr. Bandaranaike himself, Pandit Nehru was never a willing party to an agreement; he did not propose it; the then Prime Minister of Ceylon pleased with him before he acquiesced in the proposal. It was a proposal made by the Government of Ceylon. It had not originated with Pandit Nehru. When the time came to deal with the question, of course, he was glad. Mr. Bandaranaike himself accepted that this proposal was one which was introduced at the instance of the Ceylon delegation. So, the statement by our High Commissioner in New Delhi that the Government of India was more or less fulfilling a wish of the late Prime Minister of India, Pandit Nehru, is absolutely incorrect and is an attempt to mislead the people.

In his statement the High Commissioner further states :

“The device for a separate electoral register, far from being an odious form of discrimination, could, in the case of a closely-knit and homogenous group like the Indian community in Ceylon, give them the incalculable advantage of electing persons of their own choice and of their own group who would more effectively represent their special interests and aspirations and thereby vastly promote and accelerate the process of assimilation into the surrounding society.”

I have made it clear, not by my own words, but by quoting no less a person than the late Mr. Bandaranaike—[Interruption]. My good Friend from Udugama interrupts—

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්වකීය යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

නීල් ද අල්විස් මය. (බද්දේගම)

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்—பத்தேகம)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

Baddegama. The hon. Member does not even have his facts correct.

තොන්ඩමන් මය.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

My good Friend from Baddegama always twists the facts so that nobody can see them. You do not allow them to see the facts. They are made to suit your own wishes. [Interruption]. We will give you a chance to talk and I wish you will not just whisper like this and keep away. I hope you will take the opportunity of making your point clear on the Floor of this House on your own behalf and on behalf of your party.

I wonder whether it is to help the persons of Indian origin that this is being given or created or to assist certain Members coming from the Kandyan areas? The Prime Minister says here: "Our people are disenfranchised, we have no representation". That is the way she is playing the tune here while our High Commissioner in Delhi plays a different tune. He says: "We are doing this out of sympathy for these people to get their own representatives". I do not know which is correct.

In the same statement the Ceylon High Commissioner says:

"The special representation of minority interest secured through the exercise of the same franchise as is accorded to the general body of electors and not through official nomination, is the true essence of democracy. It should not be confused with communal representation of the type that was fostered under Colonial legislatures. I can find no greater authority in support of this proposition than the Indian Constitution itself."

I do not know what is meant by "minority interest", whether it is a communal minority or an economic minority? If it is a communal minority, why should it be only for the people of Indian origin? There

are the Burghers, the Muslims and so many other communal minorities. This should be for everybody. Why should it be only for people of Indian origin?

According to the statement made in Delhi, they are trying to help us. If that is so, it should be to help everybody. We do not want any concessions or favours. What we say is: "Do not humiliate us by trying to quote the words of Dr. N. M. Perera". When they tried to put these people on a separate electoral register, he called them almost pariahs. Do not make the plantation workers pariahs even with the assistance of the L. S. S. P.

The High Commissioner is quoting the Indian Constitution. I have been able to go through the Indian Constitution. I think the relevant Clauses are Article 325 and a part of Article 326. They do not support him. There is no question of a separate electorate.

The High Commissioner further says in his statement:

"Persons of Indian origin who secure Ceylon Citizenship will have exactly the same rights as the other citizens of Ceylon except that for the time being voters among them will be on a separate electoral register."

In India, they say, "for the time being", but the Prime Minister's statement made in Ceylon in the Senate says nothing about "for the time being". I do not know which is correct. It cannot be "for the time being".

According to this agreement, citizens are not going to be registered as citizens all at once. They are to spread it over a period of 15 years. Every year only about 8,000 voters will come in. Therefore, if a separate electoral register is to be justified on the ground that Kandyan interests cannot be protected as a result of only 8,000 voters coming into the list, then the case will be all the more stronger for them, at the end of 15 years, to claim that the entire 300,000 people be registered

[තොන්ඩමන් මය.]

separately as voters. I do not think it is correct to say one thing in the Senate and another in India in order to create confusion so as to achieve their own proposal.

I have told you that this is bad and it is not only the view of Mr. Bandaranaike, Mr. Aluwihare, Dr. N. M. Perera, Pieter Keuneman, Dr. Colvin R. de Silva and others, but it is also the view of everyone that a separate electoral register is a retrograde step and that there is no justification for such a thing. It is the view of the entire Parliament, both the House and Senate, which appointed a Select Committee comprising representatives of all political parties. That Committee after careful deliberation came to the conclusion that that must be abolished. In terms of that report the special electorates created for persons of Indian origin was deleted. The first report of the Committee is published as Parliamentary Series No. 50 of 1958/59. The report states the following at page 11, Paragraph 6 (c) :

“Paragraph 5 of the Indo-Ceylon Agreement of January 18, 1954, permitted the Government of Ceylon to place on a separate electoral register all persons registered as citizens of Ceylon under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act. In pursuance of this provision the Ceylon Government of that time took steps to have the necessary legislation enacted. It was however not possible to give effect to this legislation until the applications for registration made under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act had been disposed of. Such disposal is now nearing completion and Your Committee have reviewed the position regarding this matter. They note that the paragraph above referred to in the Indo-Ceylon Agreement was made at the instance of the Government of Ceylon. Your Committee are of the opinion that there is no adequate justification for making a distinction of this nature between citizens and recommend that citizens registered under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act be placed on a common register of electors together with all other citizens.”

In the same report at page 14 Clause 5 of the draft Bill is given as follows :

“5. The Ceylon Constitution (Special Provisions) Act, No. 35 of 1954 and the Indian and Pakistani (Parliamentary Representation) Act, No. 36 of 1954, are hereby repealed.”

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member has taken over two hours now.

තොන්ඩමන් මය.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

I normally do not speak. This is a subject in which I am very interested. This is of vital importance to the people whom I represent. This is the first occasion that I have taken so much of your time.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

The time allocated to the Opposition is limited. You will have to pay regard to that.

තොන්ඩමන් මය.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

I will not speak one word more than is absolutely necessary.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

This is Government time !

තොන්ඩමන් මය.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

These were the members of that Committee :

The Hon. S. W. R. D. Bandaranaike

The Hon. Stanley de Zoysa

The Hon. D. P. R. Gunawardena

The Hon. T. B. Ilangaratne

Mr. M. D. Banda

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q.C.
 Dr. Colvin R. de Silva
 Gate Mudaliyar M. S. Kariapper
 Mr. P. G. B. Keuneman
 Dr. N. M. Perera
 Mr. R. S. V. Poulier, C.B.E.

The recommendations of this Committee were unanimous. Everybody, including the U. N. P. representative on this Committee, agreed. There was no dissent. This view has been approved and adopted by the Parliament—the House of Representatives and the Senate—and today it is actually the view of the Parliament that there should be no separate electorate for citizens of Indian origin. Because the Government has a steam-roller majority it is not proper for the Prime Minister and the Government to try to undo this position. It does not speak well for a civilized Government to try to do this when it is the declared view of Parliament.

Mr. Bandaranaike was so conscious of his position that immediately after the recommendation, before it was adopted by Parliament, as a man who honours his agreements, he wrote to Pandit Jawarharlal Nehru and he had no opposition to the separate electorates being removed. Therefore, the only clause in the 1954 agreement that stands annulled is the one about separate electorates. All the other clauses still hold good. The present agreement does not delete the earlier agreement of 1954. According to my understanding, the agreement of today should be read along with the other agreement minus this one clause, because this clause has been deleted. That being the position it is not for this Government now to deliberately go back on the agreement it has entered into and say: "We are a sovereign state, this is an internal matter. We are exercising our sovereignty". No one denies that the granting of citizenship is a sovereign right, but they are denying the sovereignty of this House. If they go and enter into an agreement with another country to give citizenship to 300,000 people, are they not by that means denying the sovereignty of this House?

If you come to an agreement with another Government on any matter then every aspect of that matter that is related and inter-related to such agreement should be the subject matter of discussion and consultation before an agreement is reached. You cannot enter into any agreement on certain things and come back and say we can introduce any measure because we are a sovereign state. If that is so, how is it that your predecessor in 1954 made this matter a special matter of agreement between the Indian Government and the Ceylon Government? On any other matter you may be able to get away by saying this is an internal matter, but this is a matter on which you have surrendered your sovereignty to the extent that you have come to an agreement with another country. Even now you cannot honestly say this is outside the purview of an agreement. You have by your own action, by your own conduct, by coming to a settlement on this problem become a party to surrendering your sovereign right to a foreign government. It is not for you to go back on an agreement by saying this is an internal matter, this is a matter which affects our sovereignty, and so on.

I have fairly covered this question of a separate electorate and it is my strong view that this Government cannot and should not take advantage of it and say this is a matter that affects us. After two years you may do anything. That is a different matter. But as long as this agreement is there, there can be no alteration immediately or within a reasonable period of time because this is the subject matter of agreement with a foreign government. If you can tear this agreement and say, "This is our matter. We will deal with this problem in any way we can,"—then it is for the people concerned to fight against it and you will then not get the assistance and support of any foreign government. You cannot say, under certain circumstances, you can inflict anything against these people who will become citizens in terms of that agreement.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[තොන්ඩමන් මයා.]

It is not only that a special electorate is undesirable, and retrograde, but there are other proposals which are dangerous, reactionary, and would affect the smooth implementation of the pact. I shall quote from the statement of the Prime Minister made in the Senate the other day. I am reading from the Senate HANSARD of 10th November, 1964, reported at column 2078, under the heading, "Measures intended for the Benefit of Ceylonese". This is what she says in her statement:

"A Bill to control the acquisition of land by non-Ceylonese has already been introduced in Parliament. A Bill to control the employment of non-Ceylonese will also be introduced shortly. A third Bill which will enable the Government to eliminate the menace of illicit immigrants by the issue of identity cards to all persons over 18 years of age will also be submitted to Parliament."

All these laws are intended and deliberately calculated to whittle down any benefits they may have enjoyed and to create hardships to those who will be covered and affected by this Agreement. The whole purpose of this is to introduce a situation in this country as bad as if not worse than in South Africa.

As you have pointed out to me that I should curtail my speech or finish soon it is not my intention to deal with these laws in detail, but as the bulk of the population of this country is the working class, I would like to tell you how the Control of Employment Bill would affect us. Although this Bill has not been introduced I had the benefit of looking into a copy of the proposed legislation. I would like to read a few clauses from it.

Under Part I, Legislation for Control of Employment, of this proposed Bill—

ඒ. එච්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකල පුව දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக் களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa)

On a point of Order. Can the hon. Appointed Member anticipate a Bill that is to be discussed in this House?

තොන්ඩමන් මයා.

(திரு. தொண்டமான்)

(Mr. Thondaman)

I am not discussing the Bill. I am only mentioning what is being contemplated, and I am trying to show what dangerous clauses are sought to be introduced in this Bill. Of course there is no Bill as such on the Order Paper for me to say anything about it. Some people are dreaming about it. I am only trying to tell you the dream. If you can share in the dream I have no objection.

Clause 3 (1) of this Bill reads:

"On and after the appointed date, no employment as a worker shall be given to a person whose employment is subject to control except under the authority, or otherwise than in accordance with the terms or conditions, of an effective employment permit issued by the Commissioner under this Act."

Clause 3 (2) states:

"Where a man whose employment is subject to control was employed as a worker by any employer on the day immediately prior to the appointed date, such employment shall not after the expiration of a period of six months from that date, be continued except under the authority, or otherwise than in accordance with the terms and conditions, of an effective employment permit."

Clause 3 (4) states:

"Any employment as a worker given, on and after the appointed date, to a person whose employment is subject to control under the authority of an effective employment permit, shall not be continued except under the authority, or otherwise than in accordance with the terms or conditions, of that permit."

I do not want to waste time, so I will read one or two other relevant clauses. Clause 5 (3) states:

"Subject to the provisions of subsection (2), the Commissioner may decide to issue or refuse to issue an employment permit on application made in that behalf in his absolute discretion, and such decision shall be final and conclusive and shall not be called in question in any court, whether by way of writ or otherwise."

Clause 6 (2) reads:

"Subject to the provisions of subsection (1), the decision to issue a temporary employment licence shall be

අනුමැතියකරනු ලබන කොට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

in the absolute discretion of the Commissioner, and such decision shall be final and conclusive and shall not be called in question in any court whether by way of writ or otherwise."

This is Clause 8 :

"Any term or condition of any effective employment permit or an effective temporary employment licence issued to any employer in respect of his employment as a worker of a person whose employment is subject to control may, at any time, be altered, varied or cancelled by the Commissioner in his absolute discretion, either of his own motion or upon application made in that behalf by such employer. The decision of the Commissioner to alter, vary or cancel any such term or condition shall be final and conclusive, and shall not be called in question in any court, whether by way of writ or otherwise. Written notice of such decision shall be given to such employer."

Clause 9 (1) :

"The Commissioner may cancel any effective employment permit or effective temporary employment licence on the ground that any term or condition of such permit or licence, as the case may be, has been contravened."

Clause 9 (4) :

"Any order made by the Commissioner under sub-section (2) shall be final and conclusive and shall not be called in question in any court, whether by way of writ or otherwise."

Clause 13 (2) :

"In the event of a person whose employment is subject to control being given, or continued in employment as a worker by an employer otherwise than in accordance with the terms or conditions of any effective employment permit or effective temporary employment licence, such employer shall be guilty of an offence under this Act and shall, on conviction after summary trial before a Magistrate, be liable to a fine of not less than one thousand rupees and not more than three thousand rupees, or to imprisonment of either description for a term of not less than two years and not more than five years, or to both such fine and imprisonment."

Clause 18 (2) :

"No suit for breach of contract of service or employment, or wrongful termination of service or employment, shall lie against any employer of any worker for any act which in good faith is done or purported to be done by him in order to comply with or avoid contravening any provisions of this Act or any regulation made thereunder."

Clause 19 (1) :

"In any prosecution for an offence under this Act alleged to have been committed by, or in respect of, a person whose employment is subject to control, the burden of proving that such person is not a person whose employment is subject to control shall lie on the defence."

Now, Sir, this is the Bill which the Government proposes to introduce for the benefit of the people. Why should it be connected to the Indo-Ceylon question, unless the intention is to inflict injustice on some persons? Is it not to undermine completely the smooth working of the agreement? This is not a new thing. It may be new for Ceylon but it is prevailing in South Africa. Similar laws prevail in South Africa and they have been condemned by the entire civilized nations for having such laws. A committee has been appointed by the I. L. O. under a programme for the elimination of "Apartheid" in labour matters in the Republic of South Africa. This Committee has condemned the laws prevailing in South Africa and has called upon South Africa to repeal such laws.

Now, Sir, civilized countries play host to non-aligned nations, the socialist countries working for the common people. Ceylon herself is endeavouring to have better relations with India, her neighbour, and now they have come to this agreement and are introducing clauses into the labour laws of this country, which have been condemned by other countries. These countries have asked that these laws be repealed.

This is a declaration concerning the policy of "Apartheid"—I. L. O. Programme for the Elimination of "Apartheid" in Labour Matters in the Republic of South Africa. In this I. L. O. publication it says at pages 42 and 43 :

"148. The principles on which the first stage of such a programme should be based may be summarised as follows:—

South Africa should recognise and fulfil its undertaking to respect the freedom and dignity of all human beings, irrespective of race, and as a first step in this direction should :

[තොන්ඩමන් මයා.]

promote equality of opportunity and treatment in employment and occupation irrespective of race; *repeal* the statutory provisions which provide for compulsory job reservation or institute discrimination on the basis of race as regards access to vocational training and employment; *repeal* all legislation providing for penal sanctions for contracts of employment, for the hiring of prison labour for work in agriculture or industry, and for any other form of direct or indirect compulsion to labour, including discrimination on grounds of race in respect of travel and residence, which involves racial discrimination or operates in practice as the basis for such discrimination;

Repeal the statutory discrimination on grounds of race in respect of the right to organize and to bargain collectively, and the statutory prohibition and restrictions upon mixed trade unions including persons of more than one race, and so to amend the Industrial Conciliation Acts that all workers, without discrimination or race, enjoy the right to organise and may participate in collective bargaining.

149. If these principles were to be accepted as the basis of a programme for the elimination of *apartheid*, the Government of the Republic of South Africa should take the following action to make them effective: As Regards Admission to Employment and Access to Vocational Training:

The Government of the Republic of South Africa should—*repeal* or *amend* all legislative provisions whose effect is to create inequality of opportunity and treatment between persons of different races as regards access to vocational training, particularly the Bantu Education Act, 1953, the Coloured Persons Education Act, 1963, and the Extension of University Education Act, 1959, and *reorganise* the educational system so as to ensure to persons of all races equality of access to vocational training at all levels;

repeal all provisions establishing discrimination between persons of different races as regards choice of employment and access to particular employments, particularly section 77 of the Industrial Conciliation Act, 1956, and the determinations made thereunder, section 12 (2) of the Mines and Works Act, 1956, and the regulations made thereunder, sections 14, 15 and 16 of the Native Building Workers Act, 1951,

take all possible positive measures to promote equality of access of members of all races to all forms of employment in practice;

amend all provisions which establish discrimination in the determination of wages and other conditions”

Further down it says:

“repeal the provisions regulating the entry of ‘natives’ into urban areas and ‘proclaimed’ areas and their stay in such areas contained in the Natives (Urban Areas) Consolidation Act, 1945, and the regulations issued under that Act.”

Still further down:

“repeal the provisions for penal sanctions for breaches of contracts of employment contained in the Native Labour Regulation Act, 1911”

An international movement is calling upon the Government of South Africa to repeal existing legislation denying fundamental and human rights. Ceylon, on the other hand, is at this very moment introducing almost identical laws against persons of Indian origin. Otherwise, what is the purpose of this proposal, and what is the connection between this proposal and the statement made in the Indo-Ceylon pact?

I have seen the editorials in the newspaper, “Sun”. I was rather amused by what I read in the last few days and even today. It speaks of “the criteria that we have”. There is a Tamil saying: நாயைப் பிடித்தவனெல்லாம் வேட்டைக்காரனா?

It means, “Every person who catches a dog thinks he is a hunter”. I think criteria can be established by only one body, by Parliament which is sovereign, and that, too, on the basis of internationally accepted standards. That being the case, I do not take very serious notice of what this newspaper says. Perhaps, in their anxiety to increase their circulation they try to play to the gallery, in the same way that the Government is making of the Indo-Ceylon problem a stunt to win the election.

By all means let us find a solution which will be acceptable to the people and to the country. So far as I can see, any solution that is suggested must also be welcome to the people concerned. As one representing them, I may say that we are anxious that an early solution should be found. It should not be a stunt for the purposes of elections nor something to assist people to continue to be in power. It should be a

final and complete solution. The problem must be settled once and for all. Under those conditions we are prepared to go to any length to arrive at a compromise. These people should not be made scapegoats for political purposes.

The statement has been made that we cannot mix with the local people. There are certain matters where they can mix, others where they cannot. In the matter of trade unionism we are second to none. Otherwise, we would not have in our membership a large number of Sinhalese plantation workers. They are in the Ceylon Workers' Congress with the rest of the plantation workers. Fighting for their rights bring them together. When the 21 demands were sponsored, we never hesitated. As a section of the working class we will be always together.

But what happens now is that people are thinking in terms of absorption and assimilation and so on and so forth. I think on the last day I made my views quite clear in this matter. Even Mr. Bandaranaike did not think that once these people were absorbed they should become Sinhalese, Buddhists, and so on. It is not a civilized way of thinking, to expect the people who are to be absorbed or assimilated to be converted into Sinhalese or Buddhist and so forth. He expected them to be a separate entity and a minority with which as co-partners we will be able to run the affairs of this country. He was very keen that the absorbable quantum must be the lowest possible. That must be fixed and once you take them they should be fully absorbed. I want to tell the people who think about assimilation and also say "according to our criteria, they are second class citizens, not full citizens", that they are living in a fool's paradise.

I would like to quote what Mr. Bandaranaike said in the course of discussions during the Bajpai-Senayake talks. It was published as Sessional Paper No. 3 of 1943 :

"I would also point out that whatever else this absorption may lead to, it is definitely my opinion that it will mean a creation of a new minority in our country, one more addition to the number of minorities there. This absorption does not merely mean the extension of certain rights to the Indians in question. It really means the creation of a further minority with all those problems to which I need not refer. Considering that the very same problem exists in India in an acute form we will undoubtedly realize what that means."

Then Mr. Bandaranaike says that we cannot take the entire population and that we must have an absorbable quantum. He never thought in terms of submerging them or absorbing and dissolving them. He knows, as a man who knows past history, that big empires have been smashed and shattered because of their attempt at domination. You can never dominate. Live and let live is the only policy. For your own survival you must always think of that policy to live and let live. There is no question of domination. Therefore, it is in this background that this whole problem was looked at.

People may say that persons like us are deliberately trying to sabotage any agreement from working. That is utterly false. As far as we are concerned, we want a settlement, an early settlement, a settlement keeping with our dignity. As I told you the other day, my organization has not rushed into a decision this way or that way because this is only a skeleton agreement the details and other matters of which have to be worked out. As far as we are concerned, we are waiting to take a decision after the details are all worked out. Then we will know whether this can be worked. These are the main criteria we will have in mind when my organization takes a decision: This agreement should overall be complete and final once and for all; after the agreement is accepted by both sides there should be no Stateless persons or a new category of persons that can be accepted tomorrow or the day after tomorrow; there should be no restriction on this agreement; if six lakhs

[තොන්ඩමන් මයා.]

of people opt or volunteer to go instead of 525,000, you cannot say, "We have agreed and therefore only 525,000 can go"; there must be no restriction on the freedom of the people; you have indicated your attitude that you like to take on the basis of 5: 3 or something like that; you may say "I will accept more than three" but you have no right to insist on the 525,000 alone"; this must be left to the will of the people to decide and if that number becomes not 525,000 but 975,000 then no power, no act between two Governments should prevent that; in assessing this, it is not for N. Q. Dias or T. B. Ilangaratne to say, "I order you from this estate to get into this category or I order you into that category"; it shall be the wish of the people; once they become citizens of India, if they choose to, there should be no agreement by these people which would say "We have agreed for 15 years, they cannot go". If they say: "We do not want to live under these conditions in this country where we are not wanted," there should be no provision in the Act to prevent them from going away. They should have an absolute right to decide; there should be no compulsion. If the Indian Government has undertaken, out of goodwill to this Government, to rehabilitate these people they should do so instead of saying: "Let us have a nice house, a nice garden and all that". If they are told that they would be looked after then not 525,000, but 925,000 people would like to go. If people want to go to India and you say you will not allow them to take their savings and the Indian Government says that they will not do anything for them, then do not think that a single person would go.

My fear is that this agreement is not intended to settle this problem. This is only an election stunt. You want to create hatred between communities. You people have thrived on this for the last 25 or 30 years. Look at this handbill—[Displaying handbill]. This type of

thing is being encouraged by this Government. Is this how you are giving a place to Buddhism in this country? Is this the Buddhism of Lord Buddha. Handbills like this are scattered all over the country. They want hatred, not goodwill between communities. This is their *maitriya*, their *dhamma*! They must be ashamed to call themselves Buddhists. They are spoiling the great name of Buddha.

Today we are harassed by unemployment and the very high cost of living. The people are becoming slaves. The Government is unable to solve these problems. So they are trying to make Indians their scape-goats. They want hatred. At a time like this all our energies and resources must be made use of for the betterment of our country, but the Government is creating this sort of problem.

Yesterday I went to a party. Some people were talking about certain people wishing to create a dictatorship. None of these people either in the Government or the Opposition can prevent a dictatorship. Only the trade union movement can prevent it and there is no trade union movement without the Indian workers. Without their backing no power on earth can resist a dictatorship.

When things are getting bad, when there is neither food nor employment, dictatorship is inevitable. It cannot be prevented. There are mad people craving for power—they want dictatorship. If you want to prevent dictatorship in this country, the only way is to see that the Indian workers who form the bulk of the trade union movement in this country are not destroyed. If you do not do this you will regret it. There will be dictatorship and no democracy; and we will all regret it.

It is not my intention to speak any longer. Even at this late stage let us get together. Whether we are in the U. N. P., S. L. F. P. or any other party we should get together and create goodwill, prevent waste and see whether our resources cannot be used for the good of our country.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අ. නා. 3.44

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(කිතු. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I have great pleasure in seconding the Motion moved by the hon. Appointed Member (Mr. Thondaman). I wish to congratulate him on the fighting speech he made on behalf of the Indian workers in the estates. The significant thing for the Government in the speech of the hon. Appointed Member is that though they might have struck an unprincipled and unjust horse deal with the Indian Prime Minister with regard to the future status of the Indian estate workers, they will find no real solution to the problem unless and until they get the co-operation of the workers themselves and their representative organizations. I think that is the most significant point in the speech of the hon. Appointed Member.

Sir, any Government should normally be happy and proud that it has been able to live its full period of five years and to present not five Throne Speeches but even a Sixth Throne Speech. But I think this Government has presented this Sixth Throne Speech in the teeth of mounting, massive opposition to its various policies, particularly its latest attempt to make the group of papers which has the largest circulation in this country its mouth-piece for the future. The record of the S. L. F. P. Government over the last four and a half years has been a very sorry one of hare-brained schemes, of bungling, of corruption, of nepotism, of passing from one crisis to another, from one emergency to another, of a steadily worsening economic situation.

One expected, with the formation of the Coalition Government in June 1964, that the Government would have a new purpose and a new direction, and indeed some hoped that when the Hon. Minister of Finance presented his Budget all would be well. But what has happened? When the Budget Speech was presented, there were quite a few proposals which some of us welcomed, but

even before these proposals have been given legal sanction we are having to debate a second Throne Speech. That, Sir, is the story of this Government after the coalition was formed.

Sir, particularly the Hon. Prime Minister and the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) have blamed the Opposition for the prorogation of Parliament because, they say, this prorogation was necessitated by the Opposition taking over the Government Bill for the establishment of a Press Council. I wish to ask the Government, particularly the L. S. S. P. Members in the Government, whether it is not legitimate for the Opposition to try and delay and thwart any Bill which they think is unpopular. Surely, the L. S. S. P. Members of the Government should not have forgotten what they did when the Public Security Act was debated on the Floor of this House. We have utilized the powers that have been given to us by the Standing Orders in order to delay the Press Council Bill and the Bill to take over the Lake House group of newspapers. Surely, they could not have forgotten how they, on the occasion of the Debate on the Public Security Act, went outside the Standing Orders, how every one of them had agreed to go on speaking till they were named and carried outside the Chamber. All this was done in order to prevent the passing of the Public Security Act. As far as we in the Opposition are concerned, we look upon the Press Council Bill and the Bill to take over the Lake House group of newspapers in the same way as we looked upon the Public Security Act when it was being debated. I think both are an invasion on the fundamental rights of the people of this country. As much as that was a threat to all forms of mass activity, this too is an attempt to throttle the press and thereby prevent public opinion being aired in this country. One is entitled to ask the Government, "Why this indecent haste; why this bluff and bluster over the take-over of the press?"

They have been telling us that this press is in the habit of telling lies, of distorting and twisting news. Surely

[එම්. සිවසිතම්පරම් මය.]

this is not something new ! Have we not existed with this press for the last so many decades ? Has not this press been there, and has it not done all that you say it is doing for the last so many years ? Why in the year of our Lord 1964 has this Government to take such extraordinary measures in order to take over the press ? Is it for the elections ? I can understand if the Government is afraid that during the coming elections the press would take a partisan attitude and thereby affect their elections. Surely, in 1956, in March 1960, and in July 1960, the national press of this country had taken thoroughly one-sided views and expressed those views in these three elections. They have sometimes been descending to levels that no decent journalism would descend. But yet you came back in such large numbers.

Not only in this country, even in America in the recent elections between Johnson and Goldwater, practically the entire powerful daily press of America was on the side of Goldwater, but still Johnson won. It is, therefore, not even the question of the elections that is bothering you and that is troubling you to take over the press. Then, what is the reason ?

I think there are two reasons. Firstly, you wish to take over the press and thereby cover your own misdeeds. For instance, the argument that is being trotted out by practically every Government Member, and even by the Hon. Minister of Finance in London, is this story about the Mercedes Benz cars for the Ministers. The story that the press put out about these cars was that fifteen Mercedes Benz cars were being brought for use by Hon. Ministers. At that time the story was denied, but we now know that two Mercedes Benz cars have already come and are being used by Hon. Ministers. Besides these two cars there are two Holden cars and one Cambridge car which are also being used by Hon. Ministers. Does it make very much of a difference in the story if the car happens to be a Holden and not a Mercedes Benz ? Up to date no Hon. Minister who had

denied this story has denied that, indeed and in fact, fifteen cars are being brought for the use of Hon. Ministers. That has not been categorically stated. All that they have been saying and repeating is that fifteen Mercedes Benz cars are not being brought. Is there much of a price difference between a Holden and a Mercedes Benz ? As long as it is duty free I think it is cheaper to buy a Mercedes Benz than a Holden car.

This has been one of the stories that has been trotted out so often by supporters of the Government to show that the press is a lying press. No. Let the Hon. Ministers come out and say frankly, "Yes. We are public men. We need transport. We want the cars." That is a different matter. Let them justify it and then we can understand. But instead of saying that you are taking an unfair attitude on this matter by saying that this story about the 15 Mercedes Benz cars is false. You are really trying to cover a misdeed which you have committed.

I would wish to ask the Government from what funds you have imported these cars. Money was certainly not voted for in the last Budget for the purchase of these cars. There was certainly no separate vote under each Ministry for the purchase of a car for the Ministry for its use. From what funds have these cars been imported ? It is questions such as these that the Government is anxious to cover, and that is the chief reason why the Government is anxious to take over the press.

The second is this. In any country where the rulers intend to march towards fascism and dictatorship, the first freedom that is attacked is the freedom of the press. That is the case whether we consider Hitler's Germany or any other fascist country. One finds that the first freedom that these dictators attacked was the freedom of the press and thereafter the march towards fascism and dictatorship was a quick one.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

The hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) commenting the other day on the meeting held last Saturday at the Town Hall said that there were only 1,200 monks present and that we were making such a big noise. It is not a question of whether there were only 1,200 monks or more, although I think that the voice of 1,200 monks is a matter that should be taken notice of. But there is no question that practically the entire intelligentsia of the country is against the attempt to replace a private monopoly by a government monopoly.

I do not think it is correct to term what the Government is trying to do as a press grab. It is an attempt to replace a private monopoly by a government monopoly. And if that happens, what is happening in Radio Ceylon will happen to the daily newspapers also.

Speaking of Radio Ceylon, there is a very interesting matter that I wish to bring to the notice of the House. Reverend Gnanaseeha Thero is broadcasting almost daily over Radio Ceylon. Now, Reverend Gnanaseeha, on the authority of the Prime Minister herself, has uttered a falsehood about an alleged *coup d'état* by the Hon. Minister of Finance and others. I think the House is aware how an allegation of a *coup d'état* was made by Reverend Gnanaseeha against the Hon. Minister of Finance and some others.

In regard to that allegation, the Prime Minister said, "I have investigated the matter and find there is no truth in it."

Reverend Gnanaseeha, however reverend he might be, is one who, according to the Prime Minister herself, has told an untruth on an important matter. How is it that he is allowed to broadcast practically every day over Radio Ceylon?

වෛද්‍යවරයා ජී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)
(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

That is why he is allowed to broadcast—because he is a liar.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

We do not want the columns of the daily newspapers of this country to be utilized in the same way that Radio Ceylon is being used today. That is why I appeal to the Government, even at this late stage, to withdraw these two Bills in regard to the press, and to utilize its energies, time—

රු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

And money.

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

—yes, and money to solve some of the pressing problems of the country.

The cost of living and the unemployment figures have reached such heights as they have never reached before; and speaking for myself and for my community, may I ask what the Government has done to solve our problems?

In the Throne Speech of 2nd July, 1964, the Government stated that a draft Bill to implement the proposal to establish District Councils will be placed before the House for consideration. Why are you so slow in presenting that Bill? You displayed remarkable feats of draftsmanship so far as the Press Bills were concerned. There were sixteen Bills in a matter of two months. Why this delay, this tardiness, when you come to the problem of the minorities?

Then, Sir, in regard to the question of the compulsory retirement of public servants, the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Finance, (Mr. J. P. Obeyesekere) who is now Acting Minister of Finance wrote to me two days ago that it was the decision of the Cabinet that no further notices of compulsory retirement will be issued. I am thankful to the Hon.

அதன்மேல் துறைமுகம் கட்ட

சீர்தர யோஜனாவை கிடைக்க வேண்டும்

[உத்த. கிணைப்புகள் உரை]

Acting Minister of Finance for communicating to me the decision of the Cabinet that no further notices of compulsory retirement will be issued.

But what is happening? Today, two further notices have been issued. Where do we stand with this Government? Here is the Acting Minister of Finance communicating to me that it was the decision of the Cabinet that no further notices of compulsory retirement will be issued, but hardly had the ink on the letter which he wrote dried than two more public servants were served with notices of compulsory retirement. I ask, Where are we?

I appeal to the Government to give up these Press Bills and to tackle the urgent problems, the real problems, that are facing the country today. I tell you this: You might take over the press and you might from now onwards till the next elections carry on propaganda through the press, but never will it help you to win the elections without solving the problems that are facing the country. You can take over the press; you can through the columns of the press carry out your propaganda but as long as you do not bring down the cost of living and solve the unemployment problem and the problem of the minorities, no amount of propaganda will help you to win the next election.

வேலையாடீஸ் நானாநன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Hear, hear.

உத்த. கிணைப்புகள் உரை.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

That is a matter that the Government might legitimately take note of.

உத்த. உத்த. ராஜமணிக் கம் உரை. (பட்டி ருப்பு)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி ருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Padiruppu)

It will suffer the same fate as the Sri Lanka paper.

உத்த. கிணைப்புகள் உரை.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Sir, I am coming to a new point.

நியோஜன கமிட்டியை

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Sitting is suspended till 4.30 P.M. Mr. Deputy Chairman of Committees will take the Chair on resumption.

உத்த. உத்த. ராஜமணிக் கம் உரை. (பட்டி ருப்பு) உத்த. உத்த. ராஜமணிக் கம் உரை. (பட்டி ருப்பு) உத்த. உத்த. ராஜமணிக் கம் உரை. (பட்டி ருப்பு)

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி.ப. 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர் திரு. ஐ. ஏ. காதர் தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed, MR. DEPUTY-CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. I. A. CADER] in the Chair.

உத்த. கிணைப்புகள் உரை.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

Sir, one of the new provisions that have been introduced into the latest edition of the Press Bill is to penalize any newspaper editor or proprietor who publishes any Cabinet agreement or a matter that is proposed to be discussed by the Cabinet. Why do you want to penalize the newspapers for giving publicity to a matter like that instead of preventing your Cabinet Ministers from revealing such information? Obviously such information may have been given to them by a Member of the Cabinet.

We have found, Sir, that sometimes untold mischief can be avoided by the airing of some matter that the Cabinet hopes to discuss. For instance, the House will remember that the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) when he was on this side of the

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්ත්‍රී විමර්ශන පිළිබඳ විමර්ශය

House asked the then Minister of Finance, Mr. Felix Dias Bandaranaike, whether he had submitted a Cabinet Paper recommending the removal of the rice subsidy or not—that is the 25 cents, per measure, of rice. I think, the House will remember that he did so on the Floor of this House. Of course, the Hon. Minister on that occasion denied that story until he was confronted with a photostat copy of that Cabinet Paper on a subsequent occasion by the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia. Sir, by reason of the fact that the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia raised that matter the Cabinet was prevented from removing that rice subsidy. There can be numerous cases like that when by the airing of the discussion on a matter that is before the Cabinet untold mischief could be prevented. One is surprised and amazed by the way in which the L. S. S. P. Members in the Cabinet who all along had a different political life while on this side of the House are acting today. They have gone there to prevent these. This is one instance where the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia had, on the Floor of this House, and through this House to the press, given publicity to a Cabinet Paper, and later presented a photostat copy of it. However, once he has gone over to the other side, he is anxious that no such matter shall leak out to the press hereafter.

That is why I said that the only intention of the Government in trying to control the press and to take it over is to cover its misdeeds, its acts of omission and commission. That can be the only reason, and it is for that reason that every one of us in the Opposition, who feels that there are certain fundamental human values that have to be preserved and fostered, has to oppose, and to oppose with all his might, this attempt on the part of the Government to take over the press.

The Hon. Prime Minister has given herself a huge bouquet over the settlement of the problem of the future of the inhabitants of this

country who are of Indian origin. One must evaluate this agreement from the angle of the approach of the Government towards this problem. Was it an approach based on justice, historical background and fundamental human rights? Or was it an approach based on narrow political expediency to keep her party in power and on considerations of communal advantage? The Hon. Prime Minister's statement in the Senate and the proposal to have a separate register for the Indians who qualify for citizenship leave no room for doubt that it was with the latter approach that the negotiations were carried on. That being so, no member of the minority communities, no member interested in preserving fundamental human rights can support this agreement.

This is what the Hon. Prime Minister says on the question of how she had approached this problem :

"...their continued loyalty towards their mother country and the creation of another minority in addition to the numerous minorities which already exist, which could wield political power far in excess of that which their numbers would entitle them to, the question of who, if any, should be absorbed have been the matters which influenced the Ceylon Government in the talks which have taken place between representatives of the two countries from 1939 to the present day."

It is perfectly clear from the statement of the Hon. Prime Minister that what she was concerned with was not the history of this question, was not the circumstances under which this population had been brought to Ceylon, but rather "the creation of another minority in addition to the numerous minorities which already exist, which could wield political power far in excess of that which the their numbers would entitle them to". That has been the approach of the Hon. Prime Minister to this problem

For some time before the negotiations, there was a spate of anti-Indian propaganda in the press, obviously inspired by official circles. Incidentally, the press, which is branded as anti-Government played a very pro-Government role, and there is no

[එම්. සිවසිතම්පරම් මය.]

doubt that that press propaganda would have been very effectively used in India to give the impression to the Indian Government that strong public opinion prevails in this country against the grant of citizenship rights to these people of Indian origin. For this useful part which the press played in this matter, far from taking over the press the Government should put up a monument to it.

The press, the Hon. Prime Minister and others in this hon. House have depicted the people of Indian origin as aliens, as a set of parasites growing fat on the wealth of the land. What is the true position? Right from the very start, when Indian labour commenced to be brought into this country somewhere in the 1830s, the Government of Ceylon, whoever was in charge of the Government at that time, had given repeated undertakings to the Indian Government and the Indian people that they would be given equal treatment once they come to Ceylon. It was on this undertaking, on this promise that was held out to generations of Indian estate labour who had been imported into Ceylon, that the Indian workers came here.

There is one other very significant feature in this matter. While the Indian labour which went to places like Fiji, Indonesia and so on had gone by themselves, the males alone, Ceylon was the one country where immigration was by families and not by individuals as such. If you take the history of immigration of Indian labour into this country, you will find that from the very outset Indians who came to Ceylon came with their families. They came with their wives, they came with their fathers and mothers; always they came with their families, clearly showing that they came into Ceylon on the clear understanding that they would be permanently settled in this country. That is a factor that this Government must bear in mind.

It is no use saying, "Oh, these were undertakings given by an imperialist Government, these undertakings do not bind us". Surely, no Government can to a section of its population say, "Well, these are undertakings given by some previous Government, we have nothing to do with them." Surely, the imperialists created a number of roads in this country and they made a number of estates in this country. Are you going to destroy all of them because they were created by the imperialists? Why is it that when you come only to the question of Indian labour you take up this position: "True, these undertakings were given but they were given by imperialist Governments with which we have nothing to do".?

That is not all. These undertakings were given not only by the Colonial Governors and Governments in this country but even by the Board of Ministers in 1939. After a semblance of self-government and the establishment of the Board of Ministers, when there was a proposal that further immigration of Indian estate labour into Ceylon should be banned, our Government, the Board of Ministers and practically even the daily newspapers cried out against it.

I would like to read from a memorandum that had been submitted on behalf of the Indians in Ceylon in 1940 which deals with this question. The ban—that is the ban on any further immigration into this country—came in for different kinds of comment in Ceylon. The planting community considered the ban ill-advised. The nationalist press tried to look on it as well-meant action on the part of the Government of India, but misguided in view of the inconvenience likely to be caused to the Indian labourers themselves and the fact that the Ceylonese had never objected to the presence of estate labourers in Ceylon. That was as late as 1939. That was the attitude of the nationalist press to the question of immigration as late as 1939.

I go further. In his administration report for 1939 the Controller of Labour, a Sinhalese gentleman under a Ceylonese Board of Ministers, had devoted considerable attention to this question and on page 9 he says:

"The action of the Indian Government has produced repercussions the effect of which it is impossible to exaggerate".

Discussing the condition of the labourers who were at Mandapam preparatory to their departure from Ceylon and who were obliged to go back to their villages, he says:

"In realizing that most of these labourers consisted of those who had spent many years of their lives in Ceylon and were returning from their accustomed life and conditions in Ceylon, one is forced to the conclusion that a complete disregard of the ordinary feelings of humanity was evinced by those responsible in sending them back".

That was what the Controller of Labour had to say in 1939. He found fault with the Indian Government for having torn away the Indian estate labour in this country from its natural surroundings and sending them to strange surroundings.

This agreement envisaged the sending of nearly 525,000 persons permanently out of this country and out of the conditions to which they have been accustomed for so long. Therefore, it is perfectly clear that this Indian estate labour came to Ceylon at the invitation and acting on the assurances given not only by colonial Governments but also by the Ceylon Board of Ministers as late as 1939.

Whom are you calling aliens and parasites? It is no secret that the pioneer Force formed in 1821 in India was responsible for building the road from Colombo to Kandy, from Kandy to Trincomalee, and from Colombo to Galle. It was responsible for building the bridges at Gampola, Katugastota, Kalutara and the Victoria Bridge. The Puttalam and Kalutara canals were also built by the Pioneer Force formed in India in 1821. Even today 60 per cent of the national wealth of our country is

being produced by these people whom you are pleased to term aliens and parasites.

It is very easy to speak very bravely and say: "Oh, we can replace them. We have got our labour." But we know what happened with regard to the question of tappers. Very brave speeches were made on the Floor of this House. Hon. Members said: "Send the tappers back. We will give you 250 tappers overnight. You train them and they will be good tappers". Today, nearly six months after such assurances were given, tappers have once again to be imported from India.—*[Interruption]*. My hon. Friend from Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) shouts "Shame!". He was one of those who did the shouting about tappers!

The Hon. Prime Minister in the course of her statement says that the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act was passed and put into effect in spite of the opposition from the Kandyan areas. This is what she says:

"The Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act was passed and came into operation on the 5th August, 1949, in spite of protests particularly from the Kandyan areas, against the grant of citizenship to an alien population, on political and economic grounds.—*[OFFICIAL REPORT (Senate), 10th November, 1964; Vol. 20, c. 2070.]*

There is no record that any Kandyan Member of this House had opposed that Act but undoubtedly there was opposition from practically all Tamil Members who were in the House on that occasion and also from the then hon. Member for Ruanwella (Dr. N. M. Perera) and the Member for Wellawatte-Galkissa (Dr. Colvin R. de Silva). This is what the then hon. Member for Ruwanwella said.

"As soon as this Bill becomes law, all these people will become citizenless, Stateless. They will be Dr. Nansen's subjects. Dr. Nansen it will be remembered, after the last war, had a scheme of his own for protecting all the children without a state. That is what the position will be. That statement only strengthens

අලුත් බුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එම්. සිවසිතම්පරම් මය.]

my case that these people should not have been treated in the way they are now being treated as Stateless subjects although they have the right of franchise under the Constitution"—[OFFICIAL REPORT, 19th August, 1948 ; Vol. 4, c 1693.]

I think the hon. Member for Wellawatte-Galkissa (Dr. Colvin R. de Silva) had even stronger words to use. He said :

"The present Government, in this aspect, shows that it is a collective Dr. Malan."—[OFFICIAL REPORT, 19th August, 1964 ; Vol. 4, c. 1719.]

In a very short sentence he describes what he thinks. The hon. Member for Ruanwella in a further speech on this very Act said this :

"But when it comes to the worker, the approach has to be different for the workers come to a country because in the first place the employers in that country are importing him for their own purposes. Every immigrant labourer is not only a recruited labourer but an imported labourer so long as this system prevails, and our position is—and let it be clear and that is the unprincipled basis on which we oppose this Bill—that if any man who has been imported into this country for the purposes of his labour being exploited desires to become a permanent citizen of this country, by virtue of the fact and that fact alone, he—not having dual citizenship—should be entitled to become a citizen of the country on suitable application."—[OFFICIAL REPORT, 9th December, 1948 ; Vol. 5, c. 459.]

He goes on further to say .

"What is it that we are going to lose by giving these people citizenship rights ? In fairness to the Indian element that has been labouring here for centuries, people who have worked and toiled and moiled, so that the capitalists in this country might thereafter become fat, in fairness to these people, I say that it is elementary justice that we give them citizenship rights. Even these rights are emasculated rights. They will be different from the rights granted to the star class citizens."

A series of statements in which these Members did certainly oppose the Ceylon Citizenship Act and also the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act have been made. As far as I know not a single hon. Member from Kandy or from any Kandyan area opposed these Acts at the time they were introduced. The

Hon. Prime Minister has chosen to say that they have done something great for the Indian workers in having passed this Bill and in having put it into effect although there was very stiff opposition to it from the Kandyan areas.

I think the Hon. Prime Minister also said that she had thought that once this Act was passed, the problem of citizenship was settled. I think this Government knows the large number of cases where the Supreme Court had found on more than one occasion that applications for citizenship had been turned down on the flimsiest of grounds.—[Inter-ruption.]—The hon. Member for Dambadeniya should not speak of something that he does not know. If he wants, let him turn the pages of the New Law Reports of recent years to see that what I said on the Floor of this House is correct. There are a series of occasions where the Supreme Court and the Privy Council have said that these applications for citizenship had been rejected on the flimsiest of grounds. Therefore, for the Hon. Prime Minister to say that this problem had been solved is both unfair and unjust. The way they have put that into effect only shows that the Prime Minister is not anxious that there should be a just solution to this problem.

The worst and the most indefensible and utterly discriminatory part of this statement of the Prime Minister is the proposal of a separate register. This is an attempt to create a second class of citizens, of people, who are economically the most productive, but are yet outside the pale. The reason given by the Prime Minister for this separate register is that these people have a culture of their own. This is what she says :

"I have stated in the earlier part of my statement, that persons of Indian origin in Ceylon form a separate community which hardly intermingles with the indigenous population."

If that is true of the Indian estate workers, is it not equally true of us ? We have been living in this country for so many centuries. We have a

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

different culture, we have a different language, we have a different religion, and we have a different heritage. Well, for that reason we have not intermingled; we have lived in this country for so many centuries and what percentage of us speak the official language, the language of our Sinhalese brethren? We have a religion and a culture of our own. If that is the reason why these people should be put on a separate register why should we not also be put on a separate register? I have no doubt that if the Hon. Prime Minister is given a chance she would extend the principle even to us.

I think the hon. Senator Nadesan, in a very exhaustive and comprehensive speech in the Senate, had dealt with this question and has given quotations from the speeches of the late Mr. Bandaranaike, the Hon. Minister of Finance and others as to why these people should not be put on a separate register. I do not wish to repeat those quotations which have already been made in the Senate. I only wish to ask the Government: whose policy are you following—is it the late Mr. Bandaranaike's or Sir John Kotelawala's?

The other reason is this. You are frightened that the pocket-boroughs with three or four thousand voters which had been carved out, taking into account the Indian population, would not be returning your party candidates at the next elections. That is the only reason why you are asking that the registered Indian voters be put on a separate register.

The other part of the Throne Speech deals with Buddhism being given its rightful place. We are all for it. We are not only for Buddhism being given its rightful place but also for the other religions, namely, Hinduism, Islam and Christianity being given their rightful places. Every religion should be given its rightful place in this country and we are all for it. But any attempt to make Buddhism the State religion or

to convert this country into a theocratic state, is, I think, a matter that any member of the minority cannot permit.

රාසමානික්කම් මය.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

We cannot permit persecution.

එම්. සිවසිතම්පරම් මය.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

The Hon. Prime Minister paying a homage to Pandit Jawaharlal Nehru in the "Illustrated Weekly of India", on the 15th of November this year, just two or three days before she had penned the Throne Speech, has this to say about Pandit Jawaharlal Nehru: Answering a question, "What is your own assessment of the impact that Mr. Nehru's work will make on the future generations?", she has this to say: "In India the greatest achievement and one which will leave an indelible mark on the future was the establishment of a secular state on a firm democratic foundation." Of course a secular state and a democratic foundation is good enough for Indians and for Pandit Jawaharlal Nehru, but for us we must have a Prime Minister who is a combination of Fidel Castro and Ayub Khan, and for our country a theocratic, a feudalistic and a press-grabbing dictatorship. That is the only one that is good for us.

As to how this promise of Buddhism being given its rightful place is to be translated into action we still do not know but, if any attempt is made to amend or remove Section 29 of the Constitution which is today the only safeguard for religious and racial minorities, I think it will be an irony that the Members of the Lanka Sama Samaja Party who for so long had championed the cause of the minorities should be a party to the removal of the one and very meagre safeguard for the protection of the minorities in this country.

අශ්‍රාණී චූකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවෘතය

[එම්. සිවසිනම්පරම් මය.]

Mr. Deputy Chairman, I have almost finished. I think we must face the fact, and so also this Government, that they have failed to solve any problem whether it be economic or relating to minorities. Is it not time enough that they decided that the people should be given a chance to decide what the future Government should be?

සංග්‍රහය සහතික කරන ලදී.

திருத்தம் எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Amendment proposed.

අ. නා. 5

ଡକ୍. ଶ୍ରୀ. ଡକ୍. ଡକ୍. ଡକ୍. ଡକ୍.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ සංශෝධනය මා සභාව ඉදිරියේ තබනව :

“එතෙකුදු වුවත් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථා වෙත්,

(අ) මුදල් අර්බුදයෙන් රට මුදලීමට පියවර ගෙන නොමැති හෙයින්ද, ජීවන වියදම ඉහළියාම හේතුකොටගෙන මහජනයාට විදිත්තට සිදුවී තිබෙන කරදර සහ රැකී රක්ෂා හිඟය විසදාලීමට පියවර ගෙන නොමැති හෙයින්ද ;

(ආ) මහජන විරෝධය පළ කෙරුන පුවත්පත් පනත් යෝජනා නැවත ඉදිරිපත් කිරීම ගැන කතාශාස්ත්‍රව පළ කරන අතර පාර්ලිමේන්තුව කල් තැබීමෙන් අහෝසි වුන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස මකා දමන ලංකා පුවත්පත් පනත සහ පුවත්පත් මණ්ඩල පනත නැවත වරක් ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන සභාග රජය හෙළා දකිමු”.

මෙම සංශෝධනය අපි ඉදිරිපත් කරන්නේ අදහස් කීපයක් මතු කරමිනුයි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ රජයට ඇතුල් වුණොට පසුව අපත් මත රාශියක් බිහිවුණු බව අප කාටත් පැහැදිලියි. රාජාසන කථාවට ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ නුවර එළියේ මන්ත්‍රීතුමාගේ (ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) කථාවෙනුත්, එය සඳහා කළ කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ස්ටැන්ලි නිලකරන්නා මයා.) කථාවෙනුත් එම මතවල නිබේන විවිධත්වය හොඳහැටි පැහැදිලි වුණා. නුවර එළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා අගෞරවයක් කරනවා නොවෙයි—මා කල්පනා කරනවා, ඉන්නාගේ ජාතිවාදියෙක් ය කියා බුද්ධි

ධර්මයට විශාල හක් තියක් තිබෙන එතුමා
 මස් මාලු නොකන අනගාරික ධර්මපාලතුමා
 ගේ අභිපාරේ ගමන් කරන සිංහල බෞද්ධ
 යෙක්. කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කලිසම්
 කෝට්ටි ඇදගෙන, ටයි එකක් ගහගෙන
 ඉංග්‍රිසියෙන් මෙන්ම සිංහලෙන්ද කථා කර
 මින් කැස්ට්‍රෝ හා නසාර් සම්බන්ධව අද
 හස් ප්‍රකාශ කරමින් ස්තුති යෝජනාව
 ස්ථිර කළා. මේ දෙගොල්ලගේ කථා ටිකක්
 දුරට මැන බැලුවොත් අපට පෙනී යනවා,
 මේ හවුල් රජයේ බෑ දෙකක් තිබෙන බව.
 මේ හවුල් රජය ඇතිවීමෙන් පසු ගත වූ
 හය මාසය තුළ නොයෙක් මත රාශියක්
 අපට පැහැදිලි වී තිබෙනවා. සමසමාජ
 පක්ෂය මේ ආණ්ඩුවට ඇතුල් වුණාට පසු,
 සමාජවාදය සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කර
 මින්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට පසින් ගසමින්,
 කම්කරු ව්‍යාපාරයේ දෝහින් හැටියට
 පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද කඩා දමමින් ක්‍රියා
 කරනවා යයි බොහෝ දෙනෙක් කියනවා. ඒ
 පක්ෂය මේ ආණ්ඩුවට ඇතුළු වුණේ ප්‍රථම
 යෙන්ම වගන්ති 14 කින් යුත් ගිවිසුමකට
 අත්සන් කිරීමෙන් පසුයි. ඒ පක්ෂය සම්පූර්ණ
 ජීවිත කාලය තුළ දේශපාලන පක්ෂ
 යක් හැටියට පිළිගත් අදහස් ස්වල්පයක්
 අත්හැරලයි, ඒ ගිවිසුමට අත්සන් කළේ.
 හාෂා ප්‍රශ්නය හා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය පිළි
 බඳ ප්‍රතිපත්ති ඉන් දෙකක් බව මා මතක්
 කරන්ට සතුටුයි. එතෙක් කලක් ආගම
 අබිං යයි කීව්ව දේශපාලනඥයෝ පසුගියදා
 මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේට ප්‍රසිඩියේ
 වැන්ද බව අපි දන්නවා. ඒ එකක්. දෙවන
 කාරණය වශයෙන් එතුමන්ල හැදුව, මෙම
 සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථා සීමා
 කරන්න. මන්ත්‍රීවරයකු මිනිත්තු 15 ක්
 පමණයි කථා කළයුත්තේ කියා ලංකා සම
 සමාජ පක්ෂෙන් යෝජනා කළා.

රු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මිනිත්තු 20 සි.

ජේ. ආර්. පයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

මිනිත්තු 20 යි. එම සහනයට බොහෝම ස්තුතියි. මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විරවරයෝ ආණ්ඩුවට ආව විතරයි, “මන්ත්‍රීවරයකුට

අමතකකරනුමාගේ කථාව

කතා කරන්න අවසර තිබිය යුත්තේ මිනිත්තු 20 ක් පමණ" යි කියා යෝජනා වක් ගෙනාව. ඊට විරුද්ධ පාර්ශ්වය සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ වුනාම ඒ අදහස අත්හැරිය.

තුන්වන කාරණය වශයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයෙන් බණ්ඩාරනායක මහතා ආරක්ෂා කළ පෞද්ගලික අංශයේ කොටස් කීපයක් සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කළා. එකක් නම්, පෞද්ගලික අංශයෙන් ගෙවල් සෑදීමේ ව්‍යාපාරයයි. විශේෂ කාරක සභා මගින් යෝජනා කළ අදහස් සම්පූර්ණයෙන්ම නැතිකළා.

ඊළඟට, ඒ අය බුද්ධ ධර්මයට විරුද්ධ ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් පොල් ගස් රාවට මැදීමේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළා. එම අවස්ථාවේදී අප කාටත් මතක් වුණා, ගිරිදර ප්‍රශ්නය ගැන. ඒ අනුව අපට පැහැදිලි වුණා යටිතන්තොට ගරු මන්ත්‍රී මුදල් ඇමතිතුමා සමසමාජ අදහස් ප්‍රකාශ කළාට කෝටිපතියෙක් ය කියා. අඩුගානේ මාස් පතා රුපියල් 7,000 ක ආදායමක් ලැබෙන, නොමිලේ මොටෝ රථයක් ලැබෙන, නොමිලේ රියදුරෙක් ලැබෙන, නොමිලේ පෙට්‍රල් ලැබෙන ඒවාගේම සතුටු නම් නොමිලේ ගෙයකුත් ලැබෙන, වස්තු බද්ද—wealth tax—නොගෙවන, කෝටිපතියෙක් බව පැහැදිලිව පෙනුණා, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නායකය. මෙතෙක් කලක් බුඩා ගමට විශේෂ තැනක් දෙන බව කියන ලද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් එදා සිට පටන් ගත්ත, මහා සංඝයාට ඉතා නොසැහෙන විධියට බනින්න. ඒ ලෙඩේ අනික් කවරියගෙන් බෝ වුණාද දන්නේ නැහැ. නමුත් ඊට ප්‍රථම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අයගෙන් නොකෙරුණ දේවල් කෙරෙන්න පටන් ගත්ත.

දැන් හවුල් ආණ්ඩුව මගින් ප්‍රචන්පත් පනත් දෙකක් ගෙනත් මඩේ එරිල තියෙනවා. ප්‍රචන් පත් පනත් මෙම සභාවෙන් සම්මත කර ගෙන ලංකාවේ මුද්‍රණය කෙරෙන ප්‍රචන්පත්වලින් සියයට 60 ක් රජයට ගන්න මේ හවුල් ආණ්ඩුවේ කොටස් දෙකම අදහස් කළා. නමුත් සම්පූර්ණයෙන්ම සංඝයා විරුද්ධ වුණු නිසාත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වරුන් විරුද්ධ වුණු නිසාත්, ඒවාගේම ආණ්ඩු පක්ෂයේ කීපදෙනෙක් විරුද්ධ වුණු නිසාත් යථෝක්ත අදහස් ඉටු නොකර කලකට ප්‍රමාද කළා. ඒ සමගම පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මා, මුලින් ගෙනා පනත් දෙකේ නොයෙක් නොයෙක් වැරදි තිබෙන බව දැනගෙන.

ගරු කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, පාර්ලිමේන්තුව කල් දමන්නට හේතුව කුමක්ද කියා අපි දන්නවා. 17 ලක්ෂයක් වෙනුවෙන් මෙම සභාවේ පෙනී සිටින විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්—එක්සත් ජාතික පක්ෂය, මහජන එක්සත් පෙරමුණ, පෙබරල් පක්ෂය, ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ යනාදී පක්ෂවලට අයත් මන්ත්‍රීවරුන්—අද කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? 1960 ජූලි මහා මැතිවරණයේදී මහජන ඡන්ද දහ හත් ලක්ෂයක් පමණ ලබා ගත් දේශපාලන පක්ෂ කීපයක් විසින් අද මේ අතුරු යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මුළු ලංකාවේ ඡන්දදායකයන්ගෙන් සියයට පණහකට වැඩි පිරිසක් වෙනුවෙන් මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන පක්ෂ නායකයෝ කථා කරනවා. ඒ අතුරු යෝජනාවෙන් එක් වැදගත් කාරණයක් උඩ මේ හවුල් ආණ්ඩුව හෙලා දකිනවා. ඒ කාරණය නම් පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මට පස්සෙ නැවතත් මේ අලුත් සැසියට ප්‍රචන්පත් පණත් දෙක ගැනීමයි. මා ඒ කාරණය විශේෂයෙන් මතක් කළේ රාජාසන කථාවේදී තවත් අදහස් කීපයක් ප්‍රකාශ කර තිබෙන නිසයි.

බෞද්ධ ධර්මයට නිසි තැනක් දෙනට ය කිව්වා. එහෙත් අප විකක් කල්පනා කළොත්, පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රශ්න ගැන කථා කරන්නවත් බෞද්ධ ධර්මය ගැන කථා කරන්නවත් නොව එකම හේතුවක් නිසා බව පෙනෙනවා. තමන් ගෙන ආ—මේ ආණ්ඩුව ගෙන ආ—ප්‍රචන්පත් පනත් දෙකේ නොයෙක් නොයෙක් අඩුපාඩුකම් තිබුණු නිසා—ඒ ප්‍රචන්පත් පනත් දෙක ඉදිරිපත් කිරීමේ අඩුපාඩු, නීති ප්‍රශ්න උඩ මතු වන අඩුපාඩු, ආදී නොයෙක් නොයෙක් අඩුපාඩු තිබුණු නිසා—රජය කල්පනා කළා පාර්ලිමේන්තුව කල් දැමිය යුතුය කියා. පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මට පස්සෙ අලුත් සැසි වාරය විවෘත කළේ ඒ ප්‍රචන්පත් පනත් දෙක

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මහ.]

තාවතත් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්නටය කියා මම මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නට සතුටුයි. එහෙම නම්, ඒ පනත් දෙකේ අඩුපාඩු තිබෙනවාය කියා රජය කල්පනා කළේ මොන හේතු නිසා දැයි අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. මීට ප්‍රථම කථාවලදී—මා හිතන්නේ මට ප්‍රථම කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා—ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා, එක් පනතක්, විශේෂ යෙන්ම ප්‍රවත්පත් මණ්ඩල පනත, නීතිය අනුව විරුද්ධ පාර්ශ්වය භාර ගත් නිසාය කියා. රජය අතින් පනත ඉදිරිපත් කළා. අපේ ස්ථාවර අණපනත් අනුව එවැනි පනතක් ඕනෑම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකුට භාර ගන්න පුළුවනි, එය සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවාම. ඒක ස්ථාවර නියෝග අනුව කෙරෙන ක්‍රියාවක්. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනා ඒ ස්ථාවර නියෝග පරීක්ෂකාරීව බලා ඒ අනුව ක්‍රියා කළා නම් එය ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ වැරද්දක් නිසා නොව ආණ්ඩුවේ නොසැලකිල්ල නිසා සිදු වූ දෙයක්. රජයේ ඇමතිවරයෙකුට ඒ පනත භාර ගන්න බැරි වුණේ ඒ නිසයි.

ඒ වගේම ප්‍රවත්පත් ගැනීමේ පනතේ ඊටත් වඩා අඩුපාඩු තිබුණු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වය දන්නවා. එය අපට ඉදිරිපත් කරන්න තිබුණා. එහෙත් අප කල්පනා කළේ එසේ ඉදිරිපත් කරනවාට වඩා ඒ පනත් දෙක මේ සභා දෙකේදී සම්මත කරනු ලැබීමෙන් පසු උසාවියට ගිහිල්ලා උසාවියෙන් අහෝසි කරනු ලැබුවොත් අපට වාසි කියලයි. ඒ බව දැනගෙනදෝ, මේ රජය අන්තිම අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මා. මා පෙන්වන්න හදන්නේ මේ අලුත් සැසි වාරයට මේ රාජ්‍ය සන කථාවෙන් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනත් ආගම් ප්‍රශ්නය ගැනත් අදහස් යෝජනා කළේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය පරද් දන්නත් රට මුළා කරන්නත් මිස වෙන මොන යම් හේතුවක්වත් නිසා නොවන බවයි. තැත්නම් මිනිසෙක් මැරෙන විටයි ආගමක් අදහන්නේ. මේ අන්තිම කාලයේ මේ රජය මොන හේතුවක් නිසා ආගම බදාගෙන ක්‍රියා කරනවාද කියා අපට හොඳට පැහැදිලි වී නැහැ. එහෙත් අපේ අදහස නම් මේ පනත් දෙක ඉදිරිපත් කළේ පුළුවන්

නම් රට මුළා කරන්නයි; මහජනයා මුළා කරන්නයි; මහා සංඝයා මුළා කරන්නයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් වන තමුත්තාන්සේලා මේ ගැන ගහගනිල්ලා, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන ගහගනිල්ලා, ප්‍රවත්පත් පනත් ගැන ගහගනිල්ලා, ආගම් ගැන ගහගනිල්ලා, කියන අදහස අනුවයි. ඔය අභ්‍යන්තර අදහසයි තිබෙන්නට ඇත්තේ. ඒ අනුව පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මා. ප්‍රවත්පත් පනත් දෙකේ නොයෙක් නොයෙක් අඩුපාඩුකම් නිසා—අගමැතිනිය කිව්වේ “procedural” වැඩ පිළිවෙළේ අඩුපාඩුකම් නිසා—කියලයි. “ප්‍රොසීජරල්” කියන්නේ ව්‍යවහාර කියා මම දුටුවා අකාරාදියේ. ඊට යෙදිය යුතු නියම වචනය මා දන්නේ නැහැ. “ප්‍රොසීජරල්” අඩුපාඩු නිසා මම මේ පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මය කියලා ගරු අගමැතිනිය කිව්වා. රාජ්‍ය සන කථාවෙන් කියන්න තිබුණේ, මේ අඩුපාඩු නිසා පාර්ලිමේන්තුව කල් දැම්මාය, මේ පනත් දෙක තාවතත් සාකච්ඡා කිරීමට දැන් අලුත් සැසි වාරයක් විවෘත කරනවාය කියලයි. එහෙත් එහි අඩංගු වී තිබෙන්නේ ගිය වර ගෙනා නීති තාවත ගෙනෙනවාය කියලයි. බොහොම ලොකුවට දමා තිබෙන්නේ ආගම ගැන හා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනයි. එහෙත්, මහජනතාව රැවටී නැහැ; සංඝයා වහන්සේලාත් රැවටී නැහැ; මේ සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රැවටී නැහැ. එම නිසා තමයි මේ අතුරු යෝජනාවෙන් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනවත්, ආගම ගැනවත් වචනයක්වත් කියන්නේ නැතිව, ජීවන වියදම වැඩි වී තිබෙනවාය රැකිරිකෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වී තිබෙනවාය කියා තිබෙන්නේ. තමුත් හවුල් ආණ්ඩුව හෙළා දකින්නේ එක ප්‍රශ්නයක් උඩයි. එනම්, ප්‍රවත් පත් පනත් දෙක තාවතත් ඉදිරිපත් කරන නිසයි; ඒ ප්‍රවත් පත් පනත් දෙකේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධ අදහස් රාශියක් ගැබ් වී තිබෙන නිසයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කියන්නේ ඒකයි. එහෙත්, මේ ගරු සභාවේ අදහස්, මේ ගරු සභාවේ මතය පිළිබඳව මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන්ට තාවතත් කල්පනා කරන්නය කියා අපි කියන්නේ ප්‍රවත් පත් පනත් දෙක මුල් කරගෙනයි. එහෙම නැතිව ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනවත්, ආගම් ප්‍රශ්නය ගැනවත් නොවෙයි. ඒවා ගැන කථා කරන්නත්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අදහස් දක්වන්නන් නියම අවස්ථාව පැමිණේවි. මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඒකාබද්ධ අතුරු යෝජනාවෙන් කියන්නේ තමුන්නාන්සේලා මේ පුවත් පත් පනත් දෙක ගෙනෙන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කිරීමේ අදහසක් උඩය කියලයි. එවැනි තක් තැන්නම්, මහජනයාත් මේ පුවත් පත් පනත් දෙකට විරුද්ධත්වය පෙන්වා තිබෙනවා නම්, මාර්ග දෙකකින් ක්‍රියා කරන්න රජයට ප්‍රථමත්කම තිබෙනව. එයින් එක මාර්ගයක් නම්, මේ පුවත් පත් පනත් දෙක අත්හරින එකයි. එහෙම කර නවා නම්, මිට පෙරත් ඒ අන්දමට ඇතැම් දේ අත්හැර තිබෙන බව කියන්න ප්‍රථමත්. මුළු මහා සංසරත්තය විරුද්ධ වූ නිසාය කියා රා ප්‍රශ්නය අත්හැර තිබෙනව. ඒ වගේ මෙයත් අත්හරින්නට ප්‍රථමත්. ඒ අන්දමට අත්හරින්නේ නැතිව ක්‍රියා කරනවා නම්, මේ රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව ගමන් කරන්නට නොවේය කියා මා කල්පනා කරනව. එහෙම නැත්නම්, ආඥදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට පියවරක් ගත්ත ය කියා මා කල්පනා කරනව. යම් දවසක එවැනි ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, එය කරන්නට සිදු වන්නේ මිලිටේරියේ බලය උඩයි. මා මතක් කරන්නේ, ලංකාවේ පුවත් පත් වලින් සියයට 60 ක් රජයට අරගෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්‍ෂා කරමින් ආණ්ඩුවක් ගෙන යන්නට බැරි බවයි. මේ ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන්ත් එහෙම හිතන බව මා කල්පනා කරනව. පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩි ඡන්ද බලය තිබෙන නිසා බලහත්කාරයෙන්ම ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහසින් එක කොටසක් නැති කරන්නට තැත් කරනවා නම්, අර පිළිවෙලට කල්පනා කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් ඉටු වේය කියා මා හිතනව.

අද ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන හැටි බලන්න. බොරු කියනව. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස් ප්‍රකාශ නොකර රජයේ අදහස් පමණක් තමන්ට ඕනෑ හැටියට ප්‍රකාශ කරමින් කටයුතු කරනව. පුවත් පත් ගත් පසු ඒවාත් ඒ අන්දමින්ම පාවිච්චි කරාවිය කියා අපට හිතන්න ප්‍රථමත්. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) මාසයකට පමණ පෙර මේ ගරු සභාවේදී කළ

ප්‍රකාශයක් මට මතක් වෙනවා. උන්නාහේ කිව්වා, අගමැතිනිය මිසරයට ගියා ම නසාර් සහ න්කාමා සමග කථා කළේ තේ ගැන නොවේය, කුමන්ත්‍රණය ගැනය කියා. මිට ප්‍රථමයෙනුත් මිසරයේ තානාපතිවරයාත්, ඝානාවේ තානාපතිවරයන් ලංකාවේ නොයෙක් නොයෙක් වැඩ වලට ඇඟිලි ගැසීමට බලාපොරොත්තු වෙන් සිටි අවස්ථාවලදී අපි ඒ ගැන මේ ගරු සභාව තුළදී අපේ බලවත් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළා. ඒ දෙපොළගේ උපදෙස් පිට බණ්ඩාරනායක ඝාතන කොමිෂන් සභාවට ඒ රටවලින් නියෝජිතයන් දෙදෙනකු පත් කළා. ලංකාවේ දේශපාලන ප්‍රශ්න ගැන විභාග කිරීමට පිටරටවල නියෝජිතයන් පත් කිරීම සුදුසු නැත කියා අපි ඒ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. මම විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඒ තානාපතිවරුන් දෙදෙනට කියන්න කැමතියි, තමුන්නාන්සේලා මේ රටේ ඉන්න සතුටු නම් කරුණා කර මේ රටේ අභ්‍යන්තර වැඩ වලට ඇඟිලි ගසන්නට එපාය, එසේ ඇඟිලි ගසන්න අදහස් කරනව නම් කරුණා කරල තමුන්නාන්සේලාගේ බඩුමුටුවත් අරගෙන මේ ලංකාවෙන් පිටත් වන්නය කියා. ඒ අදහසමයි, අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් එදා ඉදිරිපත් කළේ. එපමණක් නොවෙයි, එදා අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව අනුමත කරන විධියේ ප්‍රකාශයක් ඊට පසු බෞද්ධ ජාතික බල වේගයේ සභාපති වූ මෙන්තානන්ද මහත්මයාත් කරල නියෙනව.

අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කළේ 1964 නොවැම්බර් මස 6 වැනිදායි. 1964 නොවැම්බර් මස 28 වැනිදා—සෙනසුරාදා—මෙන්තානන්ද මහතා ජාතියට කියනව, අද ලේක් හවුස් ආයතනයක් අරගෙන ආඥදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න සමසමාජ පක්ෂය සහ ඒ අයගේ මිත්‍රයන් සුදානම් වෙනවය කියා. ඒ මිත්‍රයන්ගෙන් එක කොටසක් නම් හඳහන් බලන උදවියය, අංජනම් එලි බලන උදවියය, නන්දි වාකියම් කියන උදවියය; ඒ අයගේ උදවිකාරයන් හැටියට තවත් මෝඩ පිරිසක් ඉන්නවය, ඒ අය නම් බෞද්ධාගම තමන්ගේ පෞද්ගලික ප්‍රයෝජනය සඳහා—පෞද්ගලික උසස් වීම සඳහා—පාවිච්චි කරන උදවියය කියා. ඒ මහතා කියනව. ඒ උදවියන් සමසමාජ පක්ෂය සමග

අභ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

එකතු වී ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට ක්‍රියා කරනවය කියා මෙන්තානන්ද මහතා ප්‍රකාශ කරනවා. මෙන්තානන්ද මහතා මේ චෝදනාව එල්ල කරන්නේ. එන්. කීවි. ඩයස් මහතාටයි. එන්. කීවි. ඩයස් මහතා ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම් හැටියට උසස් තනතුරක් දරනවා. ඒ මහතා මෙන්තානන්ද මහතා සමග අවුරුදු කීපයක් බොහොම ලගින් ආශ්‍රය කරමින් බෞද්ධ වැඩ කළ කෙනෙක්.

මා හිතන පිළිවෙලට හදහන් බලන, තන්දිවාකියම් කියන පුද්ගලයන් හැටියට මෙන්තානන්ද මහතා හඳුන්වන එක පුද්ගලයෙක් නම් එන්. කීවි. ඩයස් මහතායි. මෙන්තානන්ද මහතා ජාතියට කියනවා, පරෙස්සම් වන්නය කියා. එන්. කීවි. ඩයස් මහතා මේ උසස් තනතුර දරණ කාලයේ යුද්ධ හමුදාවට තමන්ගේ මිත්‍රයන් රාශියක් පත් කළා. ඒ මහතා පොලීසියෙන්, යුද්ධ හමුදාවෙන් නොයෙක් නොයෙක් නිලතල දරණ තමන්ගේ හිතවත් අය උසස් කරල තියෙනවා, අද ඒ අය පොලීසියෙන් යුද්ධ හමුදාවෙන් බොහොම ලොකු බලතල පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් ස්ථානවල ඉන්නවා. පොලීසියෙන්, යුද්ධ හමුදාවෙන් ඉන්න ඒ මිත්‍රයන්ගේ ආධාර ඇතිව තමාට ආඥාදායකයකු වන්න පුළුවන් කියා එන්. කීවි. ඩයස් මහතා කල්පනා කරනවා ඇති. මේ රටේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමට තමාට ආධාර දෙන්නය කියා එන්. කීවි. ඩයස් මහතා ඉල්ලනවා නම් තමන්ගේ මවු රට වෙනුවෙන් ඒ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නය කියා මම ඒ අයගෙන් ඉල්ලන්න කැමතියි.

අපි මේ පිළිබඳව තවත් දුරට කල්පනා කර තිබෙනවා. මෙන්තානන්ද මහත්මයා විසින් කරන ලද චෝදනා සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා මේ ගරු සභාවේ විශේෂ කාරක සභාවක්—ආණ්ඩු පාර්ශ්වයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මන්ත්‍රීන්ගෙන් සමන්විත විශේෂ කාරක සභාවක්—පත් කළ යුතුයයි අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) තව ටික දිනකින් යෝජනාවක් ගෙනෙනවා ඇති. අපි එවැනි යෝජනාවක්

ගෙනෙන්නේ රජයේ පඩි ලබන උසස් නිලධාරීන් මෙවැනි වැඩ කටයුතු කිරීම යුතු නැති නිසයි. මෙන්තානන්ද මහත්මයා මේ විදියේ චෝදනාවක් ප්‍රසිද්ධියේ කරන්නේ නැහැ, ඒ මහත්මයා ඒ පිළිබඳව කාරණා නොදන්නවා නම්. කාරණා හොඳින් දැනගෙනයි, ඒ මහත්මයා ඒ චෝදනා කර තිබෙන්නේ. ඒ විදියේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කළොත් ඒ මහත්මයා මීට වඩා කරුණු ඉදිරිපත් කර ඒ චෝදනා ඔප්පු කරාවි. මේ රටේ ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම සඳහා එන්. කීවි. ඩයස් මහත්මයා කොයි විදියේ ආධාර ඉල්ලුවාදැයි කියාවි.

මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය නැති කර ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට තැත් කළේය යන චෝදනාව උඩ එක්තරා පිරිසක් අවුරුදු තුනක් තිස්සේ සිර භාරයේ සිටිනවා. ඒ පිළිබඳව තවමත් නඩු විභාගය පවතිනවා. ඒ උදවියට විරුද්ධව පමණක්ද, එවැනි දේ සම්බන්ධයෙන් නඩු පවරන්නේ? හේන් පිටගෙදර ඥාති ස්වාමීන් වහන්සේ එක් අවස්ථා වකදී මේ විදියේ පැමිණිල්ලක් කළා. ඩබ්ලි සේනානායක මහත්මයාත් ඒ විධියේ පැමිණිල්ලක් කළා. පිලිප් ගුණවර්ධන මහත්මයාත් පැමිණිල්ලක් කළා. මෙන්තානන්ද මහත්මයා දැන් ප්‍රසිද්ධියේ චෝදනාවක් කර තිබෙනවා, එක්තරා පුද්ගලයෙක් ආඥාදායකයෙක් මේ රටේ ඇති කරන්න උත්සාහ කරනවාය කියා. මෙය සුළු කාරණයක් හැටියට සැලකීම වටින්නේ නැහැ. එසේ සැලකුවොත් වැඩි කාලයක් යන්න පෙර දිනක උදේ නැගිටින විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුව පෙරළිනාය, අගමැතිණිය මුල්ලකට දමා තිබෙනවාය, මහජන ඡන්දයෙන් පත් වූ මන්ත්‍රීවරුන් සිරබාරයට ගන්නාය කියා ආරංචි වන්න පුළුවනි. මේ සභාවෙන් පිට වෙන කොහේද සිටින පුද්ගලයෙක් ආඥාදායකයෙක් වෙන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට යුතුකමක් තිබෙනවා, මෙන්තානන්ද මහත්මයාගේ මේ චෝදනා පිළිබඳව තම පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායම තුළ සාකච්ඡා කර සුදුසු පියවරක් ගැනීමට.

දින කිහිපයකට උඩදී මේ පාර්ලිමේන්තුව කල් දමා, මේ අළුත් සැසි වාරය ආරම්භ කළේ එක් කාරණයක් සඳහායි :

ආණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත් දෙක නැවත ඉදිරි පත් කිරීමටයි. අපි මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත් දෙක ගැන විකක් කල්පනා කර බලමු. ඒවා පිළිබඳව මම විස්තර සහිතව කථා කරන්නා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, මේ අවස්ථාවේදී. ඒ පණත් පිළිබඳ විවාදයේදී මම ඒවා කියන්නම්. මම දැන් එක් කරුණක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. ලංකාවේ මුද්‍රණය වන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් සියයට 60 ක් පළ කරන ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගමක් රජයට ගන්න උත්සාහ කරන්නේ ඒකාධිකාරයක් නැති කිරීමටද? නැහැ. අපි ප්‍රසිඩියෝම කියා තිබෙනවා, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සමාගම්වලට යම් ඒකාධිකාරයක් තිබෙනවා නම් ඒ පිළිබඳව සොයා බලා එය නැති කිරීම සඳහා කුමන ක්‍රියා මාගර්යක් ගත යුතුදැයි තීරණය කිරීම සඳහා මෙම ගරු සභාවේ කාරක සභා වක් පත් කරන්නාය කියා. යම් කිසි ඒකාධිකාරයක් තිබෙනවා නම් එය නැති කළ යුතු බව අපි පිළිගන්නවා. ඒකාධිකාරයක් කැඩීමටය කියා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගැනීම ඊටත් වඩා හයානක දෙයක්. එවිට රජයේ ඒකාධිකාරයක් ඇති වෙනවා. මේ ගන්නට යන පියවර සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනාව වැනි එකක් ලංකාවේ වෙන කිසිම දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ දේශපාලනඥයෙක් හෝ කිසිම ආණ්ඩුවක් හෝ ඉදිරිපත් කර නැහැ.

මා ලඟ තිබෙනවා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශ. 1956 දී බණ්ඩාරනායක මහත්මයා ඉදිරිපත් කළ ක්‍රියා පටිපාටියත්, 1960 මාර්තු මාසයේදී හා ජූලි මාසයේ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ඉදිරිපත් කළ ක්‍රියා පටිපාටියත් මා ලඟ තිබෙනවා. වුවමනා නම් මේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට මම ඒවා පෙන්වන්නම්. මා මෙසේ කියන්නේ ඇතැම් උදවිය බණ්ඩාරනායක මහත්මයා පුවත්පත් ගැනීම ගැන තමාගේ ක්‍රියා පටිපාටියේ සඳහන් කර තිබෙනවාය කියා ප්‍රකාශ කර තිබෙන නිසයි. මෙන්න බලන්න. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේවායේ එක වචනයක්වත් නැහැ; බණ්ඩාරනායක මහත්මයාගේ පමණක් නොවෙයි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවලත් නැහැ. කිසිම දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රතිපත්තිවල පුවත්පත් ගැනීම සම්බන්ධව පමණක් නොවෙයි, පුවත්පත් පාලනය කිරීම සම්බන්ධවත්

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කිසිම සටහනක් සඳහන් වී නැහැ. හැම පක්ෂයකම ප්‍රතිපත්ති, සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති, ජාතික විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රතිපත්ති, පෙබරල් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති මේ පොතේ තියෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, බෝසත් බණ්ඩාර නායක පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිත් මේ පොතේ තියෙනවා.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
(*කි. ලක්ෂ්මන් ඩී. සිල්වා—බලපිටිය*)
(Mr. Lakshman de Silva—Balapitiya)
මොකක්ද ඔය පොත?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(*කි. ල. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන*)
(Mr. J. R. Jayewardene)

මේ සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල ප්‍රතිපත්ති එකතු කර බැඳ තිබෙන පොතක්. මා එය දැන් තැග්ගක් වශයෙන් බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දෙන්නම්. මේ ප්‍රතිපත්තිවල ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් එහෙම යෝජනාවක්, අදහසක් තබා එක අකුරක්වත්, සඳහන් කර තිබෙනවා නම් කරුණා කර පෙන්වන්න.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.
(*කි. ලක්ෂ්මන් ඩී. සිල්වා*)
(Mr. Lakshman de Silva)

තැග්ගක් වශයෙන් මා මේ පොත සන්නෝෂයෙන්, ප්‍රිතියෙන් භාර ගන්නවා. තැග්ගක් නිසා ආපසු දෙන්නෙ නැහැ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(*කි. ල. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන*)
(Mr. J. R. Jayewardene)

ඔව් අපට තව තියෙනවා. මීට ප්‍රථමයෙන්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැනීම කිසිම දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රතිපත්තියක් නොවෙයි. කිසිම රාජාසන කථාවකවත්, කිසිම අගමැතිතුමකුගේ ප්‍රසිද්ධ කථාවකවත්, පාර්ලිමේන්තුවේ කිසිම දේශපාලන පක්ෂයකවත් ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් යෝජනා කර නැහැ. මේ රටේ පමණක් නොවෙයි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ඡන්ද බලයෙන් ආණ්ඩු පත් කරන වෙනත් කිසිම රටකවත් මෙවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර නැහැ. නමුත් මා සිතන්නේ, දේශපාලන නායක

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

සින්ට් විරුද්ධව හැම රටේම ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මාගියෙන් දොස් තබා තිබෙනවා. මම මතකයි, 1920 නැත්නම් 1922 කාලයේ එංගලන්තයේ ස්ටැන්හි බෝල්ඩ්වින් අගමැතිතුමාට විරුද්ධව ප්‍රචාරය වන නොයෙක් නොයෙක් තදබල චෝදනා මුද්‍රණය කළා. එතුමා කිව්වා ප්‍රචාරය වන පත්‍ර ඉතිහාසයේ වේසයක් වගේය කියා. ප්‍රචාරය වන පත්‍ර වලට වේසයකට වගේ විශාල බලයක් තිබෙන නමුත් කිසිම වගකීමක් නැත කියායි එතුමා කිව්වේ. උන්නතයේ කිව්වේ “The press is like the harlot through the ages, enjoying power without responsibility.”

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(දොක්ටර් නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

Enjoying pleasure !

පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(Mr. J. R. Jayewardene)

අපේ ප්‍රචාරය වන පත්‍ර වේසයක් වගේය කියන්න. බලය තිබෙනවා. නමුත් කිසිම වගකීමක් නැහැ. ඇමතිවරුන්ට, මන්ත්‍රී වරුන්ට, අගමැතිතුමාට වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ වගේම බලයකුත් තිබෙනවා. නමුත් ප්‍රචාරය වන පත්‍ර වලට කිසිම වගකීමක් නැහැ. විශාල බලයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මණ්ඩලයකින් වගකීමක් දෙන්නෙ කොහොමද කියා අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. වගකීමක් නැති නිසා සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රචාරය වන පත්‍ර රජයට ගැනීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවක් නොවෙයි. ඒක ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට ගන්න මුල් පියවරක් බව මා තමුන්නාන් සේලාට පෙන්වා දෙනවා. දේශපාලන ඉතිහාසය අනුව ඒකතමයි අපට පෙනෙන්නේ. අනෙක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල මෙවැනි අදහස් ඇති වුණාම ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මණ්ඩලය පත් කර තිබෙනවා. එංගලන්තය ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මණ්ඩලයක් පත් කළා. ප්‍රචාරය වන පත්‍ර වලට තිබෙන ඒකාධිකාරී බලය ගැන විභාග කිරීමට එංගලන්ත පාර්ලිමේන්තුවේ විශේෂ කාරක සභාවකුත් පත් කළා. ඒ විධියට, මේ බණ්ඩාරනායක මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

කිව්වා වගේ පත්‍රවල තිබෙන තරක අදහස් ගැන විභාග කිරීමට ඉන්දියාවෙන් ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මණ්ඩලයක් පත් කළා.

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(ශ්‍රී. ජේ. ජේ. ජී. ඇල්බට්—බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)

ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න ප්‍රථම යෙන් ප්‍රචාරය වන පත්‍ර ගත් රටක් ගැන කියන්න පුළුවන්ද ?

පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(ශ්‍රී. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(Mr. J. R. Jayewardene)

ඔව්, මම කියන්නම්. එහෙම ප්‍රශ්නයක් අසාපිය කියා මා සිතුව. ඒ නිසා මම ලැස්ති වෙලයි ආවේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ සම්බන්ධ ප්‍රශ්න රාශියක් ගැන විභාග කිරීමට ඉන්දියාවේ ප්‍රචාරය වන පත්‍ර මණ්ඩලයක් පත් කළා. දැන් එහි පාර්ලිමේන්තුව ඒ ගැන සාකච්ඡා කරනවා. නමුත් මහජනයාගේ නිදහස් ඡන්දයෙන් පත් නොවූ රටවල්, ආඥාදායක ආණ්ඩු තිබෙන රටවල්—කොමියුනිස්ට් වන්නට පුළුවන්, ධනපති වන්නට පුළුවන්, අරාබි සමාජවාදය තිබෙන රටවල් වන්නටත් පුළුවන්, ඉන්දු නීසියා සමාජවාදය තිබෙන රටවල් වන්නටත් පුළුවන්, බෞද්ධ සමාජවාදය තිබෙන රටවල් වන්නටත් පුළුවන්, සමසමාජවාදය තිබෙන රටවල් වන්නටත් පුළුවන් ; කොමිනිස්ට් මහජන ඡන්දයෙන් මන්ත්‍රී වරුන් පත් කරන්න හෝ මාරු කරන්න හෝ බැරි රටවල්—ප්‍රචාරය වන පත්‍ර පවරා ගෙන තිබෙනවා.

ඇල්බට් මයා.

(ශ්‍රී. ඇල්බට්)

(Mr. Albert)

ප්‍රචාරය වන පත්‍ර ගැනීම ඒකාධිපති විමේ මූලික ලක්ෂණයක් බව කියන්නට යෙදුණා. සමහර රටවල් පත්තර ගත්තේ ඒකාධිපති වුණාට පස්සෙයි. ඒකාධිපති වන්නට පෙර පත්තර ගන්න රටක් තියෙනවාද ?

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්තූති සේජනාව පිළිබඳ විවාදය

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(කිරු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

ඔය ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නට සූදනම්වයි, මා ආවේ. ඝාතාවත්, කියුබාවත් ඒ වගේ රටවල් දෙකක්. කියුබාවේ නායකයා පිදෙල් කැස්ත්‍රෝ. අපේ අගමැතිනියත් කැස්ත්‍රෝ වගේලු. කැස්ත්‍රෝ තම ආණ්ඩුව පිහිටුවා ගත්තේ ඉතාමත්ම තද ආඥාදායක ආණ්ඩුවක් නැති කරලයි; බැටිස්ටාගේ ආණ්ඩුව නැති කරලයි. නමුත් තම ආණ්ඩුව පිහිටුවා ඔහු ප්‍රථමයෙන්ම කෙළේ කුමක්ද?

“With regard to the freedom of the press, seizure of newspapers and radio and television, gradual concentration of news media under Government control resulting in complete abolition of freedom of expression.”

කැස්ත්‍රෝ සියලුම ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත්, ගුවන් විදුලියත්, ප්‍රවෘත්ති බෙදන වෙනත් මාර්ගත් ආණ්ඩුවට ගත්තා.

ඇල්බට් මයා.

(කිරු. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

ඒ කාඩිපති වෙලයි, එහෙම කෙළේ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(කිරු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

එහෙම නම් කැස්ත්‍රෝ ඒ කාඩිපතියෙක්ය කියලා කියනවද?

ඇල්බට් මයා.

(කිරු. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

මා ඒක දන්නෙ නැහැ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(කිරු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

කැස්ත්‍රෝ කටයුතු ආරම්භ කෙළේ ඒ කාඩිපති ආණ්ඩුවක් නැති කරනවය කියලයි. ඔහු කීවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් ඇති කරන බවයි. නමුත් පටන් ගත්තේ පත්තර ආණ්ඩුවට ගැනීමෙනුයි. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගන්නාම බොහොම රසයි. කිසි දවසක අතහරින්නේ නැහැ.

නිදහස් ඝාතාවත් පාලනය පටන් ගත්තේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය අනුවයි. එංගලන්තය අපට වගේම ඝාතාවටත් නිදහස් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් දුන්නා. නමුත් ඒ ඝාතා ආණ්ඩුවත් ප්‍රථමයෙන්ම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගත්තා. ඒ වගේම ගුවන් විදුලියත් ගත්තා. විරුද්ධ පක්ෂය නිරහාරයට ගත්තා. සර් ස්ටැපර්ඩ් ක්‍රිප්ස් මහතාගේ බැනා වූ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයාත් නිරහාරයට ගත්තා. ගුවන් විදුලියත්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් ආණ්ඩුවට නොගෙන විරුද්ධ පක්ෂය නිරහාරයට ගන්න බැහැ. මේ ආණ්ඩුවට තවම විරුද්ධ පාර්ශ්වය නිරහාරයට ගන්න බැරිවී තිබෙන්නේ තවම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර රජයට ගෙන නැති තිසයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වය නිරහාරයට ගැනීමේ නීති ගේන්නේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල කට වහලයි. එතකොට කථා කරන්න ඉඩක් නැහැ.

කෙසේ වුණත් මේ ආණ්ඩුවේ නමුත් තාත්සේලාට ටිකක් වැරදුණා. මේ ආණ්ඩුව නිකාමා වගේ, නසාර් වගේ, කැස්ත්‍රෝ වගේ ක්‍රියා කෙළේ නැහැ. ඒ නිසාම තමයි, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, (ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.) දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මයා.) කැස්ත්‍රෝ වගේ ක්‍රියා කරන්නැයි නිතරම කියන්නේ. තවම නම් එහෙම කරන්න බැරි වුණා. දැන් වත් බෙන්තර-ඇල්පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (කේ. එම්. ජී. ඇල්බට් මයා.) තේරුණාද? නමුත් මිසරයේ ඒ විධියට වැඩ කළා. ඝාතා වෙන් එහෙමයි, කියුබාවෙන් එහෙමයි, බුරුමයේත් එහෙමයි, ඉන්දුනීසියාවෙන් එහෙමයි, හිට්ලර්ගේ ආණ්ඩුවෙන් එහෙමයි, ලිසෝලිනිගේ ආණ්ඩුවෙන් එහෙමයි. හැම රටක් පාසාම ගොස් සොයා බලන්න—වෙන මොකවත් නොවෙයි—ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස තිබෙනවද තැද්ද කියා. ඒ ඒ රට වල ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර තිබෙන්නෙ රජයේ අයිතියේද පෞද්ගලික අයිතියේද කියා බලන්න. ආණ්ඩු ක්‍රමය ගැන සොයා බලන්න වුවමනා නැහැ; ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගැන පමණක් සොයා බලන්න. නමුත් තාත්සේලාට සොයා ගත්ත ප්‍රචවත් වුණොත්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොයි තරම් තරක් වුණත්, යම් රටක ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පෞද්ගලික අයිතියේ තිබෙන බව, ඒ රටේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මහ.]

ආණ්ඩුව පත් කරන්නේත් පෙරළා දමන්නේත් මහජනයා බව එ් වගේම පෙනීයයි. මේ රටේ 1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පෙරළා දැමීම. එහෙත් රටින් රටට ගොස් පරීක්ෂා කර බැලීමේදී යම් රටක ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජය මාගියෙන් පාලනය කරන බව හෝ රජයේ භුක්තියේ පවතින බව සොයා ගන්නොත්, තවදුරටත් සෝදිසි කිරීමේදී පෙනී යයි එ් රටවල් පාලනය කරන්නේ ආඥාදායකයින් බව. එවැනි රටක නිදහසේ කථා කරන්නට බැහැ; නිදහසේ ඡන්දය පාවිච්චිය කරන්නට බැහැ; නිදහසේ පාර්ලිමේන්තුවක් නැහැ; නිදහසේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයක් නැහැ. සම්පූර්ණයෙන්ම ආඥාදායක ආණ්ඩු තමයි එවැනි රටවල තිබෙන්නේ. කිසි කෙනෙකුට බැරි වෙයි, ඊට වෙනස් විධියකට පාලනය කරන රටක් මේ ලෝකයේ තබා පරලෝකයෙන් වත් සොයා ගන්න.

අපේ අගමැතිනිය මිසරයේ නසාර් වගේල. මිසරයේ හිටපු අගමැතිතුමා වන නජ්බ් අද හිර භාරයේ. ඩඩ්ලි සේනානායක මහත්මයාන් මමත් 1951 දී එහි ගිය අවස්ථාවේ ඔහු අපට හමුවුණ. එතුමා බොහොම අහිංසක මිනිසෙක්. එහෙත් අද ඉන්නේ හිර භාරයේ. ඝාතා රටේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා අද ඉන්නේ හිර භාරයේ. ආණ්ඩුවට විරුද්ධව විශ්වාස හංග යෝජනාවක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්නට එ් රටේ ඉඩ දෙනවල. එහෙත් යෝජනා කරන තැනැත්තාටත් ස්ථිර කරන තැනැත්තාටත් පමණයි, කථා කරන්නට ඉඩ දෙන්නේ. සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදීත්, ඡන්දය විමසන අවස්ථාවේදීත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අනික් හැමෝම හිර භාරයට ගන්නවල. ඡන්ද විමසීම් අවසාන වුණාම නිදහස් කරනව. නමුත් ප්‍රචාර්ති පත්‍රයේ පළ කරනව, විශ්වාස හංග යෝජනාවක්, යෝජනා ස්ථිර කළාය, පාර්ලිමේන්තුව එය පිළිගන්නේ නැත කියා. එකත් ඇත්තක්. එහෙත් සම්පූර්ණ ප්‍රචාර්තිය නැහැ. ගුවන් විදුලියත් අපේ ගුවන් විදුලිය වගේ එ් අන්දමට කියනව. මට මතකයි, මම මේ ගරු සභාවේදී අයවැය ලේඛනයකට විරුද්ධව කථා කළ අවස්ථාවකදී, පේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා අය වැය ලේඛනයට පක්ෂව කථා කළාය කියා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රකාශ කළ බව. මා වර

ප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් මතු කිරීමෙන් පසු කථා නායකතුමා එ් උදවිය කැඳවා එය නිවැරදි කෙරෙව්ව. ගුවන් විදුලියෙන් හැම ප්‍රශ්නයක් ගැනම කරන ප්‍රකාශ ඇත්තද බොරු දැයි අපි ඇහුම්කන් දිගෙන සිටිනවා. දැනට ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන විධියටයි, ප්‍රචාර්ති පත්‍රත් ආණ්ඩුව අතට ගැනීමෙන් පසු පාලනය කරන්නේ. එහෙම නැතුව බැහැ. මම මේ කරන කථාව කොහොමද ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කරන්නේ. තමුන්නාන්සෙලාගේ බලය මිනිත්තු 5 ක් තබාගන්න බැරි වෙයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වය කරන කථා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රසිද්ධ කරනව නම්. එ් නිසා මගේ මතය මේකයි. ප්‍රචාර්ති පත්‍ර රජයේ පාලනයට ගැනීම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මහජනයාගේ ඡන්ද බලය නැති වී යාමට හේතුවක් වෙනවාය කියන එකයි. අපේ රටේ මහජනයා ආසියාවේ දීර්ඝතම කාලයක් ඡන්ද බලය පාවිච්චි කළ මහජනයායි. 1865 සිට මේ රටේ නගර සභාවල ඡන්ද විමසීම් පැවැත්වුණා. අනික් අවුරුද්දේ ඡන්ද බලය පාවිච්චි කිරීමේ සිය වෙනි අවුරුද්ද අපි සිහි කරනව. කොළඹ නගර සභාවත්, ගාලු නගර සභාවත්, මහනුවර නගර සභාවත් අවුරුදු 100 ක කාලයක් තුළ නාගරික මන්ත්‍රීන් තෝරා ගත්තේ ඡන්ද බලයෙන්. 1911 දී තමයි, ප්‍රථම වරට මේ රටේ ඡන්ද බලයෙන් ව්‍යවස්ථාදායක සභාවට මන්ත්‍රීවරුන් තෝරනු ලැබුවේ. පොන්නම්බලම් රාමනාදන්, මාකස් ප්‍රනාන්දු, වැනි මහත්වරුන් ආසන වලට ඉදිරිපත් කරමින් ලාංකිකයෝ ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න පටන් ගත්ත. එද පටන් මේ දක්වා අවුරුදු 53 ක කාලයක් ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමේ පුරුද්දක් ලාංකිකයන්ට තිබෙනව. 1931 පටන් මේ දක්වා අවුරුදු 33 ක කාලයක් සර්වජන ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමේ පුරුද්දක් ඔවුන්ට තිබෙනව. එ් අනුව අපට පැහැදිලි වෙනව, නිසියාකාර ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමේ හැකියාවක් ලාංකිකයන්ට තිබෙන බව.

1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පරාජය අත් වුණේ ඡන්දදායකයන්ගේ වරදින්ය කියා මා කිසි විටෙක කියා නැහැ. 1965 දීත් මේ රටේ ඡන්ද විමසීමක් තිබිය යුතුයි. ඡන්දයෙන් ලැබෙන බලය අනුව යම් පක්ෂයකට ආණ්ඩු කරන්න පුළුවන් කම තියෙන්න අවුරුදු 5 ක කාලයක්

අභ්‍යන්තරකාරකුමාගේ කථාව

පමණයි. 1965 ජූලි මාසයේ මේ ආණ්ඩුවට ඇති එම බලය අහෝසි වෙනව. 1965 අවසන් වෙන්න ප්‍රථම, මන්ත්‍රීන් තේරීමේ තරඟයක් පැවැත්විය යුතුයි. එම අවස්ථාව වන තුරු අපේ ඡන්දදායකයන් පුලුල්ව සිටිනව, ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න. [බාධා කිරීමක්] තමුන්නාත්සෙලාට හෝ අපට හෝ වෙන්ට පුළුවනි. ඒක ඡන්දදායකයන්ගේ කැමැත්තක්. තමන් කැමති ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම, ඡන්දදායකයන්ට අයිති වැඩක්. මෙය, ඡන්දදායකයන්ගේ රටයි. අපේ රට වාගේම හිඟන්නගෙන් රටයි. හැම පුද්ගලයකුටම තමාගේ බලය පාවිච්චි කර මන්ත්‍රීවරයකු තෝරා පත් කරගන්න, ආණ්ඩුවක් තෝරා පත් කරගන්න සහ ආණ්ඩුවක් පෙරලන්න පුළුවන් කම තිබෙනව. අපේ ව්‍යවස්ථාවල මූලික ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට එය සටහන් වී තිබෙනව. අවුරුදු 5 කට වතාවක් මන්ත්‍රීන් තේරීමේ තරඟයක් පැවැත්විය යුතුයි. එසේ මන්ත්‍රීන් තේරීමේ තරඟයක් තියෙනව නම් ඒ සඳහා අපේක්ෂකයන්ට ඉදිරිපත් වෙන්නත් බලය තියෙන්න ඕනෑ, ඡන්දදායකයන්ගෙන් අවසර ගන්න ආණ්ඩු පක්ෂයට පමණක් නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපේක්ෂකයන් කීප දෙනෙකුටත් ඉදිරිපත් වෙන්න බලය තියෙන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා විවිධ දේශපාලන පක්ෂ තියෙන්න ඕනෑ. විවිධ දේශපාලන පක්ෂ තියෙනව නම්, අපේක්ෂකයන් රාශියකට ඉදිරිපත් වෙන්න බලය තියෙනව නම්, එම අපේක්ෂකයන්ටත් ඡන්දදායකයන්ට කතා කරන්න පුළුවන්කම තියෙන්න ඕනෑ. තමන්ගේ ඡන්දදායකයන්ට ලියා අදහස් දෙන්න පුළුවන්කම තියෙන්න ඕනෑ. ඡන්දදායකයන් හම්බ වෙන්න පුළුවන්කම තියෙන්න ඕනෑ. අනිකුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස් වැඩපිළිවෙළවල් සියල්ල ඉපදෙන්නේ ඡන්ද බලය තිබෙන නිසයි. ඉන් එක් නිදහසක් තමයි, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මුද්‍රණය කර බෙදීමේ නිදහස. තමන් කතා කරණ

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

දේ පත්‍රවල මුද්‍රණය කර නොබෙදනව නම් විශාල පිරිසකට ලැබෙන්නේ නැහැ, එම ප්‍රවෘත්ති. වර්තමාන ලෝකයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් පවත්වාගෙන යන්න බැහැ, නිදහස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නැතිව. ඒ වගේමයි, ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කිරීමත්.

තමුන්නාත්සෙල දන්නව ඇති, මිට අවුරුදු 3 කට පෙර මේ ආණ්ඩුව මගින් ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර පාවිච්චිය තහනම් කළ බව. ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයක් පාවිච්චි නොකර අද මහා සභාවක් පවත්වන්න බැහැ. තමන්ගේ පුද්ගලික කටහඬින් විශාල සෙනඟකට ඇහෙන්න කතා කරන්න බැහැ. ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයක් පාවිච්චි නොකර මහා සභාවක් ගෙන යන්න බැරිය කියන්නේ එම නිසයි. මේ ආණ්ඩුව එම යන්ත්‍ර පාවිච්චිය තහනම් කළා. අපේ පක්ෂය, අපේ නායකයා, කල්පනා කර බලා ඒ තහනම කැඩුව. අපි උත්සාහ කළා, ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයක් නැතිව මහජනයාට කතා කරන්න. හයිඩ් පාක් එකේ පැවැත්වූ එක් සභාවකට විශාල සෙනඟක් ආව. එම සභාවේ පැවැත්වූ කථාවල හඬ යාර 50 කට වඩා දුර ඇසුනේ නැහැ. එදා අපට පෙනී ගියා, ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර පාවිච්චි නොකර මහා සභා පවත්වාගෙන යන්න බැරිය කියා. එදා අපේ නායකතුමා කීව, “මෙම නීතිය දැමීමෙන් කෙරෙන්නේ මහජනයාට ඇති අයිතියක්—මහා සභාවක් පවත්වා කතා කිරීමේ අයිතිය—නැති කිරීමක්ය, එම නිසා අපි එය කඩනවාය” කියා. අපි එය කැඩුව; අපට විරුද්ධව නඩු දැමීම; එම නඩුවෙන් අපි නිදහස් කළා.

ඒ වගේම අපි කල්පනා කරනව, නිදහස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මුද්‍රණය කිරීමත් අවශ්‍යය කියා, මධ්‍යස්ථ මන්ත්‍රී තරඟ පවත්වනව නම්. මධ්‍යස්ථ මන්ත්‍රී තරඟ පවත්වන්න තමුන්නාත්සෙල බලාපොරොත්තු වෙනව නම්, නිදහස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මුද්‍රණය කිරීමත් අවශ්‍යයි. අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මහ.]

තමුත්තාන්සේලාට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වෙනුවෙන් නිදහස් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ව්‍යාපාරය නැති කරන්න. ඊට ඉඩ දෙන්න බැහැ. අපට ඉඩ දුන්නොත් අර ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර පාවිච්චි කිරීම තහනම් කළා වාගේ තමුත්තාන්සේලා අදහස් කරන්නේ නිදහස් ඡන්දදායකයෙහි ඡන්දය නැති කරන්නයි. ඒ නිසා මා මුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කියනවා, තමුත්තාන්සේලාට කොච්චර බලයක් තිබුණත් ඔය පැත්තෙන් ඉදිරිපත් කරන ඒ නීතිය මේ ගරු සභාවෙන් පිළිගන්නොත් අපි එය කඩන බව.

ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට ඔය තරම් බය මොකද? ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයේ ඉතිහාසය දෙස බැලුවාම මේ රටේ හැම දේශපාලන පක්ෂයකටම විරුද්ධව ඒ මගින් දේශනා කර තිබෙන බවත්, කථා කර තිබෙන බවත් පෙනී යනවා ඇති. පුරාණ කාලයේ පටන් ඒ විධියට සිදු වුණු බව කියන්න පුළුවනි. මා ඉස්කෝලේ යන කාලයේදී පටන් සිදු වූ දේ මට මතකයි. ඒ නිසා මට එය ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. මට මතකයි, ශ්‍රීමත් ඩී. බී. ජයතිලක මැතිතුමාට විරුද්ධව, එෆ්. ආර්. සේනානායක මහත්මයාට විරුද්ධව, ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයාට විරුද්ධව, ශ්‍රීමත් අනුරාධක ධර්මපාල තුමාණන්ට විරුද්ධව මේ ලේක් හවුස් මණ්ඩලයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කොයි තරම් තදින් දෙස් කිව්වද කියලා. සියලු දෙනාම එකතුවෙලා “ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට්” පත්‍රය ගන්නා ලේක් හවුස් පත්තරවලට, සටන් කරන්න. ඊට පස්සෙ ඩී. එස්. සේනානායක මහතාට විරුද්ධවත්, ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල මහතාට විරුද්ධවත්, ජී. සී. එස්. කොරෙයා මහතාට විරුද්ධවත් ලේක් හවුස් මණ්ඩලයේ පුවත්පත් කොයි තරම් තදින් ක්‍රියා කර තිබෙනවද, දොස් කියා තිබෙනවද, චෝදනා කර තිබෙනවද? හැම පුවත් පතක්ම පාහේ එසේ කර තිබෙනවා.

මා දේශපාලන භූමියට ආ මුල් අවස්ථාවේ කොයි ආකාරයට පුවත්පත් ක්‍රියා කර තිබෙනවද යන්න පෙන්වා දෙන්න මට

පුළුවනි. බලන්න සතුවු නම් විස්තර දෙන්න පුළුවනි. මා ලග දිනයන් සටහන් කරගෙන තිබෙනවා. ඇතැම් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ගෙනවිත් තිබෙනවා. ඒ කාලයේදී බණ්ඩාර නායක මහතාටත් මටත් කොයි තරම් තදින් මේ ලේක් හවුස් මණ්ඩලයේ පුවත්පත් දොස් කියා තිබෙනවද, චෝදනා කර තිබෙනවද යන්න තමුත්තාන්සේලාට බලාගන්න පුළුවනි. මා කියන දේ තමුත්තාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. නොපිළිගන්නොත් මම පත්තර වලින් කියවන්නම්. මා කියවන්න දැන් කැමතියි එක වාක්‍ය බණ්ඩයක්. 1945 අවුරුද්දේ පත්තරයකින් කියවන්නයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. පංගුවක් උදවිය එතකොට ඉපදිලත් නැතුවා වෙන්න ඇත කියා මා හිතනවා. 1945 ජනවාරි 21 වන ඉරිදා “සිළුමිණ” පත්‍රයේ මෙන්න මේ ආකාරයට සඳහන් කර තිබෙනවා :

“නොබෝදා පවත්වන ලද සභාවකදී කථා කළ රාජනීතිඥ ආර්. ඇල්. පෙරේරා මහතා ඡන්දය මිලට ගැනීම, විකිණීම, හොර ඡන්දයෙන් ජය ගැනීම යන ආදී මහා දූෂණයන් මුල් කොටගෙන සර්වජන ඡන්දයට දොස් නැගිය. මෙවැනි දොස් නැගීම්වලට ඉඩකඩ ඇති වීම ගැන වග කිව යුත්තෝ තරුණ පක්ෂයේ දේශපාලනඥයෝමය. රටේ පොදු ජනයා අතර ප්‍රබෝධයක් ඇති කරනු පිණිස බණ්ඩාරනායක මහතා හෝ ජයවර්ධන මහතා හෝ කළ සේවය කුමක්ද?”

ඔන්න ඔය විධියටයි, එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාටත් මටත් කිව්වෙ.

“ජාතික සංගමය මගින් පිටිසර පෙදෙස්වල ජනයා අතර මහා ප්‍රබෝධයක් ඇති කරනු සඳහා ක්‍රියා කරන්නෙමුයි ජයවර්ධන මහතා ප්‍රමුඛ ජාතික සංගමයේ තරුණ දේශපාලනඥයෝද සෝෂා කළහ. එහෙත් මේ තාක් ඔවුන් විසින් ඒ සඳහා කරන ලද සේවයක් නැත.”

ඔය ආදී වශයෙන් මේ වාක්‍ය බණ්ඩයෙන් බණ්ඩාරනායක මහතාටත් මටත් දෙස් කිව්වා. තරුණ දේශපාලනඥයෝ රට මුලා කරන්න හදනවලු. ඒ වගේම ඡන්දය සල්ලිවලට ගන්නවලු. රා දෙනවලු

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව

බොන්න. ආර්. එල්. පෙරේරා මහතා කිව් දේ සම්පූර්ණ ඇත්තයි කියා මේ වාක්‍ය බණ්ඩයෙන් එදා, 1945 ජනවාරි 21 වන ඉරිදා “සිළුමිණ” පත්‍රය ප්‍රකාශ කර තිබෙනව.

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම් කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(කෙළරව எம். பீ. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing)

රජයටයි ලංකා සමසමාජ පක්ෂයටයි දැන් කියන එක වගේ නේද?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

එහෙම නම් මොකද ගන්න හදන්නෙ පත්තර?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

නමුත් නමුත්තාන්සේ ඒ තරම් තරක නැහැ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

තවත් කොටසක් 1945 ජනවාරි 7 වන ඉරිදා “සිළුමිණ” පත්‍රයෙන් කියවන්නම් :

“මේ කරුණු සලකන මහා ජනයාට බණ්ඩාරනායක මහතාගේ පටන් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා දක්වා පහළ වූ තරුණ දේශපාලනයන් අත දෙසේ සෙහි නම් ගම් සිහි වනු නිසැකය. අප රට එකම ප්‍රබල දේශපාලන සංගමයක් හෝ පක්ෂයක් හෝ ප්‍රදුර්භූත නොවූයේ, මොවුන්ගේ වපල අදහස් හා එකතු මැඩ අනිකා ප්‍රච්චන් ඉක්මනින් නායක යකු විමට මොවුන් තුළ ඇති නොමනා ආශාවද නිසාය.”

බණ්ඩාරනායක මහත්මයායි මායි බොහොම ඉක්මණින් නායකයින් වෙන්න හදනවලු. අපේ තත්තාව නිසාලු, මහ ජනයා මුළා වෙන්නෙ.

පී. බී. ජයසුන්දර මයා. (උඩුනුවර)

(திரு. பி. பி. ஜயசந்தர—உடுநுவர)

(Mr. T. B. Jayasundera—Udunuwara)

ඉතින් හරිනෙ.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

අදත් කියන ඒවා හරි. තව අවුරුදු 20ක් ගියාම කියාපි අපි කියන ඒවා හරිය කියල. ඒ නිසා පත්තර කියන දේවල්වලට බය වෙන්න එපා. අපට එහෙම කියලත් අපි පත්තර ගන්නෙ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

“සවස” කුණුහරුප කියනවනෙ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

තමුත්තාන්සේලා “දවස” ගන්නෙ නැහැනෙ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

“දවස” නොවෙයි “සවස”.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

“සවස” ගන්නෙත් නැහැනෙ. තමුත්තාන්සේලා ගන්න යන්නෙ “උදේ” නෙ.

මෙන්න පාර්ලිමේන්තුව ගැන. යුද්ධය අවසාන වූ අවස්ථාවේ ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කිරීමේ යෝජනාවක් ගෙනාවා. අපේ නායක ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයා විසින් ඉංග්‍රීසි රාජ්‍යයට ස්තූති කරන්නට යෝජනාවක් 1945 මැයි 16 වැනිදා ගෙනාවා. ඒ යෝජනාවට මා විරුද්ධ වුණා. ඒ යෝජනාවට මා අතුරු යෝජනාවක් ගෙනාවා. ඒ අවස්ථාවේ “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රය කීවේ මොකක්ද?

“The amendment of the Kelaniya Jester was supported by only 7 others while 33 votes supported the original Motion of the Leader of the House”.

ඒ කියන්නෙ කැළණියේ කෝලම්කාරයා

ඒ කාලයේ කැළණියේ මන්ත්‍රීවරයා

අශ්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

මමයි—ගෙනා අතුරු යෝජනාවට 7 දෙනෙක් පමණක් ප්‍රතිදාය දුන්නේ. [බාධාකිරීමක්] මා කියන්නේ කැළණියේ දැන් සිටින මන්ත්‍රීතුමා ගැන නොවෙයි.

“After the Leader and the Hon. Minister of Local Administration—”

Leader කියන්නේ ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයායි. Minister of Local Administration—කියන්නේ බණ්ඩාරනායක මහත්මයායි.

“—had expressed sentiments in keeping with the spirit of the occasion—”

ඒ කියන්නේ බණ්ඩාරනායක මහත්මයා ඒ වෙලාවට ඔබින අන්දමට ඉංග්‍රීසි රාජ්‍යයට සුභ ප්‍රාර්ථනා කළාලු.

“—the Member for Kelaniya apparently thought this was another opportunity to entertain the Council and the crowds above to wise cracks about imperialism and the freedom of subject races, about white men and black.”

කැළණියේ මන්ත්‍රීතුමා අධිරාජ්‍යවාදයට දොස් කියන්න පටන් ගත්තලු.

“The ball was so set rolling and more speeches were reeled off, amendments were moved, Shakespeare quoted and the Kandyan Convention produced like a rabbit out of a conjuror’s hat.”

ඉතින් එහෙම කියල කියල, අපට බැණල, බැණල, ඒ ගැන මෙතන කතෘ වාක්‍යයකුත් තිබෙනව. මොන පිස්සුවක්ද මේ, ඉංග්‍රීසි රාජ්‍යයට ප්‍රශංසා කරන්නේ නැතිව අතුරු යෝජනාවක් ගෙනාවාය කියා මට විරුද්ධව ලියා තිබෙනව. මේ විධියට කී පත්තර රාශියක් තිබෙනව. මෙන්න “ටයිම්ස්” පත්තරයේ තිබෙන ප්‍රකාශයක්. ඒ කාලයේ “සවසන්” නැහැ. “දවසන්” නැහැ.

“The amendment proposed by Mr. J. R. Jayewardene, the Member for Kelaniya, was thoroughly improper even in the view of fervent nationalists. On what unworthy shoulders has fallen the mantle of Sir Baron Jayatilaka.”

ජයතිලක මහතාගේ අභිප්‍රායේ ගමන් කරන්න මා ඔබින්නේ නැතිලු. නමුත් ජයතිලක මහතා තරුණ කාලයේ උන්නාහෙට බැණල මේ රටේනුත් එලෙව්ව. බණ්ඩාරනායක මහතාටත් මටත් මේ “ඩේලි

නිවිස්” සමාගම දොස් කී පිළිවෙල පත්තර දහයකින් පහළොහකින්ම පෙන්වන්න මට පුළුවන්. එම නිසා ප්‍රචාරිති පත්‍ර හැම නායකයකුටම බණිනවා. නමුත් බණින බණින අන්දමට ඒ තැනැත්තා නැගිටිනවා. ඒක වළක්වන්න බැහැ. නමුත් තාත්සේට බණිනව නම් තමුන්නාත්සේ සන්නෝෂ වන්න ඕනැ. ඒ බැණුම් අහන පුද්ගලයා නමයි, නගින්නේ. අපව විවේචනය කරනව නම්, අපේ වැරදි පෙන්වනව නම් අපි සන්නෝෂ වන්න ඕනැ. අවුරුදු 25 ක්, 30 ක් තිස්සේ බණ්ඩාරනායක මහත්මයාට බැන්න. පත්‍ර ආණ්ඩුවට ගත යුතුය කියා බණ්ඩාරනායක මහතා එක දවසක්වත් කිව්වද? අවුරුදු 25 ක්, 30 ක් තිස්සේ පත්‍ර ඩී. එස්. සේනානායක මහතාටත් විවේචනය කළා. පත්‍ර ආණ්ඩුවට ගත යුතුය කියා එතුමා එක දවසක්වත් කිව්වද? ඒ කාලයෙන් පත්‍රවල අසභ්‍ය වචන තිබුණි. අසභ්‍ය වචන තමුන්නාත්සේල ආවට පස්සේ ඇති වුණු දෙයක් නොවෙයි. අපිත් පත්‍රවල අසභ්‍ය වචන දැකල තියෙනව. අපිත් පත්‍රවල නිර්වස්ත්‍රයෙන් ඉන්න ගැහැණුන්ගෙ චිත්‍ර දැකල තියෙනව. බුදු හාමුදුරුවන් වහන්සේගෙ ධර්මය අවුරුදු 2,500 ක් තිස්සේ පැවතීගෙන ආවත් මෙවැනි දේ තවමත් හරිහිතේල නැහැ. අපේ සිරිවර්ධන ඇමතිතුමාට බැහැ, ඒක හදන්න. අදත් ඔය විධියට පත්‍රවල අසභ්‍ය වචන පළ කරනව; අසභ්‍ය පින්තූර පළ කරනව.

මන්පැත් පාවිච්චිය සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කළ යුතුය කියා ඊයේ පෙරෙයිදා ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයා යෝජනාවක් ගෙනාව. උන්නාහෙට විරුද්ධව කොලට් මහත්මයා කොයි තරම් විකට චිත්‍ර පළ කළාද? ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයා එක අතකින් බෝතලයක් අරගෙන ඉන්න විකට චිත්‍රයක් “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයේ තැන් නම් “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයේ පළ කර තියෙනව අපි දැක්ක. නමුත් පත්‍ර ගත යුතුය කියා අපේ සම්මේලනයේදී අපි යෝජනා කළාද? මොන පිස්සු වැඩක්ද මේ? බණිනවට පත්‍ර අරගැනීම හරිද?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

බණින නිසා නොවෙයි, පත්‍ර ගන්නේ.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(කිතු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

එහෙනම් බණින්නේ නැති නිසාද ගන්නේ? වෛශ්‍යාවකට වගේ, වගකීමක් නැතිව, වැඩ කරන්න බැහැ ආණ්ඩුවකට. වගකීමක් නැතිව කටයුතු කරන්න පුළු වන් වන්නේ වෛශ්‍යාවකට පමණක් කියා බෝල්ඩ්වින් කියනවා. මොන හේතුවක් නිසාද මේ පත්‍ර ගන්නේ?

ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(කිතු. டி. விவியம் பெர்னாண்டோ—நுவரெலியா)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ සමාගමේ කොටස් ගන්නට පස්සෙ බැන්නේ නැහැ නේද?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(කිතු. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

මම කොටස් ගන්නේ නැහැ. ඒවා මට මව් උරුමයෙන් ලැබුණි. වුවමනා නම් මම ඒකත් දෙන්නම්. මට තියෙන්නේ කොටස් 141 ක් පමණයි. ඒක ඉතා සුළු ගණනක්. ඒ කොටස් තියෙන නිසා නො වෙයි, අප මේ විධියට කථා කරන්නේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කිසිම රටක ප්‍රවාන්ති පත්‍ර මේ විධියට ආණ්ඩුවට අරගෙන නැහැ. පත්‍ර ආණ්ඩුවට අරගෙන තියෙන එක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක්වත් තියෙනව නම් පෙන්වන ලෙස මම තමුත්තාන්සෙල ගෙන් ඉල්ලනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටවල පත්‍ර ආණ්ඩුවට ගන්නේ නැත්තේ මෙන්න මේ හේතුව නිසයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් කියන්නේ මහජනයා රජ කරන රටක්. රජවරුන් රටවල් පාලනය කරන කාලයේ කල්පනා කළේ තමන් දේව බලයක් උඩ පාලනය කරනවය කියායි Divine right of Kings. රාජ්‍යය කියන්නේ තමන්ගේ කියා ප්‍රංශයේ ඇතැම් රජවරු කල්පනා කළා; ප්‍රංශ විප්ලවයෙන් ඒවා සියල්ලම

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගහල ගියා. අද “ඩිවයින් රයිට් ඔෆ් කිංග්ස්” කියා දෙයක් නැහැ. අද තියෙන්නේ මහජනයාගේ දේව බලය පමණයි. අද මහජනයා තමයි, දෙවියෝ. එක් පුද්ගලයෙක් නොවෙයි; එක් රජයක් නොවෙයි; මහජනයායි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මහජනයා ආණ්ඩු බලය දුන්නේ එක්තරා කාල සීමාවකට මේ රට පාලනය කිරීමටයි.

දැන් හවුල් ආණ්ඩුවක් පත් වී සිටිනවා, එක් කොටසක් පිටිපස්සා දොරින් ඇවිත්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටයි, මහජනයා ආණ්ඩු බලය දුන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මහජනයා ආණ්ඩු බලය දුන්නේ තාවකාලිකවයි. සදාකාලිකව නොවෙයි. අපි ඔය පැත්තේ අවුරුදු අටහමාරක් සිටියා නම්, තවත් අවුරුදු අටහමාරක් මේ පැත්තේ සිටියා නම්, තව අවුරුදු 20 ක් ඔය පැත්තේ සිටින්න පුළුවනි, මහජන ඡන්ද බලය අනුව. එය වලක්වන්න තමුත්තාන්සේලාට පුළුවන්කමක් නැහැ. එය ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ලැබී ඇති නිදහසක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය අනුව ආණ්ඩුවක් පත් වන්නේ මහජන ඡන්ද යෙනුයි. එසේ මහජන ඡන්දයෙන් යම් පක්ෂයකට ආණ්ඩු බලය ලැබුනාම ඔවුන් කල්පනා කරන්න තරකයි, අපි තමයි ආණ්ඩුව කියා. අගමැතිනිය කල්පනා කිරීම වැරදියි, මම තමයි ආණ්ඩුව කියා. මා පාලනය කිරීමට කිසිවකුට බැරිය, මගේ මතය පමණක්ය මේ රටේ ප්‍රකාශ විය යුත්තේ කියා කල්පනා කිරීමට අගමැතිනියට යුතු කමක් නැහැ. එහෙමයි කල්පනා කරන්නේ, කැස්ට්‍රෝ, එහෙමයි කල්පනා කරන්නේ, කෝට්ටේ මන්ත්‍රීවරයා (ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.) කියන්නා වාගේ, නසාර්. එහෙමයි කල්පනා කළේ. ස්ටැලින් තමුත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩු ක්‍රමය උඩ පත් වන මන්ත්‍රීවරුන්ටවත්, ඇමතිවරුන්ටවත්, අගමැතිටවත් එහෙම කල්පනා කිරීමට යුතුකමක් නැහැ. මහජනයාගේ භාරකාරයින් හැටියට ආණ්ඩු කිරීමේ භාරදුර කටයුත්ත ඔවුන්ට පවරා තිබෙන්නේ තාවකාලිකවයි. ඒ නිසා තව දුරටත් ඒ බලය ලබා ගැනීම සඳහා මහජනයා ඉදිරියට යා යුතුයි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

තත්ත්වය එහෙම නම්, මහජන මුදලින් තබන්නා වන ගමනාගමන සේවය, දුම්රිය, ගුවන් විදුලිය ආදිය ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රයෝජනයට පාවිච්චි කිරීම යුතු නැහැ. එසේ පාවිච්චි කිරීම වැරදියි. මට මතකයි, ඒ කාලයේදී ගුණසිංහ ඇමතිතුමා ගුවන් විදුලිය තම දේශපාලන මතයක් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා පාවිච්චි කළේයයි එදා සිටි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා චෝදනා කළ විට එම සේවය භාරව සිටි නවෙසන් ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශය. ගුවන් විදුලියෙන් ඇමතිවරුන් ගේ දේශපාලන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම හරි නැතැයි එදා ඒ ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ අන්දමටයි, අපි එදා ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කිරීමට අදහස් කළේ.

රාජ්‍යය කථාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන ස්තුති යෝජනාවටයි අපි මේ අතුරු යෝජනාව ඉදිරිපත් කර පෙන්වන්න හදන්නේ මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පනත් දෙක අත් හැරිය යුතුය කියා. ඒ පනත් අත් හරින්නේ නැති නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින සියලු දෙනාම මේ අතුරු යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි මහජනයාට පෙන්වන්නේ මේ ආණ්ඩුව ගමන් කිරීමට උත්සාහ කරන්නේ ප්‍රජා තත්ත්වවාදී නිදහස් මාර්ගයේ නොවන බවයි. දන් මේ ආණ්ඩුව ආඥාදායක මාර්ගයේ ගමන් කිරීමටයි, සැරසෙන්නේ. ඒ නිසා මම ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ටත් කියන්න සතුටුයි, මේ හවුල් ආණ්ඩුව පිහිටු වුවාට පසු ආණ්ඩුව ගමන් කරන මාර්ගය වැරදිය කියා සිතෙනවා නම්, ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල වැරදිය කියා සිතෙනවා නම්, මහජන ඡන්ද බලය නැති වෙන්න ඉඩ තිබෙනවාය කියා සිතෙනවා නම්, අපේ මේ අතුරු යෝජනාව පිළිබඳව හොඳින් කල්පනා කර බලා කටයුතු කරන්නටය කියා. මහජන ඡන්ද බලය තිබෙන නිසයි, මේ සභාවට ගුරුවරුන්ට එන්න පුළුවන් වූයේ; වෙද මහත්වරුන්ට එන්න පුළුවන් වූයේ; නුවර එළියේ මන්ත්‍රීතුමා (ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) කියන්නා වාගේ කම්කරුවන්ට එන්න පුළුවන් වූයේ; ගොවීන්ට එන්න පුළුවන් වූයේ. ඒ පත්ති වල නියෝජිතයින් රාශියක් අද මෙහි සිටි නවා. ඔවුන් එසේ සිටින්නේ මහජන ඡන්ද බලය පාවිච්චි කිරීමට අවස්ථාවක්

තිබුණ නිසයි. මහජන ඡන්ද බලය ලැබෙන්න පෙර මෙහි සිටියේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව කථා කරන, කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා වාගේ (ස්ටැන්ලි නිලකරන්න මයා.) කළ කෝට් අදින, මන්ත්‍රීවරුනුයි. මම දන්නෙ නැහැ, උන්නාහෙ ඉන්නවද කියා—මන්ත්‍රී වරු හිටිය. දන් තමුන්නාන්සෙලා වගේම මමත් මේ සුදු ඇඳුම, ජාතික ඇඳුම ඇඳ ගෙන ඉන්නවා. රෙද්ද ඇඳගෙන, සිංහලෙන් කථා කරන අපි වගේ මනුෂ්‍යයන්ට මේ සභාවට එන්න පුළුවන් වී තිබෙන්නෙ ඡන්ද බලය නිසයි. ඒ ඡන්ද බලය ආරක්ෂා කරන්න. ඒ ඡන්ද බලය ප්‍රවේසම් කරන්න. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස නැති කළොත් ඡන්ද බලයත් නැති වෙන්න පුළුවනි. වැඩි කාලයක් සමසමාජ පක්ෂය මේ ආණ්ඩුවේ සිටියොත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් ඡන්ද බලයටත් පහරක් ගසන්න සිඬ වේවිය කියා මා සිතනවා. මා කියන්නෙ නැහැ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගැන. තමුන්නාන්සෙලා එහෙමයි කියා මා කියන්නෙ නැහැ. තමුන් මේ ගොම ගැවුණාට පසුවයි තමුන්නාන්සෙලන් තරක් වී තිබෙන්නෙ. ඇත්ත වශයෙන්ම වෙන වැරදි තියෙන්න ඇති. තමුන් මේ උදවියගෙ අදහස් ගැන දැනගන්නට ලැබෙන තුරු බණ්ඩාරනායක මහත්මයා වත්, බණ්ඩාරනායක මැතිනියවත් මේ විධියට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කරන්නට අදහස් කළේ නැහැ. මේක ඓතිහාසික අවස්ථාවක්. තමුන්නාන්සෙල මේ විධියට කල්පනා නොකර ක්‍රියා කළොත් මේ රටේ මෙනෙක් කාලයක් පාවිච්චි කළ මහජන පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය නැති වෙයි. මේ රටේ මෙනෙක් කාලයක් තිස්සේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය අනුව සමහර අවස්ථාවලදී ආණ්ඩු කළ පක්ෂය විරුද්ධ පක්ෂය වශයෙන් සිටියා. ඒ වාගේම විරුද්ධ පක්ෂය ආණ්ඩුව වශයෙන් සිටිය. තමුන්නාන්සෙලා මේ විධියට කටයුතු කළොත් ඒවා සියල්ලක්ම නැති වෙයි. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු පිරිසක් හැටියට, සංසුන්ව, දුර කල්පනා කරන මෙන් මා තමුන්නාන්සෙලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. වගකිව යුතු පිරිසක් හැටියට, අපේ ඡන්දදායකයන්ගේ ඡන්ද බලය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස ආරක්ෂා වන පිළිවෙලට වැඩ කටයුතු කිරීමට තමුන් නාන්සෙලාට මොලය, ඥානය පහළ වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

அலுவலகம் கல்வியை

பேரறிவுரை எழுதி எழுதி

அ. ஓ. 6.12

பி. அமீர்தலிங்கம் (வடிகுடி)

(திரு. ஏ. அமீர்தலிங்கம்—வடிகுடி கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vadukkodai)

கௌரவ உப அக்கிராசனரவர்களே, கொழும்பு தெற்கு முதலாவது பிரதிநிதி அவர்கள் (திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) முன் மொழிந்த திருத்தத்தை இப் பாராளுமன்றத்திலுள்ள இரண்டாவது பெரிய எதிர்க்கட்சியான இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் வழிமொழிய நான் எழுந்து நிற்கின்றேன்.

இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சிலர் கௌரவ வெலிமடைப் பிரதிநிதி (திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன) போன்றவர்களுடன் சேர்ந்து நீங்களும் எங்களை எதிர்க்கிறீர்களா என்ற கேள்வியை எங்களிடம் பல சந்தர்ப்பங்களில் கேட்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் சேர்ந்திருக்கும் கூட்டரசாங்கத்துக்கும் கௌரவ வெலிமடைப் பிரதிநிதி போன்றவர்களுக்கும் இடையில் ஒரே யொரு வித்தியாசம் தான் உண்டு. வெலிமடைப் பிரதிநிதி வாயால் பேசுவதைக் காரியத்தில் செய்து முடிப்பவர்கள் இந்தக் கூட்டரசாங்கத்தினர். இப்படியான இந்தக் கூட்டரசாங்கத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்கள் தான் இந்த சமசமாஜக் கட்சி அங்கத்தவர்கள் என்பதை எங்களால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. ஆனபடியால், தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய எங்களைப் பொறுத்தவரையில் கௌரவ வெலிமடைப் பிரதிநிதி போன்றவர்களுக்கும் கூட்டரசாங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கும் இவர்களுக்குமிடையில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லை. ஆனால், இந்த நாட்டு மக்களின் ஒரு சாராரின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நாட்டு மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுக்கும் எந்த நடவடிக்கையையும் எதிர்க்க வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

கௌரவ உப அக்கிராசனரவர்களே, பாராளுமன்றச் சரித்திரத்திலேயே முதற்றடவையாக, மிகவும் சுருக்கமான ஒரு சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தோடு மகா தேசாதிபதி அவர்கள் இக்கூட்டத்தொடரை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆனால் சுருக்கமான அந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் உண்மையில் இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்தின் கழுத்தில் சுருக்கிடுகின்ற சிம்மாசனப் பிரசங்கமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ உப அக்கிராசனரவர்களே, ஜனநாயக நாட்டில், மக்களுடைய விருப்பப்படி சட்டங்களை ஆக்கப் பாராளுமன்றம், அந்தச் சட்டங்களின் சார்பாக நிர்வாகத்தைக் கொண்டு நடத்த மந்திரி சபை, அந்த மந்திரி சபையினரின் நிர்வாக அதிகாரங்களோ அல்லது அச் சட்டத்துக்கு உட்பட்ட எவையுமோ எல்லேதாண்டி விடாமற் பார்த்துக் கொள்ள நீதி நிர்வாகம் ஆகிய இம் மூன்று அங்கங்களும் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படைகளாகும். இந்த அங்கங்களில் நிர்வாக அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்ற மந்திரி சபை எல்லை மீறி விடாமற் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது ஜனநாயகத்துக்கு அதி முக்கியமானதாகும். நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பெற்ற குழுவையும் புறக்கணித்து, நீதிமன்றத்தையும் புறக்கணித்து எல்லையற்ற அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி சர்வாதிகார ஆட்சி நடக்காமல் தடுப்பதற்குரிய ஒரே வழி பொதுமக்கள் விழிப்புடன் இருப்பது தான். பொது மக்களை விழிப்போடு இருக்கச் செய்யும் கருவி பத்திரிகை. பத்திரிகைகள் காலத்துக்குக் காலம் நிர்வாக அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் மக்களுடைய உரிமைகளைப் புறக்கணித்து செய்கின்ற அடீழியங்களை அம்பலப்படுத்தாமல் விட்டால் சர்வாதிகாரம் வேருன்றிவிடும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

மக்கள் விழிப்போடு இருப்பதற்குச் சுதந்திரமான சுயாதீனமான பத்திரிகைகள் தேவை. இந்நிலையில் இலங்கையிலுள்ள அறு

அருங்குமரனுமே கலால்

சீவநி மோகனம் பிழை விவரம்

[அருங்குமரனுமே கலால்]

பது விகிதம் பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் உடமையாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவர இப்பொழுது முன்னறிவித்தல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்க உடமை என்பது மக்கள் உடமை யல்ல. அரசாங்க உடமை யென்பது நிர்வாக அதிகாரத்தைத் தம் கையில் வைத்திருக்கின்ற —ஆங்கிலத்திலே “எக்ஸ்கட்டிவ்” என்று சொல்லப்படும்—அதிகாரக் குழு தனது சொந்த அதிகாரத்தில் வைத்திருப்பதைத்தான். அத்தகைய ஒரு அதிகாரக் குழுவினுடையதாகப் பத்திரிகைகள் ஆகப்போகின்றன. அப்படியானால் ஆட்சி பீடத்திலிருப்பவர்களுடைய பிழைகளை ஒரு போதும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டமாட்டார்கள் பத்திரிகைகளை நடாத்தும் ஆட்சியாளர். அதற்கு மாறாக அரசாங்கம் இழைக்கின்ற பிழைகளை மூடிமறைக்கும் வேலையைத் தான் பத்திரிகைகள் செய்து கொண்டிருக்கும். ஆட்சியிலுள்ளவர்களுடைய தவறுகளை எடுத்துக்காட்ட பத்திரிகைகள் இல்லாவிட்டால் மக்கள் உறங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். அந்த நிலையிலே மக்களுடைய உரிமையான ஜனநாயக அதிகாரத்தை அரசாங்கம் அபகரித்துக் கொள்ளுவது சுலபமாகும்.

அது மாத்திரமல்ல; நீதி நிர்வாகங்கூட சரியாக நடப்பதற்கு பத்திரிகைகள் துணையாக இருக்கின்றன. நேற்றையத்தினம் பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்த செய்திகளிலே இந்நாட்டு நீதி அரசர்களில் ஒருவர் பத்திரிகைகள் ஒரு விஷயத்தைப் பிரபல்யமாகப் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதை நாங்கள் அனைவரும் கவனித்திருப்போம். இந்நாட்டிலிருந்து வெளிநாட்டுக்குப் பிரயாணம் செய்ய விரும்புபவர்களுடைய உரிமையை, பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சின் நிரந்தரக் காரியதரிசி திருவாளர் என். கியூ. டயஸ், தமது அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகஞ் செய்து தடைசெய்து வந்துள்ளார். “தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப் பிரசண்டன்” என்ற மாதிரி, திருவாளர் என். கியூ. டயஸைத் தட்டிக்கேட்கும் ஆற்றல் அமைச்சரவைக்கும் இல்லாத

காரணத்தினால், அவர், அதிகாரத்தில் நானிருக்கிறேன் என்ற நினைப்பிலே தாம் நினைக்கின்ற விதத்திலே சட்டத்தையும் மீறி, வெளிநாடு செல்ல விரும்புபவர்களுக்குள்ள அந்த உரிமைக்குத் தடைபோட்டுக் கொண்டு வந்தார்.

இந்த விவகாரம் நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஆஜரான முடிக்குரிய வழக்கறிஞர், “எவரும் வெளிநாடு செல்வதற்குத் தடை இல்லை; பிரயாணச் சீட்டும் நாணயச் செலாவணியும் இருந்தால் எவரும் வெளிநாடு செல்ல உரிமை இருக்கின்றது” என்று சொன்னார். அவ்வழக்கு விசாரணையின் போது தலைமை தாங்கியிருந்த நீதி அரசர் ஸ்ரீ ஸ்கந்த ராஜா அவர்கள், “இவ்விஷயம் மக்களுக்குத் தெரியாது; இதனை பத்திரிகைகள் நன்றாகப் பிரசுரித்து மக்கள் அனைவரும் இதனை அறியச் செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். நான் ஏன் இதனை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன் என்று சொன்னால், ஜனநாயகத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பாதுகாக்கும் உரிமை பத்திரிகைகளுக்கு இருக்கின்றது; நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புக்கள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றையும் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டியது பத்திரிகைகளின் கடமை; மக்கள் பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்கின்றார்களா என்பதை அவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தனுப்பிய எஜமானர்களான மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது பத்திரிகைகளின் கடமை என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே. அப்படிப் பத்திரிகைகள் மூலம், தங்கள் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்பதை வாக்காளர்கள் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லாவிட்டால், அங்கு ஒன்றைக் கூறி வாக்கைப் பெற்று, இங்கு வந்து குட்டிக்கரணம் அடித்து, அற்ப சலுகைகளுக்காகத் தம்மை விற்ப்பிழைக்கின்ற பிரதிநிதிகள் இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே நிறைந்துவிடுவார்கள். அந்த விதத்திலும்கூட, மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற காவலாளராக ஒரு நாட்டின் பத்திரிகைகள் விளங்குகின்றன.

அனுஷ்டிகாரத்தின் காலம்

இந்த நாட்டின் பத்திரிகைகளின் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால், அதற்காகப் பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் தனது உடைமையாக்குவதை ஜனநாயகத்தை விரும்பும் எவரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்தத் தோரணையில் தான் நாம், தமிழ் பேசும் மக்கள் சார்பில் இந்த அரசாங்கத்தின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உப அக்கிராசனர் அவர்களே ; பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் சரிவர நடைபெறுவதற்குக் குறைந்தது இரண்டு கட்சிகளாவது நாட்டிலே இருக்க வேண்டும். சமீப காலத்திலே ஒரு புது விதமான ஜனநாயகம் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் ஆபிரிக்காவின் சில நாடுகளிலும் புதிதாகச் சதந்திரம் பெற்ற சில நாடுகளிலும் உருப்பெற்று வருகின்றது. அந்த ஜனநாயகம் உண்மையான ஜனநாயகமாக முடியாது. ஒரேயொரு கட்சி உண்டு. அந்தக் கட்சி தன் அபேட்சகர்களின் பட்டியலை வெளியிடும். மக்கள் விரும்பினால் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கலாம். அதைவிட்டு வேறெவரையும் தெரிவு செய்யும் உரிமை மக்களுக்கில்லாத நிலைமை அந்த நாடுகளிலே இருக்கின்றது. அப்படியான நாடுகளிலே, ஒரேயொரு கட்சி மாத்திரம் செயலாற்றுகின்ற நாடுகளிலே, ஒரேயொரு கருத்தைக் கொண்ட பத்திரிகைகள் இயங்குவது சாத்தியமாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கட்சிகள் இயங்க வேண்டுமானால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்ட பத்திரிகைகள் இருந்தே தீர வேண்டும். அப்படியானால்தான் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் தொழிற்பட முடியும்.

“ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கருத்துக்கொண்ட பத்திரிகைகள் இந்த நாட்டிலே இயங்குவதற்கு நாம் இடமளிக்கத்தான் போகிறோம்; ஒரு கூட்டம் பத்திரிகைகளைத்தான் நாம் எடுக்கப் போகிறோம்” என்று ஒருவேளை அரசாங்க தரப்பிலே உள்ளவர்கள் கூறக்கூடும். ஆனால், நாட்டிலே விற்பனையாகும் அறுபது சத வீதமான பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் எடுக்க முயல்கின்றது. அத்துடன் ஏனைய பத்திரிகைகளை அழிக்கும் அதிகாரத்தையும் அரசாங்கம் தன்கையில் வைத்திருக்கின்றது. அதாவது, பத்திரிகைகளை அச்சடிக்கும் தாள் களை இறக்குமதி செய்யும் ஏகபோக உரிமை அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கின்றது. இதனால் மற்றப் பத்திரிகைகளுக்குக் காகிதம் இல்லாமற் செய்து அவற்றைச் சாகடிக்கக் கூடிய சக்தி அரசாங்கத்தின் கையிலே இருக்கின்றது.

சீனாக்காரர் என்னவென்று சொல்லுவது

கின்றது. அப்படியானால் இறுதியில் நடக்கப் போவது என்ன? எதிர்க்கட்சியென்ற பூண்டே இந்த நாட்டிலே இல்லாமல் போய், ஒரேயொரு கட்சி ஆட்சிதான் இந்நாட்டிலே இடம்பெற அது வழிவகுப்பதாக முடியும். பத்திரிகைகளின் கை வைப்பதன் மூலம் எப்படி ஒரு அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தை அழிக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சபையிலே விளக்கத்தான் நான் இதைக் கூறினேன்.

அதுமாத்திரமல்ல. வெளிநாட்டுச் செய்திகளை, “ரோய்ட்டர்” செய்தி ஸ்தாபனத்தோடு தொடர்பு கொண்ட பி. டி. ஸி. (P. T. C. அதாவது “Press Trust of Ceylon”) என்ற ஸ்தாபனத்தின் மூலம்தான் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் இப்பொழுது பெற்று வருகின்றன. அரசாங்கத்தின் இந்த எதேச்சாதிகார நடவடிக்கைகளின் மூலம் இவற்றைப் பொறுப்பெடுத்து பின் மற்றும் பத்திரிகைகளுக்கு வெளிநாட்டுச் செய்திகள் கூட கிடைக்காமற் செய்ய அரசாங்கத்துக்குமுடியும். அவ்வாறாயின் அப் பத்திரிகைகள் எதைப் பிரசுரிக்க முடியும்? அந்தப் பத்திரிகைகள் உயிரோடு இயங்கத்தானும் முடியுமா? அரசாங்க உடைமையான ஸ்தாபனமொன்று எவ்விதம் இயங்கும் என்பதற்கு இலங்கை வானொலி ஒரு நல்ல உதாரணம். சில வாரங்களுக்கு முன்பு இதைப் பற்றிச் சர்ச்சை ஏற்பட்ட நேரத்தில் கௌரவ தெகிவளை—கல்கிசை பிரதிநிதி (கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா) அவர்கள், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த நேரத்திலும் வானொலியை இது போல உபயோகிக்கவில்லையா என்று கேட்டார். அவர்கள் அதை மறுத்தார்கள். உபயோகிக்கப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மன்னிப்புக் கேட்கப்பட்டது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவ்விதமான வானொலியைப் பாவிப்பதைக் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். அது எங்கள் ஒவ்வொருவருடைய கடமையுமாகும்.

இன்று இலங்கை வானொலி எந்தவிதமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது? தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் இவ்விடயத்தில் இரண்டொரு உதாரணங்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். சென்ற ஜனவரி மாதம் முதலாம் தேதி முதல் இந்நாடு முழுவதிலும் தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை அரசாங்கம் வலுக்கட்டாயமாக அமுல் செய்ய முனைந்தது. அதை எதிர்த்து, வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள ஐந்து கச்சேரிகளுக்கும் முன்னால் மக்கள் திரண்டு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தினார்கள்.

அலாங்காரவருமே கலாவ

கீதுநி யோகாவ பிலேடி விவாடி

[அமீர்தலிங்கம் மொ.]

கள். அவை சம்பந்தமான செய்திகளை இந் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் பிரசுரித்தன. இந்திய வாடுவிலி அதைப் பற்றிக் கூறியது. ஆனால், இலங்கை வாடுவிலியின் செய்தி அறிக் கையில் அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. அரசாங்கம் பத்திரிகைகளைப் பொறுப் பெடுத்திருந்தால் இந் நாட்டுப் பத்திரிகை களிலும் அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இடம் பெற்றிருக்காது. வெளி நாட்டுப் பத் திரிகைகளுக்கும் இச்செய்தி போக முடியாது. மக்கள் கருத்துக்கு இருட்டடிப்புச் செய்யப் படும்.

சமீபத்தில், மன்றார் தொகுதிக்கு எங்கள் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய் திருந்தார்கள். ஒரு நாள் நான் ஏதாவது செய்தி கேட்கலாமென வாடுவிலியைத் திருப்பி னேன். அரைகுறையான கொச்சைத் தமிழ்ப் பேச்சொன்று என் காதில் விழுந்தது. என்ன பேச்சு என்று கவனித்துக் கேட்டுப்பார்த் தால், மன்றாரில் தமக்களிக்கப்பட்ட வரவேற் பில் கௌரவ சுகாதார அமைச்சர் தமிழரசுக் கட்சியினரான எங்களை தாக்கிப் பேசிய பேச் சின் ஒலிப்பதிவுதான் அப்பொழுது இலங்கை வாடுவிலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டுக் கொண்டிருந் தது. “தமிழரசுக் கட்சியினர் நாட்டைப் பிளவுபடுத்துகின்றார்கள், நாட்டைத் துண்டிக்குப் பார்க்கிறார்கள்” என்ற ரீதியில் சுகா தார அமைச்சரது பேச்சு வாடுவிலியில் ஒலி பரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு தரமல்ல; ஒரு நாள் அல்ல. இரண்டு, மூன்று நாட்களா கத் தொடர்ந்து ஒலிபரப்பப்பட்டது. அப் பேச்சின் இடையிடையே ஒலிப்பதிவு செய்யப் பட்ட கரகோஷங்கள். அக்கரகோஷங்கள் வாடுவிலி நிலையத்திலேயே உற்பத்தியாக்கப் பட்டவை என்று திட்டவட்டமாக என்னால் கூற முடியும். ஆனால் அதே கூட்டத்தில், சுகா தார அமைச்சரது கூற்றை மறுத்து கௌரவ மன்றார்ப் பிரதிநிதி (திரு. வீ. ஏ. அழகக் கோன்) பேசிய பேச்சின் ஒரு வார்த்தை கூட அவ்வொலிபரப்பில் இடம்பெறவில்லை. இந்த விதமாக உண்மையை மறைத்து, இருட்டடிப் புச் செய்யத் தான் அரசாங்கம் பத்திரிகை களையும் பொறுப்பெடுக்க முனைந்து நிற்கிற தெனத் தெரிகிறது.

அரசாங்க திரைப்படப் பிரிவு (Film Unit) என்ன செய்கின்றது? சில வாரங்களுக்கு முன்னர், இலங்கைத் தகவல் பகுதியால் வெளி

யிடப்பட்ட ஒரு செய்திப்படத்தை ‘லிபர்ட் டித் தியேட்டரில்’ பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. எங்கள் நாட்டின் பிரதம அமைச்சர் விதவிதமான உடைகளை அணிந்து—விதம்விதமான உடைகள் என்று சொல்லும் பொழுது அவர் அணிந்த விதம் விதமான வண்ணவண்ணச் சேலைகளைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன்—பகட்டாகக் காட்சியளித் தார். ஒரு காட்சியில் கண்ணைக் கவரும் நெக் லேஸ் ஒன்றுடன்—கழுத்தணியுடன்— காட்சியளித்தார். இன்னுமொரு இடத்தில் பளபளப்பான பதக்கத்துடன் தோற்றமளித் தார். அவர் அணிந்திருந்த ஒரு சேலையைப் பார்த்தால் அதனுடைய சரிகை எத்தனை ஆயிரம் ரூபா பெறுமோ என ஐயுறத் தக்கதாக இருந்தது. அவர் அந்தப் படத்திலே காட்சி யளித்த பொழுது அணிந்திருந்த பளபளப்பும் விலை மதிப்புமுடைய சேலைகள் இங்கே இறக்கு மதியாகியிருக்க முடியாது. லண்டனிலும், கெய்ரோவிலும் ஒவ்வொரு மந்திரிகளையும் காணும் போதும் ஒவ்வொரு விதமான சேலை களுடன் தோற்றினார் எங்களது பிரதமர். அங்கு அவர் மகாராணிக்கு அடுத்த ராணி யாக இருந்துவிட்டு, இந்த நாட்டு மக்களின் பிரதம அமைச்சராகத்தான் அவர் இருந்தார் என்று, பாமர மக்களை ஏமாற்றும் விதத்திலே தகவல் பகுதி செய்திப்படங்களைக் காட்டுகின் றது. இங்கே வந்தால் அணிவது கைத்தறிச் சேலை. வெளிநாட்டில் சருகைச் சேலை.

டி. ஓ. 6.30

காரகஸி நியோகித ஸபாபதி

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the Chair.

அனாருவ காரகஸி நியோகித ஸபாபதிமூலம் இலாஸனேன் ஓவன் உலேன், நியோகித கலாஸக மூலம் இலாஸகூடி விட.

உப அக்கிராசனர் அவர்கள் சபாபீடத்திலிருந்து அகல, உபசபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்

Whereupon MR. DEPUTY-CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. DEPURY-SPEAKER took the Chair.

அமீர்தலிங்கம் மொ.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalangam)

உப சபாநாயகர் அவர்களே, இலங்கைத் தகவல் பகுதியால் வெளியிடப்படுகின்ற செய் திப்படங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கொண்

அனுஜ்ஜகாரனுலே கல்வ

சீவூதி ஸேச்சலே பிழைவு விவாடி

டிருந்தேன். இங்கே இருக்கும் போது கைத் தறிச் சேலைகளை அணியும் பிரதம அமைச்சர் வெளிநாடு சென்றால், சருகைச் சேலைகளை அணிந்து, விலைமதிக்க முடியாத, ஜோலிக் கின்ற தங்க, வைர நகைகளை அணிந்து பவனி வருகின்ற காட்சியைமட்டுந்தான் தகவல் பகுதி காட்டுகின்றது. மற்ற நாட்டுத் தகவற் பகுதிகளெல்லாம் வெளிநாட்டு யாத்திரிகர் களைக் கவரக் கூடிய விதத்தில் அந்நாட்டுக் காட்சிகளைப் படம்பிடித்து உலகம் முழுவதும் காணச்செய்து வருகின்ற அதே நேரத்திலே, இங்கேயுள்ள தகவற் பகுதி நமது பிரதமர் எங்கு செல்கிறாரோ அவ்விடங்களைக் காட்டு கின்றது! மக்களை ஏமாற்றும் இவ்வேலையைத் தவிர தகவற் பகுதி செய்வதற்கு வேறு வேலை இல்லையா? இதே மாதிரியான ஏமாற்று வேலை களைச் செய்வதற்குத்தான் பத்திரிகைகளையும் எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முற்படுகின்றதா என்று கேட்க வேண்டியவர்களாக நாங்க ளிருக்கிறோம்.

இல்லை, உப சபாநாயகர் அவர்களே! நாட்டிலே வறுமையும் பஞ்சமும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான வாலிபர்கள் வேலையின்றித் தவிக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக ஏற்கெனவே வேலையிலிருந்தவர் கள் கூட இன்று வேலையிழந்து தவிக்க வேண் டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டினால் விலைவாசிகள் அதிகரித்துக் கொண்டு போகின்றன. இவைகளை யெல்லாம் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கின்றன. இச்செய்தி களைக் காணும் மக்கள் கொதிப்படைகிறார்கள். இத்தகைய செய்திகளை மறைப்பதற்கு, மக் களுடைய கண்ணிலிருந்து இவ்வுண்மைகளை மறைப்பதற்கு, மக்களுடைய கண்ணில் மண்ணைத் தூவுவதற்கு அரசாங்கம் பத்திரிகை களை எடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றதென்று தான் நான் கூற வேண்டியவகை இருக்கின் றேன். ஒரு புறத்தில், மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஆளும் கட்சிக்கு மாறாக எதிர்க்கட்சியினர் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் மக்கள் செவிக்கு எட்டாமற் தடுக்கச் செய்வதற்கான முயற்சி நடைபெறு கிறது; மறுபுறத்திலே, ஒரு பகுதியிலே மக்கள் செய்கின்ற கிளர்ச்சி மறு பகுதிக்கு தெரியாம லிருக்கவும் வளரும் வறுமையும் விலை வாசி களும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் அவற்றை எதிர்த்து மக்கள் செய்யும் கிளர்ச்சி யும் வெளித் தெரியாதபடி இருட்டடிப்புச்

செய்யவும் அரசாங்கம் முற்படுகின்றது. ஆன படியால்தான் மற்ற எதிர்க் கட்சிகளோடு சேர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தின் அக்கிரமக் கொள்கைகளை நாங்களும் எதிர்க்கின்றோம்.

எங்களுக்கு மாறாக பத்திரிகைகள் செய் கின்ற காரியங்கள் எத்தனையோ! ஒரு சந்தர்ப் பத்திலே, ஏன் சமீபத்திலே திருகோணமலே யில் நாங்கள் நாடத்திய வருடாந்த மகாநாட் டிச் செய்திகளைப் பத்திரிகைகள் திரித்து வெளி யிட்டன. அவற்றை நாங்கள் மறுத்துச் செய்திகளை வெளியிட்டோம். அம்மறுப்புக் களையும் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. ஆனால், பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தினால் நடத்தப்படுபவையாக இருந்திருந்தால் அம் மறுப்புக்களும் வந்திருக்காது. நான் நினைக் கின்றேன், இலங்கையிலே உள்ள எந்த அரசியற் கட்சியிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இந்தப் பத்திரிகைகளின் தாக்குதல்களுக்குள்ளான கட்சி இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சிதானென்று. அப்படியிருந்தாலும் எங்களைத் தாக்குகின்ற உரிமைகளைக் கூடப் பறிக்காதீர்கள் என்று தான் நான் அரசாங்கத்துக்குச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். எங்கள் கருத்துக்கு மாற்ற மான கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்படத் தான் வேண்டும். அந்த உரிமைக்காக நாம் வாதாட ஆயத்தமாக இருக்கின்றோம். ஏனென்றால், பல்வேறு கருத்துக்களைப் பரப்பு கின்ற அந்த அடிப்படை உரிமை எமது நாட் டிலே நிலவ வேண்டுமென்ற ஆர்வமுள்ளவர் கள் நாங்கள். அந்த ஜனநாயக உரிமை இல்லை யென்றால் சிறுபான்மை இனம் வேரோடு அழி யும் என்பதை நாமறிவோம். அதனால் தான்— ஜனநாயகம் இந்நாட்டிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான்—இந்த எதேச் சாதிகார நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து மற்றச் சக்திகள் எல்லாவற்றுடனும் தோளோடு தோள் நின்று போராடிக் கொண்டிருக்கின் றோம்; போராட ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்.

இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே முக் கியமான மூன்று அம்சங்கள் இடம் பெற்றி ருக்கின்றன. ஒன்று, நான் இப்பொழுது குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகள் சம்பந்தப்பட்டது. அடுத்தது, நமது பிரதம மந்திரியின் பெரும் சாதனையென்று தம்பட்டம் அடிக்கப்படுகின்ற இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தமாகும். இதை யொட்டிப் பல அங்கத்தவர்கள் பேசியிருந் தாலும் ஒரு சில கருத்துக்களை மாத்திரம் நான் இச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறவேண்டிய வகை இருக்கின்றேன்.

அனுமதிக்காததுமே கைபு

பீதுகி ஸேசுவை பிழைவு விவாடி

[அதேமனேயே இய.]

பத்திரிகைகளை எடுக்கும் திட்டம் எப்படி இந்நாட்டிலுள்ள அத்தனைபேருடையதும் சுதந்திரத்துக்கு உலை வைக்கும் திட்டமாயிருக்கின்றதோ, அதே போன்றுதான் இந்நாட்டின் மக்களான பத்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் மனித உரிமைக்கு உலை வைக்கும் திட்டமாக அமைந்திருக்கின்றது இந்த ஸ்ரீமாவோ-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம். மனித உரிமைச் சாசனத்துக்கு முற்றும் முரணாக, ஆடு மாடுகளை விலை கூறி விற்பதைப் போன்று, புதுடில்லியிலே, சாஸ்திரியாரும் இங்கிருந்து பறந்துசென்ற அம்மையாரும் தங்களுக்கிடையில் பேசி, திட்டம் தீட்டியிருக்கின்றார்கள். இதனை மனித உரிமையை மதிக்கும் எவரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. எனக்கு ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமாய் உள்ளது என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் சோசலிஸத்தைப் பற்றிப் பேசுவதுதான். சோசலிஸத்தின் அடிப்படை உழைப்பாளி. அவனின் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் மாத்திரமல்ல, சுரண்டலற்ற வாழ்வும் அவனுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பது தான் சோசலிஸத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை. இந்நாட்டின் செல்வத்தின் அறுபது சதவீதத்துக்கு மேற்பட்ட செல்வத்தை உற்பத்தி செய்பவன் மலைநாட்டுத் தொழிலாளி. அவனுக்கு உரிமை மறுப்பது தானா சோசலிஸம்? மாக்ஸீய் சித்தாந்தத்திலே, ஒரு பொருளின் பெறுமதி, அதை உற்பத்தி செய்ய எவ்வளவு உழைப்பு செலவாகின்றது என்பதில் தான் தங்கியிருக்கின்றது. அதை யொட்டித்தான் அந்த மாக்ஸீயத் தத்துவம் அமைந்திருக்கின்றது. ஆங்கிலத்திலே Labour Theory of Value என்று சொல்வார்கள். இந்நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் மூன்றிலிரண்டு பாகத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களின் உழைப்புக்கு மாதிரம் பெறுமதி இல்லையா?

சமீபத்திலே பத்திரிகைகளிலே படித்தேன், அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஓர் உதவி அமைச்சர் ஓரிடத்திலே பேசியிருக்கின்றார், இந்தத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் சகாய விலையிலே அரிசி பெறுகிறார்கள், வைத்திய வசதிகள் இலவசமாகப் பெறுகிறார்கள், அதனால் அரசாங்கத்துக்கு எத்தனையோ கோடி ரூபாய் நஷ்டமேற்படுகின்றதென்று. அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்துக்குக் காரணமாகிய தேயிலையையும், இறப்பரையும் உற்பத்தி

செய்து கொடுப்பவர்கள் இத்தொழிலாளர்கள் என்பதை மறந்து, அவர்களுக்குச் சலுகை விலையில் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது, இலவசமாக வைத்தியவசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன என்று பேசுகின்றார்கள். மந்திரிமார்களின் உபயோகத்துக்கென இறக்குமதி செய்யப்படும்—Holden, Mercedes Benz—கார்களை வாங்குவதற்குக் கூட அவர்களுடைய உழைப்பு இல்லாவிட்டால் எங்கிருந்து பணம் கிடைக்கும்? அவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். “Galley Slaves” எனப் படக்களைச் செலுத்துவதற்காக வைத்திருக்கப்படும் அடிமைகளைப் போல அவர்களுக்கு அரிசி கூடக் கொடுக்காமல் வேலை வாங்கலாம் என்று நினைக்கின்றீர்களா? இப்படிப் பேசுவதுதானா ஜனநாயகம்? [இடையீடு] அவர் ஒருவருக்குத் தான் நான் பேசுவது நன்றாகப் புரிகிறது போலத் தெரிகிறது. நான் கூறும் கருத்தின் அருமையை அறிந்து அதை அவர் ரசிக்கிறார் போலும்!

உப சபாநாயகரவர்களே, சமசுமாயக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இப் பிரச்சனையை யொட்டிக் கூறிய கருத்துக்களை இச் சபையிலும், மேல்சபையிலும் பல அங்கத்தவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள். இன்று இந்நாட்டின் பிரதம மந்திரிக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என முனைந்து செல்வபர்களுக்குத் தலைமை தாங்குகின்றார் கௌரவ தெகிவனா-கல்கிசை பிரதிநிதி. அவர் சிலவேளை, தாம் உத்தியோகப் பற்றற்ற பிரதமர் என்று தம்மை நினைக்கிறாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர் 1947 ஆம் ஆண்டில் என்ன சொன்னார்? அவர் அப்பொழுது Bolshevik Leninist Party of India என்ற கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தார்; அக் கட்சியின் இலங்கைக் கிளையின் உறுப்பினராக இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலே வீற்றிருந்தார். அந்த நேரத்திலே “எல்லையின்றித் தொழிலாளர்கள் இங்கு வர அனுமதிக்கப்பட வேண்டும், அத்தனை பேர்களுக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று அவர் கூறினார். அப்படிக்கூறிய அவர் தான் இன்று ஐந்தரை இலட்சம் பேர்களை நாடுகடத்த எங்களுடைய பிரதமர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு வந்து விட்டார் என்று எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்துகின்றார். விழுந்து வணங்காதது தான் குறை.

அனுபவங்களுக்கான கவிதை

உப சபாநாயகர்களே, இவர்களை வெறும் களி மண்ணால் ஆக்கப்பட்ட கால்களையுடைய கற்சிலைகளுக்குத் தான் ஒப்பிட வேண்டும். முழுவதும் கல்லினால் செய்யப்பட்ட சிலைகளாக இருந்தால் வெள்ளம் வந்த போதிலும் விழுந்து விட மாட்டா. மார்க்ஸிஸத் தலைவர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் களி மண்ணாலான கால்களையுடைய இக் கற்சிலைகள், இப்பொழுது பதவி மோகம் பிடித் தலையும் சிலைகளாக மாறிவிட்டதைக் கண்ணாடிக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது!

மலை நாட்டுத் தமிழ் பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உண்மையில் இந் நாட்டுக்கு எத்தகைய சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந் நாட்டின் பொருளாதார வரலாற்றைச் சரிவர அறிந்தவர்கள் எல்லோரும் உணர்வார்கள். இந் நாட்டில் இன்று நாம் காணும் தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களை ஆக்கியவர்கள் இவர்கள். அது மாத்திரமல்ல, இந் நாட்டில் பகிரங்க வேலைப் பகுதியினர் அமைத்த தெருக்களையும் புகையிரதப் பாதைகளையும் அமைக்கத் தங்கள் உயிரையும் உடலையும் அர்ப்பணித்த தொழிலாளர்களது மரபிலே வந்தவர்கள் இத் தொழிலாளர்கள் என்பதை ஒருபோதும் மறந்துவிட முடியாது. இவர்களைக் கூட்டங் கூட்டமாகக் கொண்டு வந்து தலைமன்னரிலே இறக்கி, ரோட்டுக்களையும் கோச்சிப் பாதைகளையும் அமைக்கும் வேலையிலீடுபடுத்தி, மலேரியாவுக்கும் வயிற்றோட்டம் போன்ற நோய்களுக்கும் பலியாக்கி இந்நாட்டு மண் முழுவதிலும் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்தாம் என்பதை இந்த வெறிபிடித்த ஆட்சிபீடம் மறந்து விட்டது. வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று மனித உரிமை பற்றிப் பேசுகிறார்கள். “ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கல்லடி” என்று சொன்னதைப் போல ஊருக்கு உபதேசம் செய்கிறார்கள் எங்கள் பிரதம அமைச்சர். உலகத்துக்கு உபதேசம்? தமிழிலே ஒரு பழமொழி யிருக்கிறது. “பெற்ற தாய் கிண்ணிப் பிச்சை எடுக்கத் தம்பி கும்ப கோணத்திலே அன்ன தானம் செய்கிறானாம்” என்று. அது போல, இந்நாட்டிலே மக்கள் உரிமைகளை மறுத்து, தென்னாபிரிக்காவிலே நடைபெறுகின்ற நிறத்திமிர் பிடித்த மலான் ஆட்சி ‘அபாதிட்’ கொள்கை போன்ற கொள்கையைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார் பிரதம அமைச்சர். சாம் ராஜியப் பிரதமர்கள் மகாநாட்டுக்கும் கட்சி

சீவூதி ஸேச்சவை பிழிவடி விவடி

சேரா நாடுகளின் மகாநாட்டுக்கும் இவர் சென்று உலகுக்கு உபதேசம் செய்வது விசித்திரமாக இருக்கின்றது.

உப சபாநாயகர் அவர்களே, உலக மகாநாடுகளுக்குச் சென்று தென்னாபிரிக்காவைக் கண்டிக்கிறார்கள். இங்கே தென்னாபிரிக்காவிலும் பார்க்க மோசமான கொள்கையைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். மலைநாட்டுத் தொழிலாளர் நாடற்றவர்கள் என்று சொல்லுவதே வெறும் பொய்யான பேச்சு. அவர்கள் இம் நாட்டின் பிரஜைகளாவதற்குப் பரிபூரண உரிமையுடையவர்கள். அவர்களிலே யாராவது தாமதம் இந்தியாவுக்குச் செல்ல விரும்பினால், அவ்வாறு செல்லுகின்ற உரிமையை இந்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். அதைவிட்டு, இந்நாட்டின் வளத்துக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்து இன்று கூட உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் இத்தொழிலாளர்களை—நடுங்கும் குளிரிலே, செங்குத்தான மலை உச்சிகளிலே ஏறி சாக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டு, சுமக்க முடியாத கூடைகளைத் தலைகளிலே சுமந்து கொழுந்து கிள்ளும் ஏழைப் பெண்களை—ஆடு மாடுகளைப் போல கப்பல்களிலே அடைத்து நாடு கடத்தும் அக்கிரமத்தை, மனித உரிமையை மதிக்கும் எவனாவது ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்றுதான் நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க வேண்டிய வகை இருக்கின்றேன்.

சமீபத்திலே, மேல்சபையில் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஓரறிக்கை விடுத்த எமது பிரதம அமைச்சர் ஒரு பெரிய அபாண்டமான கூற்றை வெளியிட்டார். “1947 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலே கண்டிப் பகுதியிலிருந்து ஏழு தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் மூலம் கண்டிச் சிங்கள மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் பிடுங்கப்பட்டது; பறிக்கப்பட்டது” என்று அவர் கூறினார். இது உண்மைக்கு முரணான ஒரு கூற்று. இந்நாட்டிலே நடைமுறையிலிருக்கின்ற சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தைப் பற்றி விசாரணை செய்ய இங்கு வந்த ஆணைக்குழு முன்னிலையில் அப்பொழுது ஐக்கிய இலங்கையிலிருந்த மந்திரி சபையின் சார்பிலே ஒரு திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. சோல்பரிக் குழுவின் அறிக்கையில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்படி, இந்திய வம்சா வழித் தமிழ் மக்களுக்குப் பதினான்கு ஸ்தானங்கள்

அருங்குருகுவே கலாவ

சீவூதி யோசனாவே பிழைவு விவாச

[அதேயமேயே மன்தி]

கிடைக்குமென்று காலஞ்சென்ற பிரதமர் திரு. பண்டாரநாயக்க அவர்களால் சோல்பரிக் குழுவினருக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. பதினான்கு ஸ்தானங்கள் இந்த மலைநாட்டுத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்குமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அரசியல் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை எங்கள் பிரதம மந்திரி அவர்கள் ஒரு வேளை அறிய மாட்டார் போலும். அதனை அவருக்கு எழுதியுக் கொடுத்தவர்கள் அதனை ஒருவேளை மறைத்திருப்பார்கள். அவருடைய கணவர், சோல்பரிக் குழுவின் முன்னிலையிலே என்ன கூறினார் என்பது பிரதமர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. 1960 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் நடந்தவைகள் பற்றித்தான் அவருக்குத் தெரியும். அதற்கு முன் நடந்தவைகள் அவருக்குத் தெரியாது போலும். ஆனால், இந்நாட்டின் அரசியற் சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் இதனை மறுக்க மாட்டார்கள், மறந்துவிட மாட்டார்கள்.

மலைநாட்டுத் தமிழர்களுக்கு பதினான்கு ஸ்தானங்கள் கிடைக்குமென்று சோல்பரிக் குழுவினர் முன்னிலையில் கூறப்பட்ட போதிலும் 1947 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே அவர்களுக்கு ஏழு ஸ்தானங்கள் தான் கிடைத்தன. கண்டிச் சிங்கள மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தை அவர்கள் அபகரித்துக் கொண்டார்கள் என்று கூறுவது சுத்த அபத்தமான, உண்மைக்கு மாறான விஷயம் என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

நாட்டின் அரசியற் சட்டப்படி தொகுதிகள் எவ்வாறு பிரிக்கப்படுகின்றன? ஒரு மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த மாகாணத்திலுள்ள சனத்தொகையில் 75 ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு தொகுதியாகவும் 1000 சதுர மைலுக்கு ஒரு தொகுதியாகவும் கணக்குப் போட்டு தொகுதிகள் பிரிப்பது தான் இலங்கை அரசியல் சட்டத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, நடைமுறையிலே இருக்க வேண்டிய முறை. அந்த முறைப்படி ஊவா மாகாணத்தையும் மத்திய மாகாணத்தையும் சப்ரகமுவா மாகாணத்தையும் கணக்கெடுத்த பொழுது இந்தப் பத்திலட்சம் தமிழ் மக்களையும் சேர்த்துத்தான் கணக்கிட்டார்கள். அந்தப் பத்திலட்சம் பேரையும் கணக்கில் வைத்துத்தான் கிட்டத்தட்ட பதின்மூன்று தொகுதிகளுக்கு

மேல் இந்த மூன்று மாகாணங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை மறந்தோ என்னவோ தான் நமது பிரதமர் அவர்கள் மேற்சபையிலே இவ்விதம் பேசியிருக்கிறார். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பதின்மூன்று, பதினான்கு ஸ்தானங்களும் இன்று எண்ணிக்கைக்கு மேலாக அம்மாகாணங்களிலே வாழும் சிங்கள மக்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனால் கரையோர மாகாணங்களிலே வாழும் சிங்கள மக்கள் தங்களின் விகிதாசாரத்துக் கேற்பப் பிரதிநிதித்துவம் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனை இந்நாட்டின் அரசியல் நிலையைச் சரிவரப் புரிந்துகொண்டவர்கள் அறிவார்கள். இந்த நிலையை உணராமல் ஏழு ஸ்தானங்களை மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் அபகரித்துக் கொண்டார்கள் என்று கூறுவது எவ்வளவு தூரம் உண்மைக்கு மாறானது என்பதை கௌரவ அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதே போன்று தான் இவர்கள் இந்நாட்டு மக்களோடு கலந்து கொள்ள மறுக்கின்றார்கள் என்று கூறுவதும். இந்நாட்டு மக்கள் என்று கூறும்பொழுது யாரைக் கூறுகின்றார்கள்? இந்நாட்டிலே இரண்டு மொழியைப் பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். ஒன்று சிங்கள மொழி. மற்றது தமிழ் மொழி. இந்நாட்டு மக்கள் என்று கூறும்பொழுது இந்த இரண்டு மொழிகளையும் பேசுகின்ற மக்களையும் ஒன்று சேர்த்துத்தான் கூறுகின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் எந்த வகையிலே இந்நாட்டு மக்களுடன் சேர மறுக்கிறார்கள்? கண்டியிலே போய் வியாபாரம் செய்கின்ற யாழ்ப்பாணத் தமிழனைப் போல, கண்டியிலே தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் இந்திய வம்சாவளியினரான தோட்டத் தொழிலாளர்களும் இந்நாட்டுப் பிரஜைகளாக ஏன் இருக்க முடியாது? ஆனால், உண்மையில் ஒரேயொரு அடிப்படையிலே தான் இச் சித்தாந்தம் எழுந்தது என்பதை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இந்நாட்டுக்கு உரிய இனம் ஒரேயொரு இனம் என்ற கருத்தில்தான் இக் கூற்று எழுந்திருக்கின்றது. அதாவது சிங்கள மொழி பேசும் மக்கள் மாத்திரம் தான் இந்நாட்டுக்குரியவர்கள். இத் தொழிலாளர்கள் சிங்களவர்களாக மாற மறுக்கும் காரணத்தினால்

அவர்களுடைய கலாச்சாரம்

சீனாக்களின் கலாச்சாரம்

அவர்கள் இந்நாட்டு மக்களுடன் இரண்டறக் கலக்க மறுக்கிறார்கள் என்று கூறுகின்ற ஒரு பிழையான அடிப்படையில் தான் இது எழுந்திருக்கின்றது. இந் நாடு சிங்கள மக்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும், இஸ்லாமிய மக்களுக்கும், பறங்கி மக்களுக்கும், மலாய் மக்களுக்கும்—பொதுவில் எல்லா இன மக்களுக்கும்—சொந்தமான நாடு என்று சோல்பரிக் குழு முன் கூறியிருக்க, கடந்த காலத்தில் இந் நாட்டின் தலைவர்கள் என்று தங்களைக் காட்டிக் கொண்டவர்கள் கூறியிருக்க, இந்திய வம்சாவழியினரான, தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தமிழ்பேசும் மக்கள் இங்குள்ள பெரும்பான்மை இன மக்களுடன் இரண்டறக் கலக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். அவர்கள் இந் நாட்டு மக்களில் ஒரு பகுதியினர். பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியினர். அவர்களை எந்தச் சக்தியாலும் இந்த நாட்டை விட்டு அனுப்ப முடியாது. சாஸ்திரி வரவேற்கலாம். சிறிமாவோ அனுப்ப விரும்பலாம். ஆனால், அவர்கள் விரும்பாமல், அவர்களை ஒரு போதும் இந் நாட்டை விட்டு அனுப்ப முடியாது என்று இந் நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். சரித்திரத்துக்கு முற்பட்ட காலந்தொடக்கம் வாழ்ந்து வருபவர்கள் இவர்கள். காலத்துக்குக் காலம் பலர் வந்திருக்கலாம். சிங்களப் பிரதேசத்துக்கு வந்தவர்கள் சிங்கள மக்களோடு நன்றாகக் கலந்திருக்கலாம். தமிழ்ப் பகுதிக்கு வந்தவர்கள் தமிழ் மக்களோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கலாம். ஆனால் சரித்திரம் அறிந்த காலந்தொடக்கம் இவர்கள் இந்நாட்டிலே வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது மாத்திரம் மறுக்க முடியாத உண்மை. “ஓர் இனம், ஒரு மதம், ஒரு மொழி” என்று சொல்லி இந்நாட்டை அதற்கமைய மாற்றியமைக்க முயல்வது கடைசியில் இந்நாட்டைப் பிளப்பதாக முடியுமே தவிர, ஒருபோதுமே தமிழ் பேசும் இனத்தை அழிப்பதாக முடியாது.

உப சபாநாயகர்களே, இந்த மலை நாட்டுத் தமிழர் பிரச்சனையை ஒரு மனிதப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல், பண்டமாற்று வியாபாரம் போலக் கவனிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள் இரு தேசப் பிரதமர்களும். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கூறினது பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே மூன்றாவது அம்சமாக, பௌத்த மதத்தை அரசாங்க மதமாக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் ஆச்சரியமென்னவென்றால், “மதம் மக்களுக்கு அபின்” என்று கூறிய மார்க்ஸியவாதிகள், கௌரவ தெகிவலை-கல்கிசைப் பிரதிநிதி, கௌரவ நிதி அமைச்சர் போன்றவர்கள். மதம் மக்களை மயக்கும் அபின் என்ற கொள்கையில் ஊறியவர்கள் அவர்கள். இவர்கள் கூட இதனை வரவேற்றார்கள். ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியம் இது. “மக்கள் அவர்களுடைய கஷ்டங்களிலிருந்து, வறுமையிலிருந்து தம்மை மறந்து, தாங்கள் சுரண்டப்படுகின்றோம் என்பதை அவர்கள் உணராது மறைப்பதற்காக மதத்தை முதலாளி வர்க்கம் உபயோகிக்கின்ற” தென்று கால் மாக்ஸ் கூறினார். இன்று இந்நாட்டிலுள்ள விசித்திரம் என்ன வென்றால், முதலாளி வர்க்கத்தின் விரோதிகள் நாங்கள் என்று தம்மைக் கூறுகின்ற, சோசலிச வாதிகள் நாங்கள் என்று தம்மைக் கூறுகின்ற, இந்த அரசாங்கத்தினர் மதத்தை உபயோகித்து மக்களை மயக்கப் பார்க்கின்றனர். எதற்கு? இரண்டு காரியங்களுக்கு மதத்தை உபயோகிக்கின்றது. மக்களை மயக்க மதுவை உபயோகித்துப் பார்த்தார்கள். அது சரிவரவில்லை. அதைவிட்டு, இப்பொழுது மதம் என்ற அபினை உபயோகிக்கப் பார்க்கிறார்கள். மக்களை மயக்கி அவர்களின் அறிவுகளை அகற்றி அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதற்கு மாக்ஸிய வாதிகள் இந்த மதம் என்ற அபினை உபயோகிக்கின்ற விசித்திர நிலைக்கு இலங்கை மாறிவிட்டது!

இந்நாட்டிலே நான்கு பெரிய மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழுகிறார்கள். பௌத்த மக்கள், இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள்—இவர்களில் இரண்டு பிரிவினர். கத்தோலிக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், புரட்டஸ்தனிசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—இஸ்லாமியர் ஆகியோர் இங்கு வாழுகிறார்கள். இந்நாட்டில் நடைமுறையிலிருக்கின்ற அரசியல் அமைப்பின் கீழ் எந்த மனிதனுடைய மத உரிமையிலும் தலையிடும் அதிகாரம் எந்த அரசாங்கத்துக்குங் கிடையாது, அரசியல் சட்டத்தின் 29 ஆம் பிரிவின்படி. இன்று பெரும் சிக்கலிலே மாட்டிக் கொண்ட அரசாங்கம் அரசியல் அமைப்பின் அந்தப் பிரிவிலே கூட கைவைக்க முனைந்திருக்கிறது. மதத்தைத் தருகிறோம், உங்

அனுவினாருவானே கலெ

புதுதி யோகலெ பிலெடி விவாடி

[அபிபீகலெ மலெ]

களுடைய மதியைப் பறிகொடுத்து உங்கள் கையிலே இருக்கின்ற அதிகாரத்தைத் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு நிற்கிறது.

இந்நாட்டிலிருந்த அந்நிய ஆட்சிகளின் கீழே இந்நாட்டு மக்களுடைய மதங்கள் ஓரளவுக்கு நசுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது உண்மை. போத்துக்கீச ஆட்சிக் காலத்தில் பெளத்தம், இந்து, இஸ்லாம் ஆகிய மதங்கள் நசுக்கப்பட்டன. டச்சுக் காரர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் பெளத்தம், இந்து, இஸ்லாம், கத்தோலிக்க மதங்கள் நசுக்கப்பட்டன. ஆனால், ஆங்கிலேய ஆட்சியிலே மத சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது; பாதுகாப்பளிக்கப் பட்டது. எந்த மனிதனுடைய மத சுதந்திரத் திலும் தலையிடாமல் நிர்வாகம் நடைபெற்று வந்தது. ஆனால் இன்று, பெளத்த மதம் அரசாங்க மதம் என்று பிரகடனப் படுத்தப்படுவதற்கு முன்பே என்ன நடைபெறுகின்ற தென்பதை நான் இச்சபையிலே சொல்லிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருகோணமலையிலே கோணேசர் ஆலயம் ஒன்றிருக்கின்றது. இராமாயண காலம் தொடக்கம் இந்துக்களுக்கு ஒரு புனித ஆலயமாக விளங்கி வருகின்றது இது. மகாவம்ச காலத்துக்கு முற்பட்டது இராமாயணம் என்பதைச் சிறு குழந்தைகளும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். அந்தக் காலந் தொடக்கம் இந்துக்களின் ஒரு புனித ஆலயமாக விளங்கும் இந்தக் கோணேசர் ஆலயம், ஆறாம் ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் தென் இந்தியாவில் வாழ்ந்த சமய சூரவர்களினால் தேவாரம் பாடப்பெற்றது. போத்துக்கீசர் ஆட்சியிலே இவ்வாலயம் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கப்பட்டு, இதன் கற்கள் பிறட்டிற் கோட்டையைக் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டன. அந்தக் கோயிலிலே வைத்து வணங்கப்பட்ட லிங்கம் கடலிலே வீசியெறியப் பட்டது. இப்பொழுது அந்த ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலயத்தை இந்துக்கள் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரத்து ஐந்துறு, மூவாயிரம் ஆண்டுகளாகப் புனித ஸ்தலமாகக் கருதி வழிபட்டு வருகின்றார்கள். எனவே அதனை இந்துக்களின் புனித ஸ்தலமாக வைத்து வணங்க வழி செய்து தரவேண்டுமென்று பரிபாலன சபை யினர் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

ஆனால், சென்ற நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னர் அங்கு என்ன நடந்தது? அங்கே ஒரு சிறிய மலை உண்டு. அதனை அருள்மலை என்று அழைப்பர். கடலிலே இருந்து எடுக்கப் பட்ட அந்த லிங்கத்தை அந்த அருள்மலையிலே பிரதிஷ்டை செய்து இந்துக்கள் வணங்கி வருகின்றார்கள். நான்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னர் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார நிரந்தரக் காரியதரிசி திருவாளர் என். கியூ. டயஸ் இந்துக்களின் புனித ஸ்தலமாகக் கருதப்பட்ட அந்த மலைக்கு எவரையும் செல்லவிடாமல் இராணுவத்தைப்போட்டுத் தடுத்துவிட்டார். அந்த வழிபடும் இடத்துக்குத் தீபமேற்ற ஓர் அர்ச்சகர் கூடச் செல்லாமல் தடுத்துவிட்டார். அங்கு ஒரு “சேச் லைட்” டை (Search light) வைக்கப் போகிறார்களாம். எதனைப் பார்ப்பதற்கோ தெரியாது.

னே. துரைசுரநாம மலெ. (பேட்டி
வூட்டி)

(திரு. கே. துரைசுரநாம—பருத்தித்துறை)
(Mr. K. Thurairatnam—Point Pedro)

பொக்கட்டைப் பார்க்க.

அபிபீகலெ மலெ.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

எதனைப் பார்க்க?

துரைசுரநாம மலெ.

(திரு. துரைசுரநாம)
(Mr. Thurairatnam)

பொக்கட்டைப் பார்க்க!

அபிபீகலெ மலெ.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

எதனைப் பார்க்கவோ எனக்குத் தெரியாது. அருள்மலை உச்சியிலே ஒரு ஆராய்ச்சி வெளிச் சத்தை அமைத்து அங்கு இந்துக்கள் வழிபடாமல் தடுக்க முனைகிறார்கள். சென்ற திங்கட்கிழமை திருகோணமலை அரசாங்க அதிபரை திருகோணமலைப் பிரதிநிதி (திரு. எஸ். எம். மாணிக்கராஜா) அவர்களும் மேற்படி கோயிலின் பரிபாலனச் சபையினரும் சென்று கண்டு இந்த அக்கிரமத்தைப் பற்றி முறையிட்டார்கள். அதற்கு அவர் சொன்னார், “நான் என்ன செய்ய” நிரந்தரக்காரியதரிசி என். கியூ. டயஸ் அவர்களின் கட்டளைப்படிதான் நான் நடக்கிறேன்” என்று.

ஐஸ்வர்யாவுடைய கவிதை—

ராமானிசுமி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

N. Q. Dias is ruling the country.

தூரதிராசுமி மஹா.

(திரு. துரைரத்னம்)
(Mr. Thurairatnam)
Ruining.

அமிர்தலிங்கம் மஹா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

இவ்விதமாக மற்ற மதங்களை அழிப்பது தான் ஜனநாயகம். இதுதான் சோசலிசம்?

அது மாத்திரமல்ல. அந்த ஆலயத்தின் பகுதிகளை அந்நியரான போர்த்துக்கேயர் இடித்துத் தள்ளினார்கள். அந்த ஆலயத்தின் கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டது அந்தக் கோட்டை. அந்தப் பிரதேசத்தை இந்துக்களின் புனித ஸ்தலமாகப் பிரகடனப்படுத்துங்கள் என்று உள்நாட்டி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு அவர் ஏதோ வசை பாடியிருக்கிறார். மேற்சபையில் உண்மைக்கு மாறான கூற்றுக்களைக் கூறியிருக்கிறார். திரு. கோணமலையில் சிங்கள மொழிக்கு இடமில்லையாம் என்று சுத்தப் பொய்யான கூற்றுக்களைக் கூறியிருக்கிறார். நான் சென்ற திங்கட்கிழமை திரு. கோணமலை வாடிஷீட்டிலிருந்தேன். அந்த வாடிஷீட்டின் பெயர்ப் பலகை கூட மூன்று மொழிகளிலும் போடப்பட்டிருக்கின்றது. அதே போலத்தான் மற்றும் விஷயங்களையும் செய்து கொண்டு போகின்றார்கள். சிங்கள மக்களுக்குச் சிங்கள மொழி எப்படியோ அதே போன்றுதான் தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ் மொழியும் என்று நம்புபவர்கள் நாங்கள். சிங்கள மக்களின் மொழி உரிமையை மறுக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் கொள்கை அல்ல. இதனை விட்டு இவ்விஷயங்களை மறைப்பதற்காகத் திரு. கோணமலை நகரசபைத் தலைவர் மீது அபாண்டமான, பொய்யான பழியை உள்நாட்டி அமைச்சர் மேற்சபையிலே சுமத்தியிருப்பது வெட்கத்துக்கும் வேதனைக்குரிய விஷயம்.

ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் என்ற கதையை நாங்கள் சிறு பிள்ளைகளாக இருக்கும் பொழுது படித்திருக்கிறோம். ஆட்டுக்குட்டி ஒன்று பள்ளமான இடத்தில் நின்று தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஓநாய் உயரமான இடத்தில் நின்று தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆட்டுக்குட்டியை உண்ண விரும்பிய ஓநாய், அதனைப் பார்த்து நீ ஏன் என் தண்ணீரைக் கலக்குகின்றாய் என்று கோபித்தது. அதற்கு ஆட்டுக்குட்டி “நான் பள்ளத்தில் நின்று தண்ணீர் குடிக்கிறேன், நீங்கள் உயரத்தில் நின்று தண்ணீர் குடிக்கிறீர்கள். நான் எப்படி தண்ணீரைக் கலக்க முடியும்” என்று கேட்டது. “நீ சில மாதங்களுக்கு முன் என்னைத் தூஷித்தாய்” என்று ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டியிடம் கூறியது. “நான் அப்பொழுது பிறக்கவே இல்லையே” என்றது ஆட்டுக்குட்டி. “நீ தூஷித்திரா விட்டாலும் உன் அப்பன் அல்லது பாட்டன் தூஷித்திருப்பான்” என்று சொல்லி அந்த ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டியைப் பிடித்துத் தின்றது என்பது சிறு பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லும் கதை. அது போலத்தான் எங்களது உள்நாட்டு, உள்நாட்டி மந்திரியும் கதை சொல்கிறார். தமிழ் பேசும் மக்களை நசுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு சாட்டு வேண்டும் அவருக்கு. சாட்டு என்ன? திரு. கோணமலையிலே சிங்கள மக்களுக்கு அநியாயம் செய்கிறார்களாம். யார் செய்கிறார்கள்? போய்ப் பார்க்கட்டும். பார்த்துவிட்டுக் கூறட்டும் என்று இந்த உள்நாட்டு மந்திரிக்கு நாங்கள் சவால்விட்டுக் கேட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இங்கே தமக்குச் சலுகை தேடிவரும் யாராவது இரண்டொருவருடைய கூற்றை நம்பி, உண்மையை அறிய விரும்பாது, இந்நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்குமே தான் மந்திரி என்பதையும் மறந்து, ஒரு தலைப்பட்சமாக இவர் சென்றேறும் சபையிலே, அங்கே யில்லாத ஒருவரைப் பற்றி பேசியது வெட்கப் படக்கூடிய செயலாகும்.

ராமானிசுமி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

கேவலம்.

அமிர்தலிங்கம் மஹா.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. Amirthalingam)

கேவலமான அரசாங்கத்திலே கேவலத்தைத் தவிர வேறு எதை எதிர்பார்க்க முடியும்? தமிழிலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்—“அத்திப் பழத்தைப் பிய்த்தால் அத் தனையும் சொத்தை” என்று. அது தவிர இன்னும் ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. “மயிர்

அனுஷ்டிதாநுஷ்டானே கலாவ

சீவநி யோஜனாவ பிபேஷே விபேஷ

[அபிநேயகே மன.]

களைபவனுடைய குப்பையைக் கிளறினால் அத்தனையும் மயிராகத்தான் வரும்” என்று. சவரத் தொழில் செய்பவனுடைய வீட்டில் போய் குப்பையைக் கிளறினால் அத்தனையும் மயிராகத்தான் இருக்கும். அது போல் இந்த அரசாங்கத்தின் குப்பையைக் கிளறப் போனால் அத்தனையும் பொய்யும், பித்தலாட்டமும், புரட்டுமாகத் தான் இருக்குமே தவிர வேறு ஒன்றுமாக இருக்க முடியாது என்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

துரைரத்னம் மன.

(திரு. துரைரத்னம்)

(Mr. Thurairatnam)

காரியப்பர்—

அமிர்தலிங்கம் மன.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

ஆமாம். இந்த அரசாங்கம் தனது தகுதிக் கேற்ற ஒருவரை கல்முனைப் பட்டினசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட தனது அபேட்சகராக நியமித்ததைப் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டுமென்று கௌரவ பருத்தித்துறைப் பிரதிநிதி (திரு. கே. துரைரத்னம்) கூறுகின்றார்.

உப சபாநாயகரவர்களே, கல்முனைத் தொகுதியின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகவும், ஒரு காலத்தில் உப மந்திரியாகவும்—

ராசமானிக்கம் மன.

(திரு. இராசமானிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

பதில் மந்திரி.

அமிர்தலிங்கம் மன.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

பதில் மந்திரியாகவும் இருந்து லஞ்ச ஊழலில் பிடிபட்டு குற்றவாளி என நிரூபிக்கப்பட்ட ஒருவரைத் தேடிப்பிடித்து எங்கள் குழுவுக்கு ஏற்றவன் நீ தான் என்று ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி கல்முனைப் பட்டினசபைத் தேர்தலில் தனது அபேட்சகராக நியமித்திருக்கின்றது. ஆங்கிலத்திலே,

‘Tell me who your friends are, I will tell you who you are’ என்று ஒரு வழக்கு இருக்கின்றது. அதாவது ‘உனது கூட்டாளி யாரென்று சொல், நீ யார் என்று சொல்லிவிடுகின்றேன்’ என்று அதைத் தமிழில் சொல்லலாம். இங்கே அரசாங்கத்

தின் கூட்டாளி யாரென்று பார்த்தால், இலஞ்சத்திலே குற்றவாளியாகக் காணப்பட்ட எம். எஸ். காரியப்பர். இந்த அரசாங்கத்துடைய கூட்டாளிகள், அதே கூட்டணியில் சேர்ந்தவர்கள் என்பது பற்றி எவரும் சந்தேகம் கொள்ளத் தேவையில்லை.

உப சபாநாயகரவர்களே, இதுவரை நான் கூறியதன் சாரம், இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே கூறப்பட்ட மூன்று முக்கிய அம்சங்களை எதிர்க்கிறோம் என்பது. பத்திரிகைகளை எடுத்து, மக்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற அக்கிரமத்தை எதிர்க்கின்றோம். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் என்ற பெயரிலே இந்த நாட்டுச் செல்வ வளத்துக்காக உழைத்து, இந் நாட்டுச் செல்வத்தின் மூன்றில் இரண்டு பங்கை உற்பத்தி செய்து, இந்த நாட்டுக்காக தமது உடலையும், உயிரையும் அர்ப்பணித்த இலட்சோப லட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுடைய வம்சாவழியினரை நாட்டை விட்டுக் கப்பலேற்றி நாடு கடத்துகின்ற அக்கிரமத் திட்டத்தை எதிர்க்கின்றோம். பாரதியார் கூறியது போல, “எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே” என உரிமை பாராட்டக் கூடிய இந் நாட்டிலிருந்து “அவர் முந்தையர் வாழ்ந்த” இந்நாட்டிலிருந்து, மடிந்து அவர்களது உடல்கள் புதைக்கப்பட்ட இப் பொன்னாட்டிலிருந்து—அவர்களை அக்கிரமமாக வெளியேற்றுகின்ற, ஒரு மனித உரிமைக்கு மாறான ஒப்பந்தத்தைச் செய்து விட்டோம் என்று பாராட்டுகின்ற அந்த ஒப்பந்தத்தையும், மக்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகின்ற பொருளாதார இன்னல்களை மறக்கச் செய்ய, அவர்களின் மதியை இழக்க வைக்கப் பௌத்தத்தை உபயோகித்து அதன் மூலம் இந்நாட்டு மக்களின் மதங்களை அழிக்க முன்வருகின்ற அக்கிரமத்தையும் நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம்; கடைசி மூச்சு வரையும் எதிர்ப்போம். இந்நாட்டுச் சிறு பான்மை மக்களின் மனித நீதி, ஜனநாயக நீதி, சட்டபூர்வமான நீதி கிடைக்கும்வரைக்கும் இந்நாட்டிலே எல்லா இனத்தினரும் சரிநிகர் சமமான வாழும் நிலை கிடைக்கும் மட்டும் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருப்போம் என்று கூறி, சிம்மாசனப் பிரசங்க நன்றியுரைக்குத் திருத்தமாகக் கொடும்பு தெற்கு முதல் அங்கத்தவர் (திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) அவர்கள் இங்கே பிரேரித்திருக்கும் திருத்தப் பிரேரணையை நான் அனுவதிக்கின்றேன்.

අනුමතකරනුමාගේ කථාව

සංශෝධනය සහතිමුඛ කරන ලදී.

திருத்தம் எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Amendment proposed.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy-Speaker)

Order, please! The main Motion, with the Amendments, is before the House for discussion.

අ. හා. 7.19

එම්. සමරවීර මයා. (මාතර)

(திரு. எம். சமரவீர—மாத்தறை)

(Mr. M. Samaraweera—Matara)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විනාඩි 5 ක් පමණයි මා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. මා අළුත් යහළුවකු නොවන බව කල්පනා කොට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මා කියන දේවලට හොඳින් ඇහුම්කන් දෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මා මුල සිටම හවුල් ආණ්ඩු ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව සිටි කෙනකු බව ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත්, මුළු සභාවත් හොඳින් දන්නවා ඇති. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මහජනයාගෙන් ඡන්දය ඉල්ලන අවස්ථාවේදීත්, මහජනයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඡන්දය දෙන අවස්ථාවේදීත් හවුල් රජයක් ඇති කිරීම පිළිබඳ හැඟීමක් තිබුණේ නැහැ. මහජනයාත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් එවැන්නක් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. 1960 ජූලි මාසයේ මහා මැතිවරණය සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විසින් නිකුත් කරන ලද ප්‍රකාශනයෙන් කොටසක් මා දැන් කිය වන්නට කැමතියි. ප්‍රකාශනයේ 5 වැනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා.

“ඒ නිර්භීත අවංක ක්‍රියාවන් නිසා මහජනයාගේ ප්‍රසංසාව හා ආශීර්වාදය ලබා ගත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මගින් අද නැවතත් මහජනතාව දුකින් මුදා ගැනීම සඳහා එම පක්ෂයේ ස්වාධීන ශක්ති මත් සමාජවාදී රජයක් ගොඩ නැගීමට ඉදිරිපත් වී සිටිමු. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම රජයක් සාදා ගැනීමට ජනතාවට උපකාර කිරීම පිණිස බන පති ක්‍රමය හා පෙඩරල් ක්‍රමය පරාජය කිරීමටත් අප පක්ෂයට හැකි තරම් ආසන ලබා ගැනීමටත් ජාති හේද වාදයෙන් හා බනපති වාදයෙන් තොර ඇතැම් පක්ෂ සමඟ මැතිවරණ ගැටුම් වැළැක්වීමේ සම්මුතියක්ද ඇති කර ගනිමු.”

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම රජයක් සාදා ගැනීමට” යන්න මා නැවත වරක් උච්ඡාරණය කරනවා. මහජනයාගෙන් අප ඡන්දය ඉල්ලා සිටියේ ඉහත සඳහන් පොරොන්දුව උඩයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමේ පොරොන්දුව උඩයි. ඒ විධියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීම වැඩි දුරටත් සරි කර ගැනීම පිණිස වෙනත් පක්ෂ සමඟ තරඟ වැළැක්වීමේ ගිවිසුම් ඇති කර ගන්නා. ඊට වැඩි යමක් කිසිම අවස්ථාවක ඇති කර ගන්නේ නැහැ. ඊට වැඩි යමක් කිසිම අවස්ථාවක බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. එම නිසා දැන් ඇති කොට තිබෙන හවුල් ආණ්ඩුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේම ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීම සඳහා මහජනයා දුන් සහයෝගය අනුව සිදු නොවූවක් බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඡන්ද බලය මගින් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්නට මාක්ස්වාදී සමසමාජ පක්ෂය—ඒ පක්ෂය ගැන පමණයි, මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නේ—උත්සාහ කළ නමුත් මහජනයා විසින් ඒ පක්ෂය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට යෙදුණා. මේ ආණ්ඩුවට ඇතුළු වීමට ඒ අයට බලය ලැබුණේ කාගෙන්ද? මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් වුවමනා නම් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර නැවත වතාවක් මහජනයාගෙන් අවසරය ලබා ගත යුතු බව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ගරු අගමැතිනියට දැනුම් දිය යුතුව තිබෙනවා. අප මේ අවස්ථාවේදී සමසමාජ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දොස් කියන එක හරි නැහැ. අවුරුදු 25 ක් තිස්සේ සමසමාජ පක්ෂයේ උදවියට කරන්න බැරිව තිබුණු දෙයක් කරන්නට අප ඉඩ දුන්නා නම් ඒක ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අප කළ මෝඩකමක් පමණයි. අප කළ මෝඩකම උඩින් දැන් උත්තරාගෝලයේ දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යොදාගෙන යනවා. දැකැත්ත බෙල්ලට දමා මිටියෙන් ඔළුවට ගසන බව එක පැත්තකින් ඇසෙනවා. තවත් පැත්තකින් පත්‍ර ගන්නවා යයි කියන අතර ලේක්හවුස් එක රතු බලකොටුවක් කරනවා යයි තමුත්තාන්සේලාගේ නායකයින් කියනවා. මහජනයා අපට ඡන්දය දුන්නේ රතු බලකොටු හඳුන්වද? මාතර ජනතාව මට ඡන්දය දුන්නේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[සමරවීර මයා.]

ඒකට නොවෙයි. රතු බලකොටු කැඩූ අපි රතු බලකොටු හදන්ට ඉඩ නොදෙන බව කියන්ට කැමතියි.

නිල් ද අල්විස් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫)

(Mr. Neal de Alwis)

තමුත්තාන්සේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ඉන්න කොටත් මාතර ජනතාව ඡන්දය දුන්න.

සමරවීර මයා.

(ක්‍රි. ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫)

(Mr. Samaraweera)

ඒ නිසා තමයි, මම වැඩියෙන් තමුත්තාන්සේලාගේ හොඳ තරක දන්නෙ. මේ උදවිය ආණ්ඩුව ඇතුළට ගන්ට ලැහැස්ති වන විටත් මා කියා සිටිය, අනික් උදවියට වැඩිය ඒ උදවියගෙ හොඳ තරක දන්නෙ මමය, මා කියන දේ අහන්නය, සිල් ගත් මුහුණුවරක් පෙන්නුවත් කොටියගෙ පුල්ලි කවදාවත් වෙනස් කරන්ට බැරිය කියා. මා කියන්නෙ පත්‍ර පතන ගැන හෝ වෙනත් යම් පුද්ගලික දෙයක් ගැන හෝ නොවෙයි. අද මහජනයාට නොයෙක් විධියේ හිරිහැර කරගෙන යනව.

නිල් ද අල්විස් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫)

(Mr. Neal de Alwis)

මුලින් යෝජනා කළේ සමසමාජ පක්ෂය යන්ට ඉස්සෙල්ල.

සමරවීර මයා.

(ක්‍රි. ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫)

(Mr. Samaraweera)

තමුත්තාන්සේට කථා කරන්ට අවසා වක් තිබෙනවනෙ. තමුත්තාන්සේ කථා කරන විට මා අවහිර කළේ නැහැ. කරුණා කර මට කථා කරන්ට ඉඩ දෙන්න. මහ ජනයා තමුත්තාන්සේලාට ඡන්දය දුන්නෙ මොන හේතුවක් උඩදැයි කල්පනා කර බලන මෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටි නව. සමසමාජ රතු බලකොටු හදන්නටද මහජනතාව තමුත්තාන්සේලාට ඡන්දය දුන්නෙ? දැකැතිවලින් මිනිසුන්ගෙ බෙලි කපා, මිටිවලින් ඔළු පොඩි කරන්ටද? එසේ නැත්නම් දිවංගත අගමැතිතුමාගෙ ප්‍රතිපත්ති අනුව වැඩ කරන්ටද? දිවංගත

අගමැතිතුමාගේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුව වැඩ කරගෙන යන්ටයි—ඒකෙ යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන්නට පුළුවන්; ඒක වෙන දෙයක්—මහජනයා තමුත්තාන්සේලාට ආණ්ඩු බලය දුන්නෙ. තමුත්තාන්සේලා අද මේ කරගෙන යන හිතුවක්කාර වැඩ පිළිවෙළට මහජනයා අනුමැතිය දුන්නාදැයි මොහොතක් කල්පනා කර බලන්න.

පක්ෂය ගැන නොයෙක් දේ කියන්ට පුළුවනි. “මම කවුරුවත් කියන දෙයක් අහන්නෙ නැත, හෘදය සාක්ෂියට අනුව කටයුතු කරනවා” යයි ගරු අගමැතිනිය කියනව නම්, තමුත්තාන්සේලාට මොකද බැරි හෘදය සාක්ෂියට අනුව වැඩ කරන්ට කියා මා අහනව. අගමැතිනිය පිටරට යන්ට කලින් ප්‍රසිඩියෝ කළ ප්‍රකාශයක් තමයි, “මම කවුරුවත් කියන දෙයක් අහන්නෙ නැත, හෘදය සාක්ෂියට අනුව වැඩ කරනවා” කියන එක. වරදක් නැහැ. හෘදය සාක්ෂියට අනුව තමයි, අපි කවුරුත් ක්‍රියා කරන්ට ඕනෑ. හෘදය සාක්ෂියට අනුව අගමැතිනියට ක්‍රියා කරන්ට පුළුවන් නම් තමුත්තාන්සේලාට අපටත් ඒ බලය තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා අපත් මෙවැනි අවසාවකදී පක්ෂයේ නායකාවගේ අඩි පාරේ ගියාට වරදක් නැහැ. මීට වැඩියෙ මා කථා කරන්ට යන්නෙ නැහැ. මා කලින් කීවාක් මෙන් විස්තර කියන්ට බලා පොරොන්තු වෙන්නෙ නැහැ. රටට, ජාතියට, ආගමට සාපයක් වුණු මේ හවුල් රජයට විරුද්ධව මගේ ඡන්දය පාවිච්චි කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනව.

අ. හා. 7.28

පී. බී. බාලසුරිය මයා. (ගලිගොමුව)

(ක්‍රි. ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫ ෧෫)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ කථාව කරන්ට පෙර, මාතර ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ ප්‍රකාශය ගැන වචන දෙකක් කියන්ට මා අදහස් කරනව. මහජනයා අපට ඡන්දය දුන්නෙ ශ්‍රී ලංකා පක්ෂයේ රජයක් පිහිටුවන්ට වෙන්ට පුළුවන්. එහෙත් මේ රජයට විරුද්ධව ඡන්දය පාවිච්චි කරල විරුද්ධ පාර්ශ්වයට යන්ට සූදනම් වෙන ඒ මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මා අහනව, ඊට මහජනයා ඡන්දය දුන්නාද කියා.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

සමරවීර මයා.

(තිரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

මා යන්නේ, 1960 ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනය අනුවයි.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

අපිත් විශ්වාස හංග යෝජනාවෙදී තමුත්තාත්සේට පක්ෂව ඡන්දය දුන්න.

බාලසූරිය මයා.

(තිரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

මා ඒ සම්බන්ධයෙන් ඊට වඩා යමක් කියන්නේ නැහැ. රාජාසන කථාව පිළිබඳව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් තම අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම වාගේ දන් නව මේ වර රාජාසන කථාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් කරුණු දෙකක් ගැන සඳහන් වී තිබුණු බව. බුද්ධාගම මේ රටේ රාජ්‍යාගම කර්තව්‍යය යන්න ඉන් එක් කාරණයක් බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. ඉන්දියානු පුශ්නය විසදීම පිළිබඳ සඳහනයි, දෙවන කාරණය. ඒ කරුණු දෙකයි, රාජාසන කථාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් සඳහන් කර තිබුණේ.

රාජාසන කථාවේ යථෝක්ත කරුණු දෙක සඳහන් වී තිබුණත් අපේ දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) එය තවත් කාරණයකට පෙරළා ගත්ත. එනම්, පුවත් පත් පණතයි. මුලින්ම පුවත් පත් පිළිබඳව ගෙන ආ පණත් දෙක අහෝසි කර නැවත ඒවට පණ ගැන්වීම පිණිස මෙම රාජාසන කථාව පවත්වන්න යෙදුණාය යන අදහසයි, එතුම ප්‍රකාශ කළේ.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හඟුරන්කෙත)

(තිரு. எம். டி. பண்டா—ஹங்குரன்கெத்த)

(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)

ඒක ඇත්ත.

බාලසූරිය මයා.

(තිரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

මගේ අදහස් මොනවද කියා බලාගෙන කතා කරන්න. තවම කරුණු ඉදිරිපත්

කළේ නැහැනේ. ඒ අතරතුරේ එතුම, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් — එතුමගේ වචනවලින්ම කියනවා නම්, මේ බැ දෙක — එකට එකතු කර සෑදූ මේ ආණ්ඩුව පිළිබඳව බරපතල විවේචනයක් ඉදිරිපත් කළා. විශේෂයෙන් සමසමාජ පක්ෂය ගැන විවේචනය කළා. මේ රටේ බොහෝ දෙනාට ලොකුම හිස රද යක්ව තිබෙන්නේ, මෙම පක්ෂ දෙක එක් සත් විමයි.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(තිரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

ඒක ඇත්ත.

බාලසූරිය මයා.

(තිரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

සමාජවාදය කරා ගමන් කර්තව්‍යය කියා අපි මීට ඉස්සර කීව. ඒ ගැන බියක් තිබුණේ නැහැ. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් සමග එකතු වී සමාජවාදය කරා ගමන් කර්තව්‍යය කීවම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අයට බලවත් තැන ගැන්මක් ඇති වී තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය අතර ලොකු බලාපොරොත්තුවක්, ලොකු ආශාවක් සහ හැඟීමක් තිබුණ ඊළඟ වතාවේ කෙසේ හෝ බලය අල්ල ගන්න විය කියන එක ගැන. තමුත් ඊට අන්තිම ඇණය වැද්දාය කියන එකයි, මෙම පක්ෂ දෙක එකට එකතු වීමෙන් පෙනී ගියේ.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දූදිගම)

(තිரு. டட்ளி சேனநாயக்க—டெடிகம)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

ගද ගහන කථා.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා. (වැලිගම)

(තිரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—வெலிகம)

(Mr. Montague Jayewickreme—Weligama)

මෝඩය.

බාලසූරිය මයා.

(තිரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

මෝඩ ගොන් කතාවක් කවුරු හරි ඇදල ගන්නවා නම්, ඊට කියන්න

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බාලසූරිය මයා.]

නියෝජිත ඒය අනිකට වඩා බුරු කතා වක්‍ය කියලයි. [බාධා කිරීමක්.] එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එකෙක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙහි වල—ගල්කිස්ස ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) ප්‍රකාශ කළාට, අපේ ගරු අගමැතිනියට “කස්ත්‍රෝ” වාගේ වෙන් කියා. එය ඉතා තරක දෙයක් හැටියටයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රකාශ කරන්නේ. මට පෙනෙන්නේ නැහැ, එහි වරදක්. අමෙරිකානුවන්ගේ රුකඩයක් හැටියට සිටි “බැටිස්ටා” නමැති පුද්ගලය පත්තිය දමා ඒ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය විධියට ක්‍රියා කළ හැකි, ඒ රටේ ජනතාව ඉදිරියට ගමන් කරවන්න පුළුවන් කම නියෙන පුද්ගලයකු පත් වීමේ වරදක් නිබන්දවද? අධිරාජ්‍ය විරෝධී පුද්ගලයෙක් ආවා. ඒකයි වුණේ. කියුබාවේ කස්ත්‍රෝ ජාතිය ගලව ගත්තා. එහෙත් එතුමා ගරු අගමැතිනියට කියා තිබෙන්නේ අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදී පිරිසක් මේ රටේ බලය අල්ලා ගැනීම පිණිස සුදානම්ව ඉන්න බවට කිසිම සැකයක් නැති නිසා ඒ ධනවාදී පක්ෂයට විරුද්ධව ඉදිරියට ගමන් කරන්න කියලයි. කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහත්මයා කියන්නේ ජාතිය එක්සත් කරන්න කියලයි. ඒ නිසයි කස්ත්‍රෝ කෙනෙකු වෙන්නෙයි කියන්නේ. දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) දැන් එල්. එච්. මෙන්තානන්ද මහත්මයා සත්‍යය කථා කරන්නෙකු හැටියට හඳුන්වා දුන්න. ඒක මා දන්නවා. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය අපේ පක්ෂයට—අපට—එකතු වීම නිසා අපේ පක්ෂය තරක් වුණා නම්, පිලිප් ගුණවර්ධන මහත්මයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට එකතු වීමේදී තරක් වුණේ නැත්තේ මන්දැයි මම අහන්න කැමතියි. පිලිප් ගුණවර්ධන මහත්මයා මාක්ස් වාදියෙක්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර සවන් දෙන්න. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් නොකියා සඳහන් කරන්න.

බාලසූරිය මයා.

(திரு. பாலசுரிய)

(Mr. Balasuriya)

අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) මාක්ස් වාදියෙක්. එතුමාට ඒ කාලේ අපේ පක්ෂයත් සමග ඉන්න පුළුවන් වුණා නම්, 1956 අවුරුද්දේදී අපේ පක්ෂයත් සමග එතුමා එක්ව සිටීම නිසා අපේ පක්ෂය තරක් නූතන නම් මම අහනවා දැන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂය අපේ පක්ෂය සමග එකතු වීම නිසා අපේ පක්ෂය තරක් වුණේ කොහොමද කියා. එල්. එච්. මෙන්තානන්ද මහත්මයාට ලොකු ඕනෑකමක් තිබුණා, අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා යටතේ මේ රට ගෙන යන්න. 1960 මාර්තු මාසේ පැවැත්වුණු මහා මැතිවරණයේදී ශාසන පක්ෂයෙන් පස් දෙනෙකු අත්සන් කර තිබුණා ඒ වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳ සටහනකට. ඒ පස් දෙනාගෙන් මාත් එක් කෙනෙක්. මට මතකයි එදා මෙන්තානන්ද මහත්මයා කී දේවල්. මා ඒ පැත්තට හැරවීම පිණිස ඒ මහත්මයා උත්සාහ දැරුවා. මෙන්තානන්ද මහත්මයා මට ඒ අසඹාවේ ප්‍රකාශ කළ දේවල් මට මතකයි. මේ රටේ බලය භාර දීමට ඉන්න ඉතාමත් සුදුස්සා අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාය; ඒ මහත්මයා යම්කිසි ප්‍රකාශයක් කළොත් එහි අදහස් අකුරටම පිළිපදිනවය කියල මෙන්තානන්ද මහත්මයා එදා කිව්වා. බාලසූරිය, ඒ නිසා උඹත් මේ පක්ෂයට වරෙන් කියල මෙන්තානන්ද මහත්මයා මට කිව්වා. 1960 මාර්තු මාසේ නිකුත් කරන ලද ඒ වැඩ සටහන අරන් බලන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වතාවේ මෙන්තානන්ද මහත්මයාගේ අදහස කොහොම හරි වැරදි ගියා. ඒ කරුමානම වැරදුණාට පස්සේ මේ සභාග ආණ්ඩුව ලංකා සමසමාජ පක්ෂය එක් වී සිටීම ගැන එරෙහිව ඉන්නවා. නැත්නම් වෙන කිසිම හේතුවක් නැහැ මෙවැනි ලොකු වෙනසක් ඇති වීමට. ප්‍රචන්පත් කොමිෂන් සභාව ඉදිරියේ මෙන්තානන්ද මහත්මයා සාක්ෂි දී තිබෙනවා සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රචන්පත් ගන්නා ලෙස. දැන් ඊට විරුද්ධව කථා කරනවා. දැන් ඊට විරුද්ධව සෝෂා කරනවා. ඒ ගැන මම පසුවට කරුණු කියන්නම්.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

1959 දී එම්. එස්. තේමිස් මහත්මයා විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනාව ගැන දැන් අප විසින් කල්පනා කර බලන්න ඕනැ. ඒ යෝජනාව මෙයයි :

“ලංකාවේ දිනපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පෞද්ගලික අයිතියෙන් හා පාලනයෙන් හා ඉවත් කොට ගෙන ඒවා මහජනයාගේ යහපත සඳහා පැවැත්වීම පිණිස ස්වාධීන සංස්ථාවකට භාර දිය යුතුය යනු මේ සභාවේ අදහසයි.”

ඔය 1959 දී තේමිස් මහත්මයා ඉදිරි පත් කළ යෝජනාවයි. ඒ යෝජනාව යටතේ 1959 පෙබරවාරි 25 වැනිදා පැවැත්වුණු විවාදයේදී ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහත්මයාත්, පී. තෙන්නකෝන් මහත්මයාත්, අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ලේ මහත්මයාත් කථා කර තිබෙනවා. එම්. පී. ද සොයිසා මන්ත්‍රීතුමා, සී. සුන්දරලිංගම් මන්ත්‍රීතුමා, එම්. ඩී. බණ්ඩා මන්ත්‍රීතුමා, ආර්. ඊ. ජයතිලක මන්ත්‍රීතුමා යන අයත් කථා කර තිබෙනවා. එහිදී ඡන්ද ගැනීමක් සිදු වී නැහැ. ඔය ප්‍රශ්නය ඇති වුණේ වෙන කිසි කාරණාවක් නිසා නොවෙයි, මේ ප්‍රචන්පත් සම්පූර්ණයෙන්ම එක පැත්තක් අරගෙන ක්‍රියා කළ නිසයි. අද ඊයේ නොවෙයි, අවුරුදු ගණනාවක සිට ඔය ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කළේ එක පැත්තක් ගැනීමයි. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර හැමදාම කළේ ඔවුන්ට ඕනැ හැටියට රට ආණ්ඩු කිරීම බව අපි දන්නවා. එසේ බැරි වුණා නම් ඊට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීම ඒ ප්‍රචන්පත් වල සිරිතක් වී තිබෙනවා.

ඒ කාලයේ තිබුණේ ලේක් හවුස් වුචන්පත්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය පැවැති කාලයේ, ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා සිටි කාලයේ සර් ජෝන් කොතලාවල ඇමතිතුමා සභා නායකව සිටියා. ඒ කාලයේදී සී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා පරලෝ ඝාතී වුණේ. ඊළඟට අගමැති කෙනෙක් තෝරන්න අවශ්‍ය වී තිබුණු අවධියේ, සභානායක හැටියට සිටි සර් ජෝන් කොතලාවල ඇමතිතුමාට අගමැති කම දීම යුතුකමක් ව තිබුණා. නමුත් ප්‍රචන්පත් කළේ මොකක්ද? එවකට මේ රටේ ජනප්‍රසාදය දිනා ගෙන සිටි පුද්ගලයා, එනම් ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයා, ඒ තැනට පත් කළා. ඒ ප්‍රතිපත්ති

යයි ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර අරගෙන ගියේ. ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයා ජනප්‍රසාදය දිනා ගෙන තිබුණු නමුත් සුදුසුකම තිබුණේ සභානායක ධුරය දැරූ තැනැත්තා ඒ සඳහා පත් කිරීමටයි. මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒ සුදුසුකම තිබුණු තැනැත්තා අයිත්ත කර පැත්තක සිටිය ඩබ්ලිව් සේනානායක මහත්මයා එතනට පත් කළා. එයින් ම පෙනෙනවා මේ රට ආණ්ඩු කළේ ප්‍රචන්පත් මිස එක්සත් ජාතික පක්ෂයවත් වෙන පක්ෂයක්වත් නොවන බව.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ගුරුහරුකම් දුන් මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර බිස්ස කටයුතු කළේ ඒ අතරමයි. 1956 දී එය වෙනස් වුණා. ඊට පසු එදා සිට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව සමග වෛරයක් බැඳ ගත්තා, මේ ආණ්ඩුව නැති කරන්න ඕනැය කියන හැඟීම උඩ. ඒ නිසා 1960 ජූලි මාසයේ දී අප ජයග්‍රහණය කළාට පසු රාජාසන කථාවේදී අප ඉදිරිපත් කළා මේ රටේ ප්‍රචන්පත් පිළිබඳ සත්‍යය තෝරා ගැනීම පිණිස කොමිෂන් සභාවක් පත් කරනවාය කියා. එසේ කොමිෂන් සභාවක් පත් කරනවාය කියන යෝජනාව අප කවදා හෝ ක්‍රියාත්මක කළා. ඒ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව අද අප ඉදිරි පිට තිබෙනවා. මහජන මතය තිබෙන්නේ ඒ කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙයි. ඒ නිසා මහජන මතය බලන්න ඕනැ නම් කොමිෂන් සභා වාර්තාව කියවන්නට ඕනැ. එදා ප්‍රචන්පත් කලාවට පක්ෂ අය, එයට විපක්ෂ අය, ආදී කවුරුත් සාක්ෂි දුන්නා. ඒ නිසා ඒ වාර්තාව ගැන විකක් සොයා බලන්න අපට යුතුකමක් තිබෙනවා.

මහජන මතය මේ නිසා නැති වෙනවාද කියා දැන් අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනැ. මේ ලේක් හවුස් පත්තර බිස්ස අයිති වී තිබෙන්නේ මේ රටේ 21 දෙනෙකුට පමණයි. දකුණු කොළඹ 1 වැනි මන්ත්‍රීතුමාත් (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) එයින් එක්කෙනෙක්. ඔහු සුළු කොටස් කාරයෙක්. අපි දැන් බලමු ඒ කොටස් වල අයිතිය. මේ රුපියල් 70 වෙ කොටස් :

“ආර්. එස්. විජේවර්ධන 10,676, එන්. එම්. වික්‍රම සිංහ 4,028, කේ. එල්. ගුණරත්න 4,029, අයි. ආර්. ගෝමස් 2,796, ඩී. ඊ. මාර්ටින්ස් 2,250, ජී. ඩී. එස්.

[බාලසූරිය මයා.]

ගෝමස් 1,600, කෝ. ජේ. විජේවර්ධන 1,000, සී. එස්. විජේවර්ධන 250, සී. ඊ. එල්. වික්‍රමසිංහ 575, එල්. සී. ගුණරත්න 560, උපතිස්ස හුදුගල්ල 104, ලක්දස හුදුගල්ල 133, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන 141, පී. සී. එ්. තෙල්සන් 157, මියුරියෙල් විජේවර්ධන 1,717, පී. ආර්. විජේවර්ධන 181, සිවලි විජේවර්ධන 2,168, ග්ලේනි කොන්ස්ටන්ස් විජේවර්ධන 1,749, දෙන් ආතර් සෙනෙවිරත්න සහ ග්ලේනි කොන්ස්ටන්ස් විජේවර්ධන 533, පිලිප් උපාලි විජේවර්ධන 301, ජී. බී. එස්. ගෝමස් සහ සී. ඊ. එල්. වික්‍රම සිංහ 667.”

පවුල් 5 කට නැත්නම් 6 කටයි, මේ පත්‍ර 21 ම අයිති වී තිබෙන්නේ. මේ රටේ මහජන මතයය කියන්නේ මේ පවුල් පහේ නැත්නම් හයේ මතයද කියා මම අහන්න කැමතියි. ඒ නිසා මගේ හැඟීමේ හැටියට නම් මේ පත්‍රවල මතය මේ රටේ මහජන මතය නොවෙයි. මහජන මතය මේ පත්‍ර වලින් කවදවත් පළ කරන්නේ නැහැ. උඩුප්පිඩිනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) ප්‍රකාශ කළා, මේ පත්‍ර ඒ අයට අයුක්තියක් කළාය කියා. අප කියනවා, මේ පත්‍ර කවදවත් අපට—ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයට—යුක්තියක් ඉෂ්ට කර නැත කියා. අප කියන කිසි දෙයක් මේ පත්‍රවල පළ වන්නේ නැහැ. අද මේ පත්‍ර කාරයන් බුද්ධාගමට පණ දෙන්න හදනවා. මීට කලින් බෞද්ධාගම නැති කිරීම පිණිස රෝමානු කතෝලික ආගම නංවා තැබූ පත්‍රයි මේවා. මම නිදර්ශනයක් පෙන්වන්නම්.

1959 සැප්තැම්බර් මස 29 වැනිදා “දිනමිණ” පත්‍රයේ කතෘ වාක්‍යය අපි ටිකක් කියවා බලමු. අපේ අගමැතිතුමාට වෙඩි තබා මැරුවායින් පසු මේ “දිනමිණ” පත්‍රය එදා මොකක්ද කීවේ කියා අප ටිකක් සලකා බැලීම හොඳයි.

දුසිලුනට ඉඩ දුන්නා වැඩියි

අගමැති මරණය දුක දනවයි. වෙඩි කා සිදු වූ මරණයක් හෙයින් ඒ දුක දෙගුණ වෙයි. සහ නමක අතින් වෙඩි කා මළායි කියා වෙන හෙයින් ඒ දුක තවත් කඩුක වෙයි.

තමන් පද වන්දන කළ පමණෙකින් නිවන් සැප අත් කැර දෙතියි පළ මහ සභනගෙන් එකතු, ඔහු පා වදින්නට නැම් ගත් මිනිසකුට මැරෙන්නට වෙඩි තැබී නම් ඒ මොන හිතෙකින්ද? වෙඩි කා පසු බා යද්දීන් පස්සෙන් පන්න පන්නා වෙඩි පිට වෙඩි තබන්නට පපු කැවුතු ඇතියකුගේ අතත්, සිතත් නැමෙන්නේ කොයි දිශෙකින්ද? මිනි

මරණ තරම් කෝපයකින් ආවත් තමාට වැන්ද පසුත් උණු නොවන හදවතක් මිනිස් ආත්මයක් ඇතියකුට තිබිය හැකිද? මේ කරුණු මෙනෙහි කරත්, කරත් පළුවක් ඇති මිනිසුන් හට ඇති වනුයේ දරුණු කඩුක දුකෙකි.

අගමැතින් සමග මත හේද, විරුද්ධවාදිකම් ඇතිව සිටි අය අපමණය. එහෙත් ඒ එකෙක් හෝ ශිෂ්ට සීමා පන්නා ඒ විරුද්ධවාදිකම් පිරිමසා ගන්නට ඉදිරිපත් නොවූහ. ගිහියන් නොඉක්මවූ සීමා ඉක්මවා විරුද්ධවාදින්ගේ දිවි තොර කිරීමෙන් මත හේද පිරිමසා ගන්නට දැන් හිසුනු ඉදිරිපත් වෙන්නද? සහ සසුන මේ තරමට පිරිහුණේ කෙසේද? මේ පිරිහීම අද ඊයේ ඇති වූවෙක් නොවේ. කාල යෙක සිට විකෙන් වික ඇති වූ පිරිහීමෙකි. මේ ඒ පිරිහීමේ මාර්ගයේ මෙනෙක් දක්නට ලැබුණු පහළම මට්ටමයි.

සහ සසුන පිරිහෙන්නට පටන් ගත්තේත් සතුන් දේශපාලනයට පිවිසිදා සිටය. තමන් හට අයත් නැති ප්‍රශ්න බදාගෙන රැස්වීම් පවත්වන්නටත්, පෙළපාලි යන්නටත් පටන් ගත්දා සිටය. අනුන්ගේ රැස්වීම් කඩකප්පල් කරන්නට පටන් ගත්දා සිටය. කටු කම්බි වැටවල් අස්සෙන් රිංගා ගොස් පෑරේ නිදගන්නට පටන් ගත්දා සිටය. කොන්ත්‍රාත් කර්තෘවලට පටන් ගත්දා සිටය. නැව් කොම්පැනි කරන්නට පටන් ගත්දා සිටය. බුදුන් නොඅනුදත් පවුල් රකින්නට පටන් ගත්දා සිටය. ගෙවල් සෑද කුලියට දෙන්නට පටන් ගත්දා සිටය. ඉස්කෝල මැනේජර් වැඩ කරන්නට පටන් ගත්දා සිටය.....”

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමු වන මන්ත්‍රී)

(ක්‍රි. 1෧. ඉ. ෨෪. සිරිසේන—අක්රමයේ
முதலாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)
කවුද ඔය කියන්නේ?

බාලසූරිය මයා.

(ක්‍රි. 1෧. පාලසුරිය)
(Mr. Balasuriya)
දිනමිණකාරයා. මේ කතෘ වාක්‍යයක්.

“ගෙට ගෙවැදීමේ ‘ඇවිහෝම්’ කන්නට පටන් ගත් දා සිටය. යන්න මන්ත්‍ර බිලි පූජා කරන්නට පටන් ගත් දා සිටය. පන්සල්වලින් බුදුන් පළවා හැර බුදු ගෙයි යකුන් නටවන්නට පටන් ගත් දා සිටය. විනය පිටකය වෙනුවට බැංකු පොත අතට ගත් දා සිටය. චිත්‍ර පට ජායාරූපට බට දා සිටය. කලාව උළා කන්නට පටන් ගත් දා සිටය. වෙදකම ගසා කන්නට පටන් ගත් දා සිටය. සභනට නුසුදුසු යයි බුදුන් දක්වූ හැම පහත් වැඩක්ම කරන්නට ලජ්ජා බිය නැති. සතර පාරාජිකාවෙන් පාරාජිකා වුණු, ඉගිත් කණින් තවරා ගත් කෙළෙස් කුණු වැසෙන්නට සිවුරු පොරවා ගත් දුසිලුන් ඇති වූ නැත සසුන පිරිහීම පුද්ගලයක් නොවේ.

අනුමානකාරකමාගේ කථාව

එහෙත් දුසිලුන් මෙසේ සස්න නසනු බල බලා ගිහි බෞද්ධයන් කෙළේ කීමක්ද? ආණ්ඩුව කෙළේ කීමක්ද? සුප්‍රේශල ශික්ෂාකාමී සතුන් කෙළේ කීමක්ද?

බැතිමතින් මත් වූ බෞද්ධයෝ සිවුරින් වැසී සිටින්නේ සොරෙක්ද, මිනී මරුවෙක්ද, වෙළෙන් දෙක්ද, වෙදෙක්ද, ගෙවල් හිමියෙක්ද, යකාදු රෙක්ද, කොමිෂනරී කාරයෙක්ද යනු සොයන්නට නොවෙහෙසි බුදු පුතුවට වදිමයි දුසිලුන් පෙරවූ සිවුරටත් වදින්නට පුරුදු වූහ. සමහර ගිහි බෞද්ධයන් දුසිලුන්ට ඉඩ දුන්නේ අද බැතිය නිසාම නොවේ. ඔවුන් දුසිල් බව දැන දැනම තමන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ඉටු කරවා ගන්නට උන් යෙදවූ ගිහියෝද වූහ. යකුන් බැඳගෙන වැඩ ගන්නා සේ දුසිලුන් බැඳගෙන වැඩ ගැන්ම ඔවුන්ගේ පුරුද්ද විය. එහෙත් යකා හසුරුවා ගන්නට බැරි තත්ත්වය කුත් ඇති වියා හැකි බව ඔහු නොසිතූහ. තවත් කෙනෙක් ඉවැසීම නිසා දුසිලුන්ට ඉඩ දුන්හ. ඔවුන් සිතුවේ ටිකක් ඉවසා සිටියහොත් දුසිලුන් ඉබේටම කොන් වී යනිති කියායි. තව කෙනෙක් ලජ්ජාව නිසා දුසිලුන්ට විරුද්ධව අතක් නොඑසෑවූහ. මේ ගැන ප්‍රසිද්ධියේ කථා කරන්නට ගියොත් ලජ්ජාව අපටමයි යනුයි ඔවුන්ගේ කල්පනාව වූයේ.

ඒ අතර සිල්වත් හික්ෂුහු මුනිවත් රකිමින් සිටියහ. භාතිය වුනාට පසු අපි ඔය බව කල් තියාම දැන සිටියා යනුවෙන් පණ්ඩිත ලීලාවෙන් හිස සල සලා තමන්ගේ කීම හරි ගිය බව පෙන්වීමේ සිතින් ඔහු තුමු දුසිලුන්ට රට වනසන්නට ඉඩ දී බලා සිටියහ. මහජනයාත්, ආණ්ඩුවත් සිල්වත් සංඝ නායකයින් ඔවුන්ගේ අද බැතිය නිසා හෝ පෞද්ගලික වාසිය නිසා හෝ ඉවසීම නිසා හෝ ලජ්ජාව නිසා හෝ බිය නිසා හෝ වෙන යම් කරුණක් නිසා හෝ දුසිලුන්ට ඉඩ දීමෙන් සිදු වූයේ උන් තව තවත් උඩ පනින්නට වීමයි. සසුනත් පඩි හැළියත් වනසා රටත් වනසන්නට ඉදිරිපත් වීමයි.

දැන්වත් මේ පිරිහීම වැළැක්විය යුතුය පළමුව දුසිලුන් සිල්වතුන් හැඳින දුසිලුන්ට ඒ විදියටත්, සිල්වතුන්ට ඒ විදියටත් සැලකිලි දක්විය යුතුය. ඒ කටයුත්තෙහි අපේ තපෝවෘද්ධ වයෝවෘද්ධ සුප්‍රේශල ශික්ෂාකාමී සහ මහා සභාගේ උදවු ගිහියාට ලැබිය යුතුය. දෙවැනිව, සංඝයාට සමාජයේ හිමි තැන පෙන්වා දී ඔවුන් සඳහා එතැනින් අසුන් පැනවිය යුතුය. එතැන ඉක්මවා යනවුන් කෙරෙහි මහාජනයාගේ සාධාරණ කෝපය එල්ල විය යුතුය.

දුසිලුන්ට වුවමනා හැටියට නටන්න ඉඩ දුන්නා හොඳටම ඇති. මින් මත්තටවත් සසුනත් රටත් වනසන්නට ඔවුන්ට ඉඩ නොදෙනු මැනව.

ඔත්ත එද, 1959 සැප්තැම්බර් මස 29 වැනිදා, “දිනමිණ” පත්‍රයේ පළ වූ කතෘ වාක්‍යය. නමුත් අද, ලේක්හවුස් පත්‍රවලට විරුද්ධව මේ රජය ක්‍රියා කරගෙන යන විට, ඔවුන්ට හික්ෂුන් සියලු දෙනාම සුප්‍රේශල ශික්ෂාකාමී වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පත්‍ර කාරයින් ආගම බේරන්නවත්, ජාතිය බේරන්නවත් සුදුනම් නැති බව මේ අවස්ථා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වේදී අප කල්පනා කරන්න ඕනෑ. මේ ආණ්ඩුව බිඳ දමා, නැති කර, වෙනත් ප්‍රති ගාමි පක්ෂයකට මේ රටේ ආණ්ඩු බලය ලබා දීමයි පත්‍රකාරයින්ට වුවමනා කර තිබෙන්නේ. ඒකට අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කියන්නට අදහස් කරන්නේ මේකයි. ප්‍රචාර්ති සම්බන්ධයෙන් අපි කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. ඒ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව දෙස අපි ටිකක් බලන්නට ඕනෑ. ඒ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ 8 වැනි පිටුවේ 2 වන ඡේදය මා දැන් කියවනවා :

“මෙසේ හිමිකම ස්වල්ප දෙනෙකු අතට පත්ව තිබීම ප්‍රචන්ද්‍රයන් නිදහස හා නොගැලපේ. මෙම කරුණු නිසා, එමෙන්ම මේ පත්‍ර විකිණෙන ප්‍රමාණය හා ඒවා කියවන්නන්ගේ සංඛ්‍යාවද අනුව පුද්ගලයින් කිහිප දෙනෙකු අතට, හයානක ලෙස අනිසි ප්‍රයෝජන ගතහැකි පරිද්දෙන් බලය එක්තැන්වී මට මග පෑදී තිබේ. මේ නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම, අප ඉදිරියෙහි ඉදිරිපත් කරන ලද බොහෝ සාක්ෂි වලින් දක්වෙන පරිදි, අදහස් යටපත් කිරීමෙන් හා ප්‍රචාර්ති විකෘති කිරීමෙන්ද ඉහත දක්වූ බලය බොහෝ දුරට අනිසි ලෙස පාවිච්චි කොට තිබෙන බව පෙනේ. මෙලෙස ස්වල්ප දෙනෙකු අත බලය එක්තැන්වී තිබීම බිඳ නොදමුවහොත්, එයින් ප්‍රචන්ද්‍රයන් නිදහසට පමණක් නොව රටේ අභිවෘද්ධියටද හානියක් සිදුවීමට ඉඩ තිබේ.”

මා මේ කියවූයේ ප්‍රචන්ද්‍රයන් කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙන් කොටසක්. ඒ අතරම, සාක්ෂි විභාග කිරීමේදී සලකා බැලූ කරුණක් තිබෙනවා. ඒ සලකා බැලූ කරුණක් අනුව, 1946 ජුනි මාසයේ කෝපන්හේගන් නුවරදී ප්‍රචාර්ති පත්‍ර කලාවේදීන්ගේ ජාත්‍යන්තර සංවිධානයේ දී පිළිගත් වැදගත් යෝජනාවලින් එකක් ගැනත් මේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ කොටසත් මා මේ අවස්ථා වේදී කියවන්නට සතුටුයි :

“මහජනයාට වගකීමක් නොමැතිව, ප්‍රචාර්ති පත්‍ර, ප්‍රචාර්ති ඒජන්සි සහ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක ස්ථාන පුද්ගලයින් හෝ පෞද්ගලික ඒකාධිකාර මණ්ඩලයන් හෝ සතුව පවතිනනාක්, ප්‍රචන්ද්‍රයන් නිදහස කිසි කලෙකත් සම්පූර්ණ ලෙස ඇති කිරීමට නොහැකි බව මෙම සම්මේලනය පිළිගනී. තවද, පසුගිය කාලය තුළදී ප්‍රචන්ද්‍රයන් නිදහස පාවිච්චි කර ඇත්තේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ යහපත සඳහා නොව එයට හානිකර ලෙස බව මෙම සම්මේලනය කල්පනා කරයි. එබැවින්, එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමයේ හා ජගත් වෘත්තීය සමිති සම්මේලනයේ නිසි දෙපාර්තමේන්තු විසින් මෙම ප්‍රශ්නය

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

කල් තැබීම

[බාලසූරිය මයො.]

පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම කෙරෙහි ඒ වායේ සැලකිල්ල යොමු කරන මෙන් මෙම සම්මේලනය නිර්දේශ කරයි."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආකාරයට ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල ඒකාධිකාරය බිඳ දැමීම පිණිස ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර කලා වේදීන්ගේ ජාත්‍යන්තර සංවිධානය මගින් කටයුතු සලසා තිබෙන බව පැහැදිලියි. ඒ නිසා මේ රටේ පත්තර තම යුතුකම හරිහැටි ඉෂ්ට කරන්නේ නැත්නම්, පක්ෂ හප්තයෙන් යුතුව කටයුතු කර නවා නම්, එක පක්ෂයක් පමණක් හුවා දක්වනවා නම්, අනික් පක්ෂවලට කිසිම තැනක් නොදෙනවා නම් අප විසින් කළ යුතුව තිබෙන්නේ ඒ පත්‍ර ඒකාධිකාරය නැති කර දමා ඒවා මහජනයා අතට පත් කරන එකයි. මේ ගැන යම්කිසි දේශපාලන පක්ෂයක් විරුද්ධ වෙනවා නම් එසේ විරුද්ධ වන්නේ වෙන කිසි කාරණයක් නිසා නොව තම වාසිය නැති වී යන නිසයි. පත්තර ඒකාධිකාරිය නැති කිරීමට යන අවස්ථාවේදී මෙවැනි තත්ත්වයක් යටතේ යම් කෙනකු ඒ ගැන විරුඬ වෙනවා නම් ඒ විරුද්ධකම නොතකා ක්‍රියා කරන්නට සිදු වන බව ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි.

පත්‍ර කොමිසන් සභා වාර්තාවෙන්
තවත් කොටසක් කියවන්න කැමතියි.

අප ඉදිරියේ පෙනී සිටි සාක්ෂිකරුවන් බොහෝ දෙනකු විසින්ම කරන ලද චෝදනා අතුරෙන් වඩා ලාම බරපතල චෝදනා දෙකක් නම් ලේ ක්ෂත්‍රීය සහ වසිම්ස් සමාගමේ ඉංග්‍රීසි පුවත් පත් වලින් රටේ ජනතාවගෙන් සියයට 74 කට වැඩි දෙනෙකුගේ ආගම වූ බුද්ධාගමටත්, නිත්‍යවාසීන්ගෙන් සියයට 80 දෙනෙකු පමණ කථා කරන සිංහල භාෂාවටත් කඩදන් විරුද්ධ වූ බවය.

මේ රටේ රාජ්‍යභාෂාව සිංහල විය යුතු යයි කියන කොට සිංහල පුවත්පත්වලින් ඒ පිළිබඳ වර්ණනා කරන ලද නමුත් ඉංග්‍රීසි පුවත්පත් ඊට හාත්පසින්ම විරුද්ධ අන්දමට වැඩ කළා. සිංහලයන් අතු අග එල්ලී එල්ලී යන වාතරයන් බව දැක්වීම සඳහා ක්‍රියා කළා. එවැනි පුවත් පත් ද ජාතියේ උන්නතියට ක්‍රියා කරන්නේ? පත්තර අනුගමනය කොට ඇති අගතිගාමී ක්‍රියා කලාපය නිසා රජය

විසින් ගන්නා ලද තීරණය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව තිබෙනවා.

ඊළඟට බෞද්ධාගමට නීත්‍යානුකූලව
ලබා දෙනුන්ට යන උසස් තත්ත්වය
ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8 වූයෙන් කටයුතු
අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

அப்போது மி. ப. 8 மணியாகி விடவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

It being 8 p.m., Business was interrupted and the Debate stood adjourned.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

සෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීත් ප්‍රශ්නය
සහතිමුඛ කරන ලදී:

“මන්ත්‍රි මණ්ඩලය දැන් කල් නැඟිය යුතුය”.—
[ගරු අනිල් මුණසිංහ]

“சுபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப் பெறுமாக” எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு வினா எடுத்தியம்பப் பெற்றது.

Motion made, and Question proposed,
 "That the House do now adjourn".—
 [Hon. Anil Moonesinghe].

ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා. (අකුරු දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐனாப் ஏ. ஸீ. எஸ். ஹமீத்—அக்குறனை
இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

I am sorry the Hon. Minister of Education is not present. I hope the Hon. Minister of Communications will convey what I have to say to the Hon. Minister of Education.

ගරු අතිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහණ කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்க—போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister of Communications)

Did you give notice of your question?

கல்நிலை

கல்நிலை

கலீத் மஹ்மீத்.

(ஜஹ்மீத்)

(Mr. Hameed)

Yes, of course.

நிஸைத் கலாநாயகர்

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Parliamentary Secretary is present.

கலீத் மஹ்மீத்.

(ஜஹ்மீத்)

(Mr. Hameed)

I want to find out whether the Hon. Minister will give an early date to discuss the University Commission Report. The Report was published a few months back and it has been very widely discussed and different shades of opinion have been expressed on the Report.

Therefore, it is very essential that the Members of this House should be given an opportunity to discuss the Report, particularly in view of the fact that there is an election of the Vice-Chancellor of the University in the offing. It will be good, and of interest to everybody, if the Report is discussed in this House before that election, so that the members of the University Council will come to know what the views of the hon. Members, who are the elected representatives of the people, are on this Report.

I read in the newspapers last week that the Hon. Minister of Education has already taken steps to establish a Grants Commission for higher education and research, and this Grants Commission according to press reports would have very wide powers, particularly to ensure standards of education, to co-ordinate university education with national development and various allied matters.

Before the Government takes such a step it is nothing but fair that this House should be afforded an opportunity to discuss this Report.

If the Hon. Minister does not want that Report discussed, there are two allied Reports—the National Education Commission Report and the Technical Education Commission Report—which could be discussed. All of them should be discussed. As far as I can understand, this report is in connection with our seat of learning and it concerns everybody and the future of this country. I feel that it is necessary that it should be discussed before any definite decisions are taken specially with regard to the establishment of the Grants' Commission, which is a very important recommendation made by the University Commission itself.

I hope we will be given an early opportunity to discuss it. I should like to know from the Junior Minister definitely as to when they propose to discuss this report.

ஏ. ஓ. 8.6

அமிர்தலிங்கம் மஹ்மீத்.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

I have given notice of two matters which I intended to raise at the Adjournment time, but, unfortunately, neither of the Ministers concerned is present in the House. I am very sorry about this callous disregard of the rights of private Members in this House by Hon. Ministers, who despite ample notice being given do not care or take the trouble to be present here to answer them. Anyhow, Sir, I will bring these matters to the notice of the hon. Members of this House.

அனில் மூனேசிங்கம்

(கௌரவ அனில் முனசிங்கம்)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

I should like to know whether notice has been given.

அமிர்தலிங்கம் மஹ்மீத்.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

I gave notice of them.

ශ්‍රී ආනිල් මුණසිංහ

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

I am very sorry about it.

අමිර්තලිංගම් මිය.

(திரு. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

I gave notice of my questions at 3 o'clock today.

The first question concerns the Hon. Minister of Finance and it is the question of holiday warrants that are being issued to the Tamil public servants who are not proficient in Sinhala in Sinhala only. This has caused great hardship to some of these public servants. All of us are aware that there are a large number of public servants who are not proficient in the official language but who have been recruited through a medium other than the official language of the day. It is common courtesy that communications addressed to them and documents given to them should, at least, be accompanied by a translation in the language they can understand. I would like to mention one particular case of a public servant who wanted a railway warrant to travel from Jaffna to Colombo but who had been issued by mistake a railway warrant from Colombo to Jaffna. This poor public servant could not read what was written there and presented it at the Jaffna railway station. The booking officer there told him that this warrant was for a ticket from Colombo to Jaffna and that he could not obtain a ticket to travel on that warrant. He had to buy a ticket and travel from Jaffna to Colombo. This is the sort of hardship that is being caused to public servants who are not proficient in Sinhala.

The Government served notices of compulsory retirement on Tamil public servants and subsequently withdrew them and allowed them thereafter to continue in service. I say that so long as they are in service they should not be humiliated and subjected to unnecessary hardships. This is not the only case; even in the case of

the issue of railway concessionary tickets, season tickets, they are issued in Sinhala. Sir, it is an offence for anyone to possess a season ticket other than his own. So that public servants who do not know Sinhala run the risk, if they stay in a chummary or boarding house, of carrying another person's ticket and of being charged or prosecuted for using someone else's season ticket. I think, that is also a matter that should be looked into.

The other matter of which I gave notice is a matter that concerns the Hon. Minister of Rural and Industrial Development. The question I want to ask is about the Eastern Paper Mills Corporation. In June this year, six trade unions in the Eastern Paper Mills Corporation went on strike on account of the management's indifferent attitude to the demands submitted by them as a joint body. The unions resorted to this extreme action of a strike because the management was adamant in its refusal to even discuss the demands.

The strike went on for three days and was ultimately called off on a written agreement being entered into with the Permanent Secretary to the Ministry of Rural and Industrial Development to the effect that the Ministry would refer the demands to the Ministry of Labour and have them settled by conciliation before an authorized officer. An authorized officer has been duly appointed, but the management of the corporation is dilly-dallying and placing all sorts of obstacles in the way of the functioning of this authorized officer. The matter is hanging fire for the last three or four months.

In the meantime, the management has resorted to victimization of a number of leaders of these various unions. Some of them have been transferred to Colombo and virtually "shelved". Trade union leaders who held responsible positions at the paper factory itself have been transferred to Colombo and put into "shelves". That is the only way in which I can describe the action that

කල් තැබීම

කල් තැබීම

has been taken. They have been given no work. They are just kept there in the hope, perhaps, that they will leave through sheer disgust. Others have been interdicted on flimsy grounds. Still others have been put on compulsory leave. This is a type of action which, I think, even a private employer will hesitate to resort to. The management of this State Corporation, however, besides resorting to victimization of this type, has also placed obstacles in the way of the authorized officer functioning and bringing about a conciliation.

I want to know whether the Hon. Minister will see to it that the management co-operates with the authorized officer and whether he will ensure that good relations are established between the employees and the management of this corporation.

I understand that the unions have made various charges of mismanagement, some of them far-reaching and important. One of the charges, I understand, is that there was a shortage of 155 tons of paper worth about Rs. 300,000. It is a matter that the Hon. Minister does not seem to have taken notice of. I hope that the Hon. Minister will look into these matters and not give the management a free hand to do things as they please.

අ. ආ. 8.14

එල්. ද එස්. ඒ ගුණසේකර මයා.
(කලාවන)

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா—கலாவன)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kala-wana)

I ask the Hon. Minister of Cultural Affairs and Social Services: (1) Is the Hon. Minister aware that the Archaeological Commissioner's term of office expires on 5th December, 1964? (2) Is the Hon. Minister aware that Mr. V. L. Wirasinha, Permanent Secretary to the Ministry of Cultural Affairs in 1961, had

already made an order that the confidential report for 1960 of Dr. Saddinghamangala Karunaratne made by Dr. C. E. Godakumbura cannot be accepted? (3) Why has his present Permanent Secretary, Mr. A. S. Kohoban Wickrema, postponed the inquiry into this report till 14th December, 1964, when the earlier Permanent Secretary has already made an order? (4) Will the Hon. Minister instruct his Permanent Secretary to inquire into the allegations made by the M. P. for Uduppiddi, Mr. M. Sivasithamparam, on the Floor of this House on 13th September, 1963, that (a) the Archaeological Commissioner has forged all the checkrolls of his department by having them entered in the same handwriting and in the same ink by one individual; (b) the Archaeological Commissioner has accepted bribes to give passes at the B. A. (Sinhalese) Examination when he was examiner at the University of London? (5) Will the Hon. Minister take steps to recover the bonus of Rs. 1,920 which the Archaeological Commissioner obtained for passing the proficiency examination in Sinhalese? (6) Will the Hon. Minister declare that the two verses printed at page G. 18 in the Archaeological Commissioner's Report for 1962-63 are obnoxious because these verses have: (a) insulted the founder of Buddhism, Lord Buddha, by stating that he went by lorry; (b) insulted the Maha Sangha by saying that they disrobe after nefarious connections with women? (7) Will the Hon. Minister instruct his Permanent Secretary to retire the Archaeological Commissioner on December 5, 1964? (8) Will the Hon. Minister appoint a public tribunal to enquire into the allegations made against the Archaeological Commissioner who has brought the Public Service into disrepute? (9) Will the Hon. Minister take steps to reorganize the Archaeological Department? (10) Will the Hon. Minister reassess the functions of the Archaeological Department in the light of the proposed legislation to give Buddhism its proper place?

[එල්. දී එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]
Will he safeguard the religious as well as the archaeological importance of the Buddhist monuments?

අ. හා. 8.18

රාසමානිකම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I have two matters to raise, and one is with the Hon. Minister of Health. I informed the Deputy Chairman of Committees roundabout 4 p.m. that I will address this question to the Hon. Minister of Health. Now that he is not here, I hope he will at least give me a written answer to this question.

One Mr. S. Theivanathan, a hospital clerk who was employed at Badulla Hospital, was interdicted from his duties in 1958 on a charge of shortage of articles entrusted to him. Charges were framed against him and, in the meantime, the matter was handed over to the police and the police filed action in the Badulla District Court. The case went on for two years and at the end of a trial and a retrial the accused was discharged.

In the meantime the half salary that he continued to get was discontinued and a disciplinary inquiry was ordered against Mr. Theivanathan. The inquiry was not held for nearly two years and it was only after several representations were made that the inquiry was held in August 1964. Up to date Mr. Theivanathan has not been told what his position is. Nor has he been paid any allowances. He has not even an inkling of whether he would be reinstated in his post.

It is nearly 6½ or 7 years since this man has been under interdiction and it is nearly four years since he ceased to get even his half pay. I do not know whether it is the fault of the Public Service Commission or the fault of the Medical Department that the matter has not been finalized.

Mr. Theivanathan and his family are virtually on the road starving and they are unable to carry on life.

would appeal to the Hon. Minister to investigate this matter and see that this clerk, who has been discharged on the charges that were made against him, is reinstated or that half salary is paid him immediately till the investigations are completed.

The second question is addressed to the Hon. Minister of Communications. I have already acquainted him of the question.

There is an exhibition train that is to move round the country. A few days ago we saw the programme of the movements of the train published in the daily papers. I was amazed and surprised to find that Batticaloa and Trincomalee were omitted from the list. I do not know whether it is any discrimination—I do not think so—but I think it is a very vital lapse and I would ask the Hon. Minister to rectify this lapse and see that the train is sent to Batticaloa and Trincomalee.

අ. හා. 8.27

එස්. කේ. කේ. සූරියාරච්චි මයා.
(අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලෙකේම්)

(திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி—கல்வி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Parliamentary Secretary to the Minister of Education)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අතුරුණ ගරු පළමුවෙනි මන්ත්‍රීතුමාගේ (එ. සී. එස්. හමිඩ් මයා.) ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු වශයෙන් කියන්නේ නිබන්දන මෙයයි. විශ්ව විද්‍යාල කොමිෂන් සභා වාර්තාව සාකච්ඡා කිරීමට දිනයක් ලබා ගත යුත්තේ, සහායකතුමා සහ පක්ෂ නායකයින් සමග සාකච්ඡා කර සම්මුතියක් ඇති කරගෙනයි. ඒ විධියේ සාකච්ඡාවක් කළදා ඇති කළත් අපේ අමාත්‍යාංශයේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මගේ පෞද්ගලික දැනීමේ හැටියට විශ්ව විද්‍යාලයේ උප කුලපති තේරීමේ ඡන්ද විමසීම මේ මාසය තුළ පවත්වනු ලැබූ පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩ සටහන අනුව ඊට පෙර මේ වාර්තාව සාකච්ඡා කිරීමට දිනයක් ලබා ගැනීම අමාරු වෙයි.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

ඊට පෙර සාකච්ඡා කරන්න දිනයක්
[බාධා කිරීමක්]

සූරියාරච්චි මයා.

(திரு. சூரியாரச்சி)

(Mr. Suriarachchi)

ඒක පක්ෂ නායකතුමන්ලගෙන්, සභා
නායකතුමාගෙන් කැමැත්ත අනුව කරන්න
මින.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමානෙ, ඒකට
උනන්දු වෙන්න මින.

සූරියාරච්චි මයා.

(திரு. சூரியாரச்சி)

(Mr. Suriarachchi)

අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ.

ශ්‍රී අනිල් මූනෙසිංහ

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

I will acquaint the respective Min-
isters with the questions raised by
the hon. Member for Vaddukkoddai
(Mr. Amirthalingam).

I would respectfully bring to your
notice that if adequate time is given
for a Minister to be present—and the
Clerk of the House is informed in
time—it would be much easier to get
answers to questions. I do not
think that proper notice has been
given.

අමිර්තලිංගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

I gave notice to Mr. Deputy
Speaker at 3 p.m. I think five hours'
notice is enough for a Minister to
come from his office to this House.

ශ්‍රී අනිල් මූනෙසිංහ

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

If notice of the question is given to
the Clerk of the House the informa-
tion can be conveyed in time.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

Notice must be given to the Min-
ister concerned.

අමිර්තලිංගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

I think Mr. Speaker normally
passes it on to the Chief Whip who
contacts the Ministers concerned.
That is what Mr. Speaker does. I
think the circular that was sent to us
says that we should give notice to
Mr. Speaker.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If notice is to be given to the Min-
ister, we will never have answers
because Ministers do not turn up.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

You can give notice to the Chief
Whip.

අමිර්තලිංගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

You are the only person who is
always here Mr. Deputy Speaker.

ශ්‍රී අනිල් මූනෙසිංහ

(கௌரவ அனில் முனசிங்க)

(The Hon. Anil Moonesinghe)

The question was also asked about
railway concession tickets being
issued only in Sinhala. I will look
into this matter and see that it is
corrected.

A further question was asked by
my Friend the hon. Member for
Paddiruppu (Mr. Rasamanickam)
about the exhibition train. Although
the train runs on the railway tracks
and the train is supplied by the
C. G. R., the exhibition train is not
under the control of my Ministry. It
is really under the control of the

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[ශ්‍රී ලංකා විදේශ විශාල]

Ministry of Defence and External Affairs. In any case, as soon as it was brought to the notice of the Hon. Prime Minister that the exhibition train was not being halted at Batticaloa and Trincomalee, the Prime Minister and I had a discussion and we decided that it should be stationed at Batticaloa and Trincomalee for two days. The reason for it not being stationed there earlier was that it was supposed to run only for a period of one month, but we have now decided to extend it in order to provide this facility to the residents of the Eastern Province.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහ සම්මත විය.

Question put, and agreed to.

විශ්‍රාමය ලැබීමට අනුමැතිය ලැබුණි.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.23ට අද දින සහසම්මතිය අනුව, 1964 දෙසැම්බර් 3 වන බ්‍රහස්පතින්දා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

අදාළ සභා, இன்றைய அதனது தீர்மானத்துக் கீழைய பி. ப. 8.23 க்கு 1964, டிசம்பர் 3 ஆம் தேதி வியாழக் கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.23 p.m. until 10 a.m. on Thursday, 3rd December, 1964, pursuant to the Resolution of the House this Day.

දායක இடர் : இடர் ஹெலத டீனென் பஹு அரஹெத லாசனே ஃபு லாச 12ன் ஃபு
 ரு. 32.00ஃ. ஃபுஹெஃபுஃபு ஃபுஹெ ஃபுஃபு ரு. 35.00ஃ. லாசஃபுஃபு ஃபுஃபு ஃபுஃபு.
 ஃபுஃபுஃபு ஃபு 30ஃ. ஃபுஃபுஃபு ஃபு 45ஃ. இடர், ஃபுஃபுஃபு ஃபு ஃபுஃபுஃபு, ஃபுஃபுஃபு
 ஃபுஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு.

சுநதா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ;
 தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
 PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

லங்காவே லாபலிவெனயெகி பிகிசி "ரீஃபரீன் ஃபேபர் ஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபு" கி
 திபுஃபு ஃபு ஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபுஃபு ஃபுஃபுஃபுஃபு

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
 காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the
 Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.